

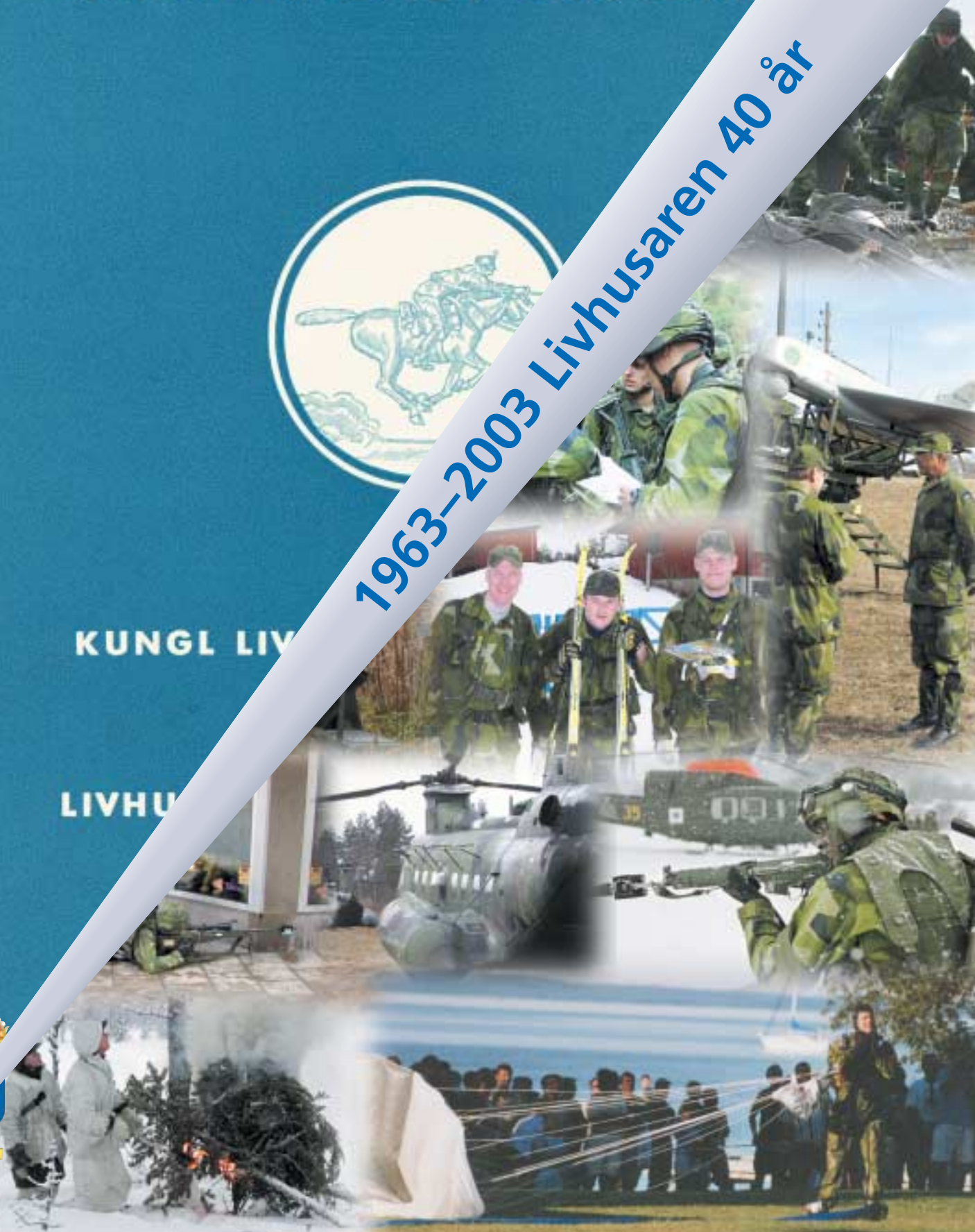
LIVHUSAREN

1963–2003 Livhusaren 40 år

KUNGL LIV

LIVHU

Redaktören har ordet

Varsågods, Livhusaren 2003! Ett jubileumsnummer! Det är 40 år sedan sekundchefen Bengt Ljungqvist fattade beslutet att producera det första numret av tidningen "Livhusaren" ett språkrör för regementet som nu alltså fått 40 år på nacken. Detta nummer avhandlar utbildningsåret 2002/2003 och är författat av befäl och soldater som verkat vid eller för regementet under denna tid.

Läs med glädje om den stolthet över regementet, personalen och sig själva som genomsyrar artiklarna. Årets "produkter" är en i raden av högkvalitativa soldater som regementet utbildat genom åren. Vi har fler och fler ute i internationell tjänst och jämförelsen mellan vad vi ser ute och det vi har hemma är intressant. "Vi har ju redan dessa soldater själva" skriver Kn Hans Siljelo i en jämförelse med franska yrkessoldater under en stor övning i Bulgarien. Den kvalitet som vi åstadkommer under ett års utbildning är mycket hög och tänk, som mj Drevius skriver, om vi kunde få lov att fortsätta utifrån denna nivå - vart skulle inte det leda...

Jag har lyckats få in det mesta av det underlag som ställts till mitt förfogande. Jag har varit tvungen att kapa lite här och var men hoppas att artikelförfattarna känner igen sig. UAV-enheten saknar vi denna gång. Dom har varit inne i en turbulent period med utbildning, vhl-arbete och flyttning till en ny hangar som kommer att skapa mycket goda förutsättningar för framtida verksamhet. UAV kommer tillbaka med en rapport om allt intressant som kommer att hända under 2003/2004.

Jag lyckades heller inte få något från alla husarer i Kosovo. Regementet har ju under andra halvåret av 2003 svarat tillsammans med I 5 för KS 08. Bataljonen kommer hem lagom till jul och kommer då att sammanfatta sin mission på papper i ord och bild. Vi ser fram emot nästa nummer av Livhusaren med detta i.

Fallskärmsjägarna hade ingen grundutbildning förra året, därav ingen soldatberättelse. Dom kommer igen i nästa nummer med detta.

Fyra bataljonchefer för den jägarbataljon som kallades "Björnbataljonen" träffades på regementets dag förra året och beslutade att skriva av sig lite av de minnen som finns från en av K 3 jägarbataljoner. Detta har resulterat i fyra mycket intressanta och historiskt värdefulla dokumentationer över grundutbildning och repövningar. Så mycket så att det inte fanns plats i detta nummer. En sammanfattning av alla fyras minnen kommer med i nästa nummer av Livhusaren. Vi kommer också göra ett särtryck av Björnbataljonens liv och leverne under den tidsperiod de fyra svarar för.

Detta nummer innehåller några artiklar under samlingsrubriken - minnen från förr. Gör du också som Henning Lind - sätt dig ner och skriv. Några bilder har du väl i albumet hemma som du kan låna ut, annars har vi. Jag är tacksam för om du som gjorde din vpl vid regementet under 1900-talet hör av dig med lite minnen, till glädje för andra. Gör också som MP-plutonen från 1962/63! Samla kamraterna i Karlsborg. Tag mer av historien och se in i framtiden!

Jens Ramhøj, redaktör

Livhusaren är en tidning för Livregementets Husarer och Livhusarernas kamratförening

Ansvarig utgivare är Överste Berndt Grundevik

Redaktör är Kn Jens Ramhøj

Adress till redaktionen: "Livhusaren", K 3, 546 81 Karlsborg

Tel: 0505-45 10 00

Mail: jens.ramhoj@k3.mil.se

Redaktören förbehåller sig rätten att fritt utnyttja insänt material.

Ett stort tack till alla som medverkat i detta nummer!

Bilder: Bildrättigheterna tillhör Försvarsmakten, K 3 och är tagna av personal vid regementet. Vissa bilder är tagna av Foto Malmen AB.

Tryck: Danagårds tryckeri AB

Omslag: Framsida: Historia och framtid. Insida: Husarbefäl Baksida: LBB avd urlastar hkp 4.

Foto Malmen AB

Regementschefen har ordet

"Vi har uppnått viktiga delmål!"

I skrivande stund befinner jag mig i Kosovo och besöker K3 officerare och soldater som tjänstgör i bataljon KS 08. Till detta besök och kopplingen till regementets utveckling återkommer jag lite senare eftersom internationell förmåga är en av de viktigaste framtidsfrågorna för regementet.

I förra årets upplaga av livhusaren inledde jag med budskapet "Vi är på rätt väg". För att beskriva den "röda tråden" och vikten av att målmedvetet och konsekvent arbeta mot tydliga mål avser jag att återkoppla till förra årets inledning. Detta i syfte att alla skall förstå; var står vi idag och hur skall vi tillsammans gå vidare längs den "rätta vägen".

Som grund för verksamheten ligger C K3 handlingsplan som består av sex stycken viktiga "fundament". Vår verksamhet drivs på ett konsekvent sätt inom ramen för denna plan och jag avser att redovisa de viktigaste "milstolparna" som uppnåtts under detta år.

Förbandsanda och framtidstro

Under året har både förbandsanda, sammanhållning och tron på framtiden ökat i klart positiv riktning. Framst beror detta på mer omfattande övningsverksamhet, tillförsel av viss utrustning (bla mörker-

utrustning, fordon av olika slag, spaningsutrustning), infrastrukturutvecklingen samt bättre balans mellan den personella resursen och de uppgifter som skall lösas.

Som bekant "ligger sanningen i betraktarens ögon" och det är med stor glädje som jag tar del av vad andra utomstående betraktare anser om oss.

Här nere i Kosovo tycker många officerare från andra förband att det finns en speciell "K3 anda" i mycket positiv bemärkelse. Vi skall vara stolta över detta och fortsätta med att skapa hög "stridsmoral" som i grunden är helt avgörande för med vilken kraft vi tillsammans kan utveckla regementet.

Rekrytering och vidare utveckling av officerare och civil personal

Personalen är vår viktigaste resurs. Under året har vi fått hem 9 st nya fänrikar samt anställt en handfull duktiga civila medarbetare. Därutöver har regementet fått gehör för en utökad rekrytering vilket innebar att vi efter en noggrann urvalsprocess har skickat iväg 13 st kadetter (skall ske varje år) till Halmstad och dom återvänder som fänrikar om 1.5 år.

Fortsatt satsning på personalen genom icke nivåhöjande utbildning, strukturerad befälsutbildning samt andra

kompetenshöjande kurser är av yttersta vikt så att vi med rätt kompetens och förutsättningar kan lösa våra framtida uppgifter.

"Vårda soldaten"

Alla känner vi till den gamla devisen "omvårdnad om trupp". Enligt min mening innebär detta att vi skall genomföra en hård, säker och högkvalitativ utbildning så att våra soldater kan fungera i strid! Men det innebär också att utbildningen skall genomföras med respekt för individen och att alla officerare följer de regelverk som gäller i alla områden rörande hantering av värnpliktig personal.

Våra satsningar på bra och säker utbildning, medinflytande frågor och civilt meritvärde mm har givit resultat. Värnpliktsrådet (VR) "inspekterade" K3 i början av oktober och det är med glädje jag läser bl a följande i deras rapport från besöket:

"K3 är ett förband som på mycket kort tid utvecklats i klart positiv riktning. Utbildningen som bedrivs har en hög kvalité och säkerhetstänkandet är högt bland både värnpliktiga och officerare".

Balans mellan uppgifter och resurser

Efter hårt arbete och positiva dialoger med högkvarteret (HKV) så är vi nästan i mål med att

Regementschefen på besök i Kosovo

uppnå balans mellan den personells resurser och de uppgifter som skall lösas. Detta märks tydligt ute på trupp och vi ser också att detta förhållande bedöms gälla även för utbildningsåret 04/05. Även om det varit en del förändrade ekonomiska förutsättningar så har enhetschefer och regementsstab tillsammans löst ut "problemet" på ett förtjänstfullt sätt. Ambitionen att "det skall inte märkas längst ut på linan" har lyckats och

jag ser inte att ekonomiproblemet 2003 påverkat varken framtidstro eller resultat i någon större omfattning.

Utveckling av FJS, Underrättelebataljon, Luftburen bataljon och FÖS

Förra året betonade jag vikten av att skapa en stabil grundutbildning/utbildning (i princip utbilda samma enheter/moment varje år). Vid husarbataljonen kommer utbildningen från 2004 att se likadan ut varje år (förutsatt att det inte kommer förändrade direktiv i FB04). Det innebär att 350 jägarsoldater och 80 bevakningssoldater utbildas årligen vid tre st skvadroner. Vid FJS fortsätter systemet med ca 55 fallskärms-

jägarsoldater vart annat år samtidigt som insatskompaniet (IK) genomför utbildning varvat med internationellt deltagande.

Deltagande i internationella övningar utgör en möjlighet att utveckla internationell förmåga. Under 2003 har FÖS fortsatt denna verksamhet genom deltagande i övning Coperativ key 03 samt genomfört överlevnadskurser för bl a holländska officerare.

Om allt går som vi vill kommer både FJS GUKompani och Husarbataljonen att delta i den norska arméns slutövning Joint Winter 04 våren 2004. Utöver de nordiska länderna deltar stridskrafter från ytterligare 5-6 länder och volymen

bedöms till ca 14000 soldater.

KS 08 genomför för närvarande sin mission fram till mitten av december 2003. Utöver vad jag tidigare redovisat kan jag konstatera att bataljonen under övlt Magnus Julihns ledning fullföljer uppdraget på det sätt som jag hoppades och förväntade mig.

Våra K3 officerare och soldater har visat att regementet på traditionsenligt sätt alltid har förmåga, vilja och kunskap att agera oavsett yttre omständigheter.

Massmedial framtoning
Under året har vi på ett påtagligt sätt visat massmedial framtoning. Övningen på gärdet i

Stockholm följdes av radio, tv och tidningar. Mestadels har vi lyckats att skapa positiva rubriker i både lokalpress och den "svårflirtade" tidningen värnpliktsnytt. Därutöver har andra enheter i garnisonen bidragit till att vi spridit positiva budskap.

Jag vill avslutningsvis betona betydelsen av att ni alla fokuserar på genomförandet just nu. Tänk inte på försvarsbeslutet 2004 och om ni tänker på det, skall ni tänka i termen av positiv utveckling för regementet.

Varmt tack för era insatser 2003 och nya medarbetare hälsas "välkomna in i gänget".

Berndt Grundevik

Några fakta inför försvarsbeslut 2004 (FB 04)

- Tidsplan: Den 27/2 2004 lämnar Försvarsmakten (FM) sitt underlag (förslag avseende operativa förmågor) till Försvarsdepartementet. I detta underlag redovisas inte några förslag på vilken grundorganisation som skall finnas kvar. I perioden september - oktober 2004 bedöms regeringen lägga fram försvarspropositionen och riksdagen tar beslut i början av december 2004.
- En speciell grupp bestående av representanter från HKV och Försvarsdepartementet kommer att arbeta med grundorganisationsfrågan under våren och sommaren 2004.
- Ökad internationell förmåga, fler snabbinsatsförband samt bättre möjlighet att få "militär effekt här och nu" kommer att vara en viktig del att vidareutveckla under nästa försvarsbeslut.

Vi kommer att orientera fortlöpande om vad som händer avseende FB 04.

Du som är i aktiv tjänst hittar information bl a på intranätet.

När det gäller övriga som reservare, värnpliktiga, kamratförening, Senior Club etc så orienterar vi de som har anmält mailadress via internet, i samband med personalorienteringar m m. Det finns mycket information på www.mil.se Följ med i debatten i media.

Hör av dig till regementet (informationschefen) vid behov av information.

/Red

Innehållsförteckning

Detta nummer innehåller bland annat;

Sid 3

Rapport från utlandet

Sid 11

Husarbataljonen

Sid 41

Fallskärmsjägarskolan

Sid 43

Överlevnadsskolan

Sid 48

Utbildningsstödenheten
med Vestra Nerike sky
och idrottsresultat.

Sid 59

Minnen från förr,
Kamratföreningen
m m

Husarer i utlandstjänst

Karlsborgare i Västerled

Artikeln är författad av Magnus Lindström och Ronny Modigs

Theory then becomes a guide to anyone who wants to learn about war from books; it will light his way, ease his progress, train his judgment, and help him to avoid pitfalls.

Carl von Clausewitz

Command and General Staff College (CGSC) lokaliserat till Fort Leavenworth, Kansas USA har varit utbildningsplats för amerikanska arméns officerare sedan 1881. Sedan 1949 har Sverige haft ett utbyte med USA där 18 officerare har utbildats vid CGSC.

Ett antal prominenta svenska generaler, som förre ÖB Lennart Ljung och Percurt Green, har genom åren varit elever vid skolan. Dessa två Generaler är dessutom de enda svenskar som är introducerade i CGSCs International Officers Hall of Fame, kravet för att bli introducerad i "Hall of Fame" är att man är försvarsgrenschef eller högre.

Command and General Staff College har ett antal olika kurser. Den mest kända kursen är Command and General Staff Officers Course (CGSOC). CGSOC har ett kursinnehåll som i jämförelse med det svenska utbildningssystemet spänner över Försvarshögskolans (FHS) Stabsprogram (SP) och avhandlar

delar eller nivåer i vårt chefsprogram (FHS ChP). CGSOC har ca 1200 elever varav ca 90 är utländska officerare.

Det gemensamma programmet innehåller i huvudsak fem ämnen: strategi, taktik och operationer, ledarskap, management och logistik samt historia. Förutom dessa ämnen kan man välja ett antal tillvalskurser inom det militära området, samt att avlägga en Master of Military Arts and Science, vilket motsvarar en magisterexamen i Sverige. Kursen syftar till att utbilda officerare att verka på taktiska nivåer. Efter kursen kan de amerikanska eleverna bli chefer på kompaninivå och stabsmedlem från bataljonsnivå upp till och med divisionsnivå.

School of Advanced Military Studies (SAMS) är annan huvudkurs vid CGSC som elever vid CGSOC kan söka till efter genomförd kurs. SAMS nivå kan jämföras med FHS chefsprogram och dess profilering "operationskonst". SAMS syftar till att utbilda officerare till divisionsnivå och högre, i att genomföra "Joint Campaign Planning and Execution".

Till SAMS genomförs en uttagning under CGSOC varvid ca 80 elever blir antagna till kursen, bland dem 6 utländska officerare. SAMS kombinerar militär historia, teori och doktrin med fokus på färdighet att analysera komplexa

problem, applicera innovativa lösningar och genomföra operationer i alla konflikt-nivåer.

Teorin varvas med stabsövningar av olika slag där kritiskt tänkande, "hur man skall tänka" istället för "vad man skall tänka", och en blandning av militär vetenskap och militär konst appliceras i ett framtidsperspektiv.

Eleverna förväntas bli den amerikanska arméns framtida "agents of change".

Ett av de viktigaste inslagen i studierna vid CGSC är utbytet med de andra utländska officerarna ifrån nästan hälften av världens länder. Bland dessa utländska elever finns en unik mängd av kunskaper och erfarenheter som ger olika perspektiv på konflikter, historiska såväl som pågående.

Att diskutera t ex Israel-Palestina frågan med officerare som har varit direkt inblandade i konflikten ger en större förståelse för de bakomliggande konfliktsakerna. Detta utbyte ger också ett unikt tillfälle att lära känna olika kulturer och en möjlighet att skapa ett globalt kontaktnät för oss och för Sverige.

I och med USA: s indelning av världen i militära regioner får vi möjlighet att lyfta blicken ifrån Sverige och Europa. De stabsövningar som genomförs avhandlar aktuella konfliktområden i hela världen vilket ger stud-

ierna ett globalt perspektiv med kunskap om regionala förhållanden.

En annan kultur vi lärt oss mycket om är naturligtvis den amerikanska. Allt ifrån amerikanska värderingar med hamburgare och stora bilar till politiska värderingar hos en nation i krig.

Insikt i denna kultur har bland annat gett oss förståelse för att det inte går att ta amerikanska lösningar och implementera i svenskt tänkande, eller tvärtom, ett exempel är jämförelsen mellan vår uppdragstaktik och det synnerligen hierarkiska ledarskap som bedrivs i det yrkesbaserade försvaret här i USA.

Avslutningsvis är vi väldigt tacksamma för den utomordentliga förmånen att få studera utanför Sveriges gränser och uppmanar alla officerare att ta chansen att göra detsamma. Förutom att utveckla den enskilde så tillför det också Försvarmakten kulturell förståelse, nya perspektiv och en ökad förmåga att verka på den internationella säkerhetspolitiska arenan.

Ronny Modigs och
Magnus Lindström

Regementsstaben

Artikeln författad av övlt Larsåke Paulsson

Under 2001-2003 genomfördes ett omfattande arbete med att förnya regementsstaben och dess sätt att arbeta. Arbetet var en del i det stora regementsprojektet att inför ett delvis nytt verksamhetsledningssystem vid K3. Detta lednings-system som benämns FMS GROV (den integrerade ledningsstandard som används i FM) syftar till ett mera processinriktat arbetssätt där kvalitetsaspekter och ständiga förbättringar är nyckelord.

Enligt K3 processkarta leder stabschefen ledningsprocessen. Viktiga komponenter i ledningssystemet är kvalitetsstyrningen, ekonomistyrningen, arbetsmiljöstyrningen, miljöstyrningen samt informations-säkerheten.

Regementets huvudprocesser utgår från ledningsprocessen som skall kunna hantera planering, uppdragsdialoger, uppföljning av genomförandeverksamheten samt sist men inte minst, kunna analysera resultat och föreslå förbättringar.

Huvudprocesserna stöds av ett antal stödprocesser såsom information, personaladministration, försörjning och säkerhetstjänst. Flertalet av stödprocesserna utgår från staben och måste kunna hanteras där.

Den organisation som slutligen fastställdes innehöll följande sektioner; Ledningsektion, personalsektion, säkerhetssektion, informationssektion och kvalitésektion.

Regementsstabens uppgifter är att

- Leda och utveckla K 3 planering, genomförande och uppföljning i syfte att uppnå uppsatta mål

- Leda införandet av ett mer kvalitetsinriktat arbetssätt enligt FMS GROV

- Leda och samordna K 3 informations och PR verksamhet samt skapa goda förutsättningar för att föra traditionsarvet vidare

- Leda garnisonssamordningen avseende säkerhetstjänst, mark och anläggningar

- Stödja övriga K 3 med ekonomisk uppföljning och administration i den omfattning som krävs för att K3 vision, beslut i stort och mål skall kunna uppnås

- Rekrytera och kompetensutveckla personal

Parallellt med arbetet att omorganisera staben har stora delar av det administrativa stödet i form av regements/

garnisonsexpeditionen, inköp, fakturahantering, förmånsredovisning samt hantering av resebeställningar flyttat till byggnad 507 (gamla proviantmagasinet) och där inordnats i en serviceenhet ingående i FMLOG (Försvarsmaktens logistik)

De ytor som därmed frigjordes i västra delen av slutvärnet och tornet möjliggjorde en samgruppering av regementsstaben på en plats. I praktiken innebar detta att personalsektionen flyttades från sjukhuset samtidigt som vissa omgrupperingar gjordes av övriga stabsdelar.

Flytten av personalsektionen gjorde det möjligt för husarbataljonens stab att flytta från Västra tornet till mera centralt belägna lokaler vilket innebär kortare

avstånd till skvadronerna ute i slutvärnet. En våning i sjukhuset kunde också lämnas till utbildningsstödenheten. Samgrupperingen i sjukhuset har gjort att de blivit kortare samarbetsvägar mellan utbildningsansvariga vid husarbataljonen och värnpliktsadministration, personalkonsulent, sjukhus och övrigt stöd till grundutbildningen.

En besvärande vakansituation både på den militära som den civila sidan har lösts under verksamhetsåret 02/03. Ledningssektionen har bemannats med en planeringsofficer för IT-frågor och en för utbildnings- och internationella frågor. Vid personalsektionen har en besvärande vakans som arbetsmiljösamordnare blivit tillsatt med en ny civil medarbetare. Vidare har kvalitetsarbetet omorganiserats med ny chef.

Larsåke Paulsson

Efterord

Under våren 2003 fick jag möjlighet att tillträda befattningen som stabschef vid Total-försvarets ammunitions- och minröjningscenter (SWEDEC) i Eksjö.

Skriven och boendes i Eksjö sedan ett antal år borde beslutet ha varit lätt att fatta. Men det var det inte. Efter 34 år vid regementet, de senaste

åren som stabschef, klipper man inte av banden så lätt. Men ingen är oersättlig och när jag slutligen bestämde mig för att flytta till SWEDEC kunde jag göra det med känslan att regementsstaben var i goda händer och i ett läge som var bättre personellt läge än på många år.

Larsåke Paulsson

Fästningsmuseet bidrar till att förvalta regementets historia och traditioner.

Efter inryckning får alla värnpliktiga en guidetur på museets fästnings och hemortsdel i syfte att lära känna den plats de skall verka på under ett år framöver.

I samband med regementets dag guidas alla i museets Livhusardel för att fördjupa kunskapen om regementet.

Under det gångna året har museet producerat två helt nya utställningar och jobbat med förbättringar och

Fästningsmuseet

kompletteringar på övriga. En utställning som invigdes under våren var "Karlsborg - från istid till nutid" en historisk vandring i Karlsborg. En annan utställning som rönt mycket uppskattning och intresse under sommaren är "Europas väckarklocka" (radiostationen på Kråk). Här finns massor att upptäcka.

Vår internationella utställning "K 3 i internationell tjänst" har under året kompletterats och innehåller nu också naturligtvis Afghanistan. Husarer ute i internationell tjänst kompletterar denna efterhand.

En ny modell "kavalleriet anfaller" byggd av majoren Lars Jansson, för tiden tjänstgörande på MSS, finns att se i Husardelen.

De fåtal som jobbar på museet har gjort ett jättejobb tillsammans "med sommarungdomarna" och tagit hand om inte mindre än ca 29000 personer, intresserade av vår och fästningens historia. Dessutom sker mycket bakom kulisserna, det skall vårdas, registreras, dokumenteras, målas, byggas och ändras.

Välkommen Du också!!
Jens Ramhöj

Husarbataljonen

Artikeln är författad av övlt Peter Öberg

Peter Öberg

Livhusarer,

Ett händelserikt, arbetsamt och intensivt utbildningsår vid Husarbataljonen har åter genomförts i sann husaranda. Jag kan konstatera att utbildningsresultatet är mycket bra. Vi har återtagit och utvecklat vår förmåga och kompetens bland annat vad avser strid och underrättelseinhämtning i bebyggelse, samordning och insats med helikopter av våra luft-

burna enheter, samordning och ledning av underrättelseinhämtning och bekämpning och mycket mer.

All personal vid Husarbataljonen – värnpliktiga och anställda – har en stor del i detta och ni har alla gjort ett mycket bra jobb. Våra rutiner och yrkesskicklighet blir allt bättre och vi har kommit en bra bit på väg mot några av raderna i K3's vision; "K 3 personal skall vara

Försvarsmaktens främsta föregångsmän vad avser personlig färdighet och uthållighet på lägsta taktiska och stridstekniska nivå samt vara ledande avseende ledarskap, anda och moral."

Utbildningen och utvecklingen av våra två typförband – Divisionsunderrättelsebataljon och Luftburen bataljon – har förbättrats och börjar nu finna sin form även om en del återstår, framförallt för Luftburen bataljon. För er som inte har varit direkt engagerad i detta lämnar jag nedan en kort sammanfattning om våra två typförband.

Divisionsunderrättelsebataljonen är ett underrättelseförband med spaning som huvuduppgift. Bataljonen uppträder med underrättelsekompanier i patrullenheter, lätt utrustade så att mycket hög stridsteknisk rörlighet uppnås.

Uppgifterna löses som fast och rörlig spaning, med eller utan fordon. Spaningen kan också ske med hjälp av tekniska sensorer såsom värmekameror, rörelsesensorer mm. UAV-kompaniet och Signalspaningskompaniet är underrättelseenheter där just tekniska sensorer används. Signalspaningsdelarna grund-utbildas på S1.

Bataljonen inhämtar underrättelser om fiendens förband och verksamhet. Förbandet är ett av de viktigaste för att Försvarsmaktens markstridsförband skall kunna lösa sina uppgifter. Tjänsten är mycket krävande och kräver stor uthållighet och hög kompetens av alla dess soldater och officerare.

Den luftburna bataljonen är ett markstridsförband med hög operativ rörlighet och slagkraft. Förbandet har strid som huvuduppgift och utnyttjar bland annat helikoptrar, kul-sprutor, granatkastare och robotsystem för att lösa sina uppgifter.

Förbandet är en brandkårsstyrka med hög insatsberedskap för att vara först på plats. Bataljonen understöds av helikoptrar.

Bataljonen uppträder i för ändamålet sammansatta stridsgrupper och utgör tillsammans med transport- och attackhelikoptrar markstridskrafternas främsta manöverförband med god förmåga till precisionsbekämpning på stort djup.

Framryckning på marken sker i egna lätta fordon eller till fots. Förbandet är ett av de nya förbanden som är särskilt anpassade för Försvarsmaktens nya uppgifter. Tjänsten är mycket intensiv och kräver hög insatsförmåga och hög

kompetens av alla dess soldater och officerare.

Vi har också tagit flera steg framåt för att utveckla vår internationella förmåga, skapa balans mellan resurser och uppgifter samt utveckla kompetenser och kunskaper inom olika fackområden och specialiteter. Under året har många också genomfört eller påbörjat internationell tjänst.

K3 och Husarbataljonen driver nu arbetet med att permanenta våra internationella uppgifter. Vi verkar för att vi från utbildningsåret 2005/2006 skall ha flera enheter anmälda i PARP. Dessa är spaningspluton, luftburen pluton och förbandsplatsgrupp.

Men redan nu har vi en uppgift även om den inte är permanentad. Vi utbildar och tar ansvar för bataljonsspaningspluton i KS-bataljon. På KS08 är det kn Sandberg, lt Hedin och fk Pilerud som är placerade vid bataljonsspaningspluton. Vid Husarbataljonen har vi numera permanent avdelat personal för att stödja utbildningen av de internationella förbanden och dessutom utveckla vår egen förmåga.

Under utbildningsåret har samtliga skvadroner och sjukvårdsskolan löst sina uppgifter på ett utmärkt sätt. Ni har inte bara löst ordinarie uppgifter – utbilda värnpliktiga och

officerare – utan också återtagit både verksamhet och förmågor. Vi har gjort detta under en tidvis mycket stark press på grund av bristen på personal. En brist som dels beror på att vi har varit tvungna att ta ut över 15 000 timmar ledighet på grund av övningsdygn. Då skall man komma ihåg att under ett år genereras ca 8 000 timmar ledighet.

Dessutom har fler än 20 officerare varit eller påbörjat internationell tjänstgöring under pågående utbildning. Trots detta har utbildningsresultat och utbildnings-säkerhet hållits på en mycket hög nivå.

Livskvadronen har under året fullföljt utbildningen av gruppchefer, tolkar och underrättelseassistenter, aspiranter till officersutbildning och reservofficersutbildning samt ansvarat för högvakt, standardvakter och mycket annan viktig verksamhet.

Under våren 2003 har en ny kull med gruppchefer påbörjat sin utbildning. Några av dessa genomför sjukvårdsutbildning inom ramen för ett organisations- och metodförsök med 15 månaders värnpliktiga som sjukvårdare. Dessutom har utbildningen av dessa utvecklats på ett utmärkt sätt både vad gäller kvalitet och innehåll. Bland annat ges all numera en tre veckors grundläggande vinterutbildning i Kiruna och alla ges utbildning på respektive typpordon inklusive förarbevis.

Örebro skvadron har genomfört utbildning av en ledningspluton och en underhållspluton. Dessutom har värnpliktiga utbildats till såväl UAV som vår sensorbandvagn. Skvadronen har haft ett svårt befälsläge under året, bland annat saknades

skvadronschef under hela hösten. Trots detta har samtliga enheter löst sina uppgifter på ett utmärkt sätt med ett bra resultat. Rutiner för motor- och ledningsutbildning har också utvecklats. Insatserna på övningarna i Älvdalen och under slutövningen talar för sig själva.

Östra Nerike skvadron har genomfört utbildning av tre underrättelseplutoner och en prickskyttegrupp. Tidigare år har skvadronen tvingats till reduceringar på grund av ekonomiska begränsningar. Under året har dock detta kunnat återtas och skvadronen har på ett utmärkt sätt kunna genomföra och återta förmåga i strid och samordning av bekämpning och underrättelser.

Övningarna i Älvdalen med A9 och på det sätt uppgifterna löstes under slutövningen inger respekt och uppskattning. Likaså har skvadronen under sin skvadronsövning i Norrköping visat att både viljan och förmågan att lösa uppgifter under mycket hårda förhållanden finns. Under övning har också den internationella förmågan och förmågan att verka dolt i bebyggelse på ett framstående sätt utvecklats.

Vadsbo skvadron har utbildat två luftburna plutoner och granatkastarpluton. Detta är en kraftig volymökning för Luftburen bataljon. Detta tillsammans med den höjda ambitionen tillsammans med 4.hkp-bataljonen samt insatserna i Stockholm, Norrköping och under slutövningen visar på att detta förband kommer att bli ett av Försvarens allra främsta och användbara.

En markant utveckling av förmågan i strid i bebyggelse och samordning med

helikopterförband i skvadrons ram har skett. Engagemanget, framåtandan och initiativkraften är imponerande.

Sjukvårdsskolan har under året fortsatt att utbilda såväl värnpliktiga som anställda i sjukvårdstjänst. Inte bara Husarbataljonen har fått ta del av den högkvalitativa utbildningen utan även FJS, SSG och Amf1 har understötts på ett utmärkt sätt. Den höga ambitionen och det utmärkta resultatet från tidigare år har även uppnåtts i år.

Under våren 2003 har dessutom försök med 15 månaders värnpliktiga sjukvårdare påbörjats liksom införandet av en tio poängs utbildning på högskolenivå för de värnpliktiga. Sjukvårdsskolans position som en av Försvarens allra främsta utbildare och företrädare inom sitt område är i obestrid.

Förberedelserna inför kommande utbildningsår (03/04) har också kunnat genomföras fullt ut. Befälsläget ser bättre ut än på många år både vad gäller sommaren och resten av året även om några vakanser finns. Nytt för året är att Husarbataljonen har personalansvar för alla skolelever och all personal som är på internationell insats. Detta innebär att det är Husarbataljonens uppgift och hantera alla personalärenden samt att hålla även den personalen uppdaterade på läget.

Vi har nu också fastställt organisation och utbildningsuppdrag för kommande år. I stort innebär det att vi fullföljer nuvarande inriktning och att vi från och med utbildningsåret 2004/2005 utbildar en bataljonsledningspluton, en underhållspluton, en underrättelsepluton, en bevakningspluton samt en fullständig luftburen skvadron med bland annat en granatkastarpluton och tre luftburna plutoner. Till detta kommer ett antal fristående grupper (prickskyttegrupp, stabsgrupper, pionjärgrupp, förbandsplatsgrupp mm).

På materielsidan ser det också bra ut. Mörkermaterielen har tillförts bataljonen och tillsammans med inköpta gruppradiostationer innebär det att vi kan utrusta alla soldater under året med personlig mörkermateriel och gruppradio. Eventuellt kommer också AK 5 kort att tillföras och grg m/ny ersätta de äldre grg senare.

Det finns också en option på att vi tillförs nya terrängbilar under året (en plutonsuppsättning) och att vi från och med 2004/2005 tillförs en skvadronsuppsättning. Terrängskotrar är under inköp till de vi redan nu har. Under 2004/2005 finns ytterligare en skvadronsuppsättning i materielpänen.

Efter nästan tjugo års tjänstgöring i Armén, i huvudsak vid Lapplands Jägarregemente i Kiruna, är jag sedan ett par år Livhusar och har förmånen att få tjänstgöra vid regementet som chef för Husarbataljonen.

Steget från infanterist i subarktisk miljö till kavallerist i en rik kulturbild kan ju synas långt men den gemensamma grunden som jägarförband har underlättat omställningen, åtminstone för mig.

Med denna bakgrund och erfarenhet kan jag konst-

atera att Husarbataljonen tillhör de allra främsta i Försvarsmakten. Viljan, engagemanget, yrkeskickligheten och förmågan är imponerande. Visst finns det områden som kan utvecklas till exempel vår förmåga att verka i skvadron eller i mörker. Vi kan också utveckla befattningsutbildning så att varje enskild befattningshavare når ännu längre i sin roll som specialist. Men på det hela kan vi vara mycket nöjda med vårt arbete.

Avslutningsvis vill jag framföra mitt stora tack och min varma uppskattning till all personal vid Husarbataljonen för era insatser.

Ett särskilt tack till mj Anders Hedman, mj Johan Skiöld, mj Patrik Wilander och mj Erik Drevious samt till lt Claes Dahl för deras insatser som skvadronschefer respektive chef för sjukvårdsskolan.

Jag vill även särskilt tacka mj Kenneth Felldén och Inger Ivhammar för deras oföreviltiga och lojala arbete i staben.

Sist men inte minst påminner jag alla om Husarbataljonens valspråk och symbol – PERGITE samt ryttaren med dragen sabel som går till attack.

PERGITE är latin och betyder FRAMÅT och hästen med ryttare symboliserar uthållighet och framåtanda. Med det valspråket och den förebilden kan man aldrig misslyckas.

Peter Öberg
Chef Husarbataljonen

Grupp ur LBB i samband med föreläsning för Kungen våren 2003

Livskvadron

Skvadronchefens berättelse

Artikeln har författats av mj Anders Hedman

Vid Livskvadronen tränas framförallt KBS men även FOK och Tolk/Undasspluton. Utbildningsåret skiljer sig från de övriga skvadronerna främst med anledning av KBS förstegsutbildning, vilken börjar i januari. Sammantaget är det mest verksamhet vid skvadronen under sommarmånaderna.

Inledningen av år 2003 hade föregåtts av högvakt och för egen del dubbelt chefskap över två skvadroner under hösten.

Örebro skvadron saknade nämligen chef denna tid. Jag blev dock avlöst av Mj Skiöld vid årsskiftet och kunde således ägna

Livskvadron full uppmärksamhet igen. En tämligen stor KBS kull ryckte in i januari, 60 st, vilka med tiden reducerades till i skrivande stund 41 st. Frågetecknen och åtgärderna kring de stora avgångarna är många, men det förefaller mig vara alldeles för lätt att undandra sig värnplikt, då det går upp för vederbörande värnpliktig att det är slitsamt samt att det krävs stora självuppoffringar. Nåväl, de soldater som är kvar har presterat väl under Kn Hullmanns ledning.

I år införde vi en tre veckors vinterutbildning i Kirunatrakten, där undertecknad själv tjänstgjort i många år. Detta ledde förutom ren vinterförmåga till att en god anda skapades i grupperna, något som i sin tur renderade i att alla höll ut och klarade baskerprovet. Avsikten med vinterförmågan är flerfallig, dels skall våra olika förband kunna verka över hela landets yta, dels skall inneliggande årskull delta i en Natoövning i Nordnorge och på detta sätt har

gruppcheferna ett gott försteg, dels stärker kärva förhållanden disciplinen och förmågan att lösa uppgifter.

Efter baskerprov följde för huvuddelen fordonsutbildning i tre veckor som senare avlöstes av grundläggande stridsutbildning med final på Skillingaryds skjutfält. Denna första vecka i juni var som vanligt väldigt varm, men bra skarpövningar hölls och KBS:arnas förmåga i strid ökade avsevärt. Ytterligare prövning stundade med anfallsövning tillsammans med FOK, vilka påbörjade sin tjänstgöring i maj, nu i form av lös strid med simulatorer. Detta lärde säkert en och annan soldat värdet av att utnyttja terrängen som skydd. Den andra delen av KBS påbörjade sin tjänst som sjukvårdare i olika befattningar vid SjsV. Vi prövar i år hur stora fördelarna är att ha KBS vpl som sjukvårdare. Mycket tycks hitintills pekar på stora sådana.

Under sommaren har de KBS värnpliktiga fått

bekanta sig med soldaterna de skall leda och tjänstgöra ihop med, samt påbörjat sin befattningsutbildning. Denna skall i år fortsätta i Livskvadrons regi intill slutet av oktober, för att ytterligare stärka gruppchefens och specialistens förmåga. Alla tecken tyder nu på att vi kommer nå ett mycket bra resultat.

FOK-eleverna, 18 till antalet, har under Kn Brodén's ledning blivit förberedda på både skola

och officérsroll. Tjänstgöringen har inneburit allt från fordonstjänst till kaderövningar i plutch roll. Intrycket är gott och vi ser fram emot ett tillskott av officerare om två år.

Tolk/Undasspluton har som brukligt genomfört sin GSU hos oss, med ett gott befälsläge och välmotiverade värnpliktiga är resultatet givet, utmärkt.

Sålunda kan undertecknad konstatera att den förlängda utbildningen vid

KBS, insatserna från officérare och de värnpliktiga torde borge för goda resultat i framtiden.

Jag vill härmed tacka alla inblandade vid skvadronen för ett framgångsrikt genomfört utbildningsår.

Tjänstgörande vid Livskvadron under 2003:

Skvledn: Kn Abrahamsson, Kn Molin, Lt Ekfeldt, Kn Carlsson, Lt Petschler

KBS: Kn Hullmann, Lt Brandt, Lt Hübinette,

Lt Thorsell, Lt Englund, Lt Lindblad, Fk Lutmark, Fk Nilsson, Fk Tilgmann, Fk Aaby/Eriksson.

Tolk/Und: Kn R Larsson, Lt Bengtsson, Lt Klasson, Lt Eklund, Lt Ohlsson, Lt Lindström.

FOK: Kn Brodén, Kn Westerberg

Sjv: Kn Nilsson.

Anders Hedman
C Livskvadron.

Förberedande Officerskurs, FOK 2003

Många var sökande – nitton var kallade

Den 28:e April var datumet för "Fokens" inryckning. Somliga (7 st) kom direkt från GU här på K3, andra hade tillbringat ett eller ett par år i det civila livet innan längtan till de gröna kläderna blev för stor. De kallade kom från alla hörn av södra Sverige, de hade gjort GU på sammanlagt sju olika platser och ålderskillnaden mellan yngste och äldste mannen var så mycket som nio år. En brokig skara med andra ord.

Inryckningsveckan var en kortvecka pga. 1:a Maj-ledighet och bestod av inkvartering i Foklogementen på Lifskvadron, uthämtning av mtrl på förrådet, fotografering och annan skinntorr verksamhet.

Veckan därpå drog dock utbildningen igång på allvar med eldledar/grktjänst med Kn Abrahamsson. Det är en gedigen man som enligt ryktet kan få ett vedträ att skjuta indirekt eld! Detta självklart om inte vedträet dansar breakdance på plattan eller är på eget möte (serg Levén). Teori och övning i E-ledningssimulatorens på P4 blandades med praktik i form av pjästjänst och fältmättjänst på K3. AK-tåg är en fin gammal krigskonst som varje eldledare med självrespekt måste behärska.

De tre följande veckorna bestod av motortjänst. Lastbilsutbildning för de tretton som tänkt sig en framtid som yrkesofficer medan reservofficersaspiranterna fick hålla till godo med minibussutbildning. Alla lär väl komma ihåg att linolja är det bästa rostskyddet. Jajamensan.

Helgen efter motortjänstens slut gick de som inte gjort sin GU på K3 baskerprovet. Under 26

timmar kunde man höra den enskilde soldatens klagan yla över Flugebyn; -Va faan, jävla tråkigt... Emellertid var det bara för samtliga att göra sin skit och ta sig fram längs den beskrivna vägen. Alla klarade provet sänär som på en man som fick avbryta pga. sjukdom.

Efter baskerprovet tog en givande sjukvårdsutbildningsvecka vid. Denna innehöll bl.a HLR-instruktörsutbildning. Efter en veckas höga och låga lägen, in- och utblåsningar blev så Foken stolta innehavare av varsitt kontrollnummer till Svenska Cardiologföreningen. Prisa Gud, 19 frälsare är födda! Ansvarig instruktör för veckan var Fk Järhed. Detta var hans första större övning på egen hand och det är hela "Fokens" åsikt att han genomförde den med bravur.

Efter en veckas befälsutbildning, där Foken var uppdelad på en stridstätt och en und-tät (och tillsåg att Nammo skulle kunna verka ett par år till), var det dags för skjutveckor. Den första veckan var vi grupperade i anslutning till Nytorps värmestuga och sköt Grg (grisgevär för den oinvigde), Ksp 58 resp 90 samt granattillsats från morgon till kväll. Det var dammig och svettigt i den gassande solen så det var finfint att glida ner i Vätterns kalla, klara vatten på kvällarna. Man kan rengöra både det ena och det andra med kronans diskmedel... Skölj dock ordentligt för att undvika klåda.

Efter midsommar tog Lt Klasson befälet över våra nu krutslagsfyllda kroppar och matade oss med kunskaper i ämnet Robot 56 Bill. Utan att överdriva kan man nu påstå att vi har god kännedom om hur man grupperar ett

robotsystem på fästningens vallar och hur dessa (vallarna) är utformade. Veckan avslutades med skarp robotskjutning på Kråks skjutfält där vi hade tilldelats hela tolv stycken skarpa robotar. En av dem gick i backen och en flög ut över Vättern och gick ett okänt öde till mötes, medan tio stycken träffade det gamla stridsvagnsvraket och penetrerade dess hårda skal ytterligare. Tjong.

I samband med robotutbildningen fick vi det tråkiga beskedet att åldermannen serg Nyqvist skulle lämna Foken till förmån för polisstudier i Stockholm. Snopna kunde vi andra bara konstatera det faktum att vi i fortsättningen bara skulle vara arton.

I detta skede var det dags för halva Foken att gå på en tvåveckors semester medan andra halvan praktiserade truppövning på antingen KBS, Husarskvadron eller Tolk/Undass-pluton. Därefter byttes vi om. Truppföringsveckorna innebar hektiska dagar för vissa och mindre hektiska dagar för andra. Excersis, vapenhantering mm. drillades, morgonrutiner övades, övningsplaner skrevs och PEK-skjutningar genomfördes. Det var även under dessa veckor som serg Poppius gjorde en grundläggande funktionskontroll på sitt jägarkök och satte eld på ansiktet då brännaren exploderade. Oh shit, we killed Kenny! Men, som sig bör, Kenny kom tillbaka...

På fritiden vid ett besök på San Remo passar dessutom serg Henningsson på att klara ut begreppen; -Det gamla kustjägarkompaniet var det enda förband i Sverige som fick bedriva anfallsstrid, men nu har LBB fått den äran... Nu

klart för den som inte visste.

Efter TU/Semesterveckorna genomförde "Foken" ett orienteringsträningläger vid Villingsbergs skjutfält under kn Otterstens ledning. Mycket träning och bra mat (reksallad som det heter i huvudstaden) samt inslag av aktiv (och mindre aktiv) vila, gjorde att alla var nöjda med orienteringsutbildningen.

"Fokens" tre sista veckor (där serg Delborg passar på att lämna av "Tolk/Undass-pluton" vid tvättbytet. Cliff.) ägnas åt truppföring/orderträning och stridsutbildning i plutons ram. En kaderlutövning står i skrivande stund för dörren men vi känner oss redan delvis insatta i den av värjorna ärrade pluton-chefens roll på slagfältet så slutresultatet blir säkert gott.

Sommaren och "Foken" börjar lida mot sitt slut och för YOP-arna väntar studier i Halmstad och Kvarn medan ROP-arna framrycker till Uppsala för studier vid UndSäkC.

Vi vill härmed tacka kn Brodén, som varit vår chef under dessa arton veckor och lärt oss nästan allt vi kan (kravet på pomes i gigantisk skål till eldledaren och hur en hänsynslös härförare verkar i terrängen), samt övriga befäl vi varit i kontakt med under utbildningens gång för en bra sommar. Ingen nämnd, ingen glömd.

På återseende i framtiden! Foken 2003, gm serg Olsson och serg Poppius

KBS

03/04

“Ni bär nu kungens kläder. Ni tillhör nu det svenska försvaret. Detta kommer ni att göra de närmsta 15 månaderna av era liv. Ni är nu stolta livhusarer, det bästa av det bästa, det finaste av det finaste och de stoltaste av de stolta”

Artikeln författad av
Nicklas Fridberg och
Fredrik Pommer Adler
Förtroendemän KBS 03 / 04

Så stod man då slutligen där en morgon, nyrakad och redo för att genomföra det första BRAK-passet. Nu var man inryckt och det civila livet var lagt på hyllan 15 månader framöver. Det största bekymret som uppstod var att man insåg att man inte längre kunde styra över vad man ville göra, istället stod det alltid ett befäl och talade om vad som skulle ske härnäst. Dagarna var långa och det var mycket grunder som skulle läras ut innan vi skulle bli kapabla att uppträda som militärer, det var excersis som stod på programmet!

Första helgen stundade och det var dags för KBS att uppleva sitt första fältdygn. Vi packade vår packning och begav oss iväg på vår första marsch, mot Hammarnäset. 36 timmar senare när vi väl kommit tillbaka var summan av helgen: muskelvärk, skavsår, 2 sydda personer

pga. knivskador, samt en massa borttappad materiel. Knivarna ansågs farliga och låstes in i vapenförrådet. Vi kunde behöva en kompletteringsutbildning, ansåg befälen, eftersom det inte framgick vilken del på kniven som var vass! Senare under veckan fick vi lära oss av vår plutonschef att det var eggen på kniven som var vass och att det var en dålig övning att dra den mot kroppsdelar eftersom det kunde åsamka diverse skador!

Efter diverse sjukvårdsutbildningar var det äntligen dags för den första permissionen efter två veckors mental plåga. Jag trodde aldrig att jag skulle bli så lycklig över att återse

mitt stökiga rum såsom jag blev när jag kom hem. Fysiskt var jag hemma i mitt trygga hem men mentalt var jag fortfarande en nyinryckt och det var inte med lätthet som jag lämnade hemmet några dagar senare med vetskapen om att det återstår en sisådär 14,5 månader.

Några veckor senare var det dags att packa ryggsäcken igen. Nu skulle vi ut på vår första fältvecka och temat skulle komma att bli bastjänst och skytte. Med vår LK på ryggen, nu med ännu mer vikt, gav vi oss av mot Perstorp. Det var en kall vinterdag och vid den första korttrasten var det inte så konstigt att man började frysa och insåg att det här inte kommer att bli någon rolig tillställning.

Det var en slutkörd och genomsvettig pluton som slutligen anlände till den västra skjutbanan vid Perstorp för att genast mottaga mer utbildning.

Att vila har låg prioritet i det militära, insåg man från och med denna vecka då befälen ideligen tränade oss soldater på att besätta eldställningarna runtombaslägret. Inte blev man heller piggare av att reveljen gick klockan fem på morgonen. Det var ett långt trevande i mörker för att fippla igång det där himla jägarköket för att få lite frukost i sig och bara det att hitta sin egen packning på morgonen kunde vara ett helt uppdrag. Det som dock fick måttet att bli rågat var

när man tog av sig sina persedlar för att genomföra TAAFSAH, dvs. Fälthygien på morgonen. Hade man ännu inte vaknat riktigt ordentligt så var man efter TAAFSAH garanterat vaken.

Veckorna gick och GSU'n fortlöpte med skydds-vaktsutbildning och fordonstjänst. Någon kväll hände det t.o.m att vi var lediga och det var något som vi inte alls var vana vid. Efter ca 8 veckor i kungens tjänst så sa kn Hullman vid en permissionsuppställning; -"Nu mina herrar är era sötebröds dagar slut, hårt arbete, blod svett och tårar stundar er, nu kör vi så det ryker", med de orden avslutade vår plutonchef

sin korta verksamhetspresentation.

På måndagen var det dags majorens utbildningskontroll. Med mer materiel än vi tidigare haft, bla en radio 180 per grupp och lite annat, gav vi oss av ut i skogen mot ovissa mål.

Det var en hel del olika tester som genomfördes under den drygt 8 timmar långa utbildningskontrollen, som förutom marsch innehöll mycket annat. Väl framme vid nattimmarna var det dags att återse en gammal kär vän från första fälthelgen, nämligen puppan.

Precis när vi bildat en igelkott för att på det sättet gå i bas så föll den första regndroppen på min näsa.

Någon övre makt ville att vi skulle få det ännu lite jävligare bara för att det inte skulle få kännas lite skönt att krypa ner i sin lilla kokong. Regnet vägrade att upphöra och pågick hela natten. När reveljen gick 05.30 var det inte mycket som var torrt. Men när jag väl stigit upp var det som att trycka på en knapp. Allt regn upphörde att falla och snart tittade solen igenom molnen med ett vänligt leende. Det var det första händelserika dygnet under vår andra fältvecka.

Tio dagar senare hade vi lärt oss mer om att leva i fält än vi totalt gjort under hela vår tidigare GSU. Temat under veckan hade varit NBC-tjänst och fortsatt vapentjänst. Den första skarpa handgranaten hade kastats och den första nattmarschen under vår värnplikt hade genomförts, kort sagt så var det väldigt många nya intryck som hade gjort många väldigt trötta.

En kväll fick vi order om att bryta basen och alla såg vi lite lättade ut över att äntligen få gå hem, vilket vi trodde fallet, men se så var inte fallet!!! Framtiden skall vara oviss och så var det även denna gång då vi fick marschorder att gå från Perstorp till Hammarnäset. Det var dags att lära sig hur man gräver ett "värnsystem"!

Trött som man var fattade man sin spade och började, under den stjärnklara natten med månens isande blick att gräva sitt värn enligt angivna direktiv. Jag minns inte mycket av den natten, men när ljuset från solen åter träffade mina ögon var plutonens "värnsystem" ännu inte färdiggrävt. Tjälan hade varit tjock och det hade mer liknat ett guldgrävargång från Klondyke med hackor och spadar än en pluton militärer som grävde sitt värn.

Helt färdig efter den övningen trodde man att det äntligen var dags att traska hemåt, men icke. Dagen skulle utnyttjas till fullo och stridsövningar stod på programmet.

Strid i NBC-miljö

KBS april 2003

Den dagen slog jag mitt personliga rekord i hur fort jag kunde somna flera gånger om. Det blev många små, små sköna tupplurer i liggande i eldställningarna den dagen. Efter att ha varit vaken i drygt 42 timmar fick jag äntligen krypa till kojs i min säng. Min härliga, mysiga och mjuka lumpar-säng! Från och med nu var kasernen mitt hem!

Höjdpunkten från vår GSU var den tre veckor långa vinterutbildning som vi fick. Till skillnad från tidigare år hade man i år satsat rejält för att ge KBS eleverna en gedigen grundläggande vinterutbildning som skulle genomföras i trakterna kring Kiruna. (Detta skildras i en annan artikel i detta nummer/red anm)

Och så, vid lunchtid en varm dag i början på maj, bar det av. Baskerprovet hade börjat och nu fanns det ingen återvändo. All marschträning vi fått under vår GSU var minst sagt välbehövlig för denna prövning som inte direkt är något man tar sig igenom sjungandes och skrattandes.

De bekymmer man tidigare haft med fötter och infanterield var ingenting mot vad det skulle komma att bli under baskerprovet. Det var ett långt, långt trevande i mörker där man fick hitta kraft från de mest konstiga ställen i kroppen för att orka fortsätta. När man väl kom i mål och fick baskern i handen så insåg man det helt plötsligt; det var värt precis varenda liten sekund som man plågats för att få den där

lilla gröna mössan att ha på huvudet. Många andra valde sedan att köpa en annan modell på sin basker, men jag själv kände att det var just den baskern som jag kämpat för varenda dag under GSUn och det var just den baskern som hade legat inne i en glasmonter på livskvadron och suktat en dagarna ut i ända. Nu var den min och en vacker dag skall den återigen ligga i en glasmonter hemma hos mig för att påminna om en tid som jag kom att hata och älska på samma gång. GSUn var över!

Just nu när jag skriver detta är det bara några veckor kvar tills det är dags för att återigen ta på sig sin kära LK för att bege sig ut på ett nytt baskerprov tillsammans med 10-månaders soldaterna.

KBS delades efter GSU-n in i olika grupper med olika befattningar. Ungefär hälften av KBS gick till sjukvårdsskolan för att utbildas till sjukvårdare på grupp eller förbandsplats.

Den andra hälften, som så populärt fick namnet stridstäten, hamnade som gruppchefer på de olika enheterna som utbildas på Husarbatljonen under vårt utbildningsår.

Även om det har varit en mycket lärorik tid från baskerprovet under den kommande befattningsutbildningen kommer det starkaste minnet från lumpen med största säkerhet att vara den tid då KBS var en enad pluton, en pluton med vilja, stolthet och stark kamratskap, kännetecknen som alla betecknar en stolt Livhusar!

Nicklas Fridberg
Fredrik Pommer Adler

Högvakt 2003

Artikeln författad av serg Andersson och serg Segerdal

Som tradition går Livregementets husarer årligen högvakt på Stockholms slott samt på Drottningholm. År 2003 bestod styrkan av KBS samt en del soldater ifrån Östra Nerike och Vadsbo skvadroner.

Förväntansfulla stod vi uppställda utanför Livskv måndag morgon. Klockan Kalle stormade Kn Danielsbacka ut och tog befälet. Vi blev genast indelade i två styrkor. Drottningholm och Stockholms slott.

De inledande dagarna genomfördes grundläggande exercis inom fästningsområdet. Dag tre påbörjades träning av på- och avgång. Kn Danielsbacka hade med krita och precision skapat en sken gevärsbro ute på F6. Drillen blandades med många spännande moment såsom Kn Ryhds köttkvarn, en manöver som fick oss att inse exercisens brutalitet. Efter mycket träning bar det av mot Södertälje och Almnäs för att ytterligare befästa vår duglighet.

När vi kommit på plats och gjort oss hemmastadda i Almnäs insåg samtliga Livhusarer hur lyckligt skattade vi var för att få tjänstgöra på K3. Men trots tråkiga logement och nedklottrade toaletter gjorde vi det bästa av situationen och påbörjade den ständigt återkommande exercisen.

Nu hade vi också ögon på oss från andra förband som var nyfikna på om jägarna från K3 kunde leva upp till sitt fina rykte. Vilket

gjorde att vi sträckte extra på ryggarna och pendlade rakare med armarna. Vi fick även en provsmak på hur en avlösning skulle se ut, under en vistelse på slottet.

Så var det äntligen dags. Onsdagen den 9:e oktober stod pågående högvaktsstyrka ur Livregementets husarer uppställda utanför armémuseet redo att marschera genom huvudstaden för att ta befälet över Stockholms slott. Nu var det upp till bevis om allt drillande hade givit någon effekt.

Vaktchef Kn Johansson kommenderade "avdelning framåt". Med taktfasta steg, putsade kängor och musikkårens taktfasta slag i ryggen avancerade styrkan fram längs Stockholms gator. När vi anlände till marschmålet var det mycket folk vilket gjorde oss extra nervösa, men pågången flöt smärtfritt. Vi bevakade nu Stockholms slott.

Tre dygn senare återvände vi till Almnäs för återhämtning. Det var blandade intryck efter de tre första dyggen. Vi hade klarat oss utan större incidenter och vår värsta fiende var kylan. Forskning inom lager på lager principen gjordes av nattstyrkan. Om ni skulle lyckas få på er skjorta 90, tre stycken tröja 90, dubbla långkalsonger, regnställ och M90 så ska ni veta att det inte hjälper. Några erfarenheter rikare och ett dygn senare återvände vi till skarptjänsten i ytterligare tre dygn. Inga större incidenter inträffade.

Fullt medvetna om att det var skarptjänst vi utövade gjorde vi vårt bästa och fick god kritik. I efterhand är det en ära och upplevelse som vi är glada över att ha varit med om.

KBS Vinterutbildning 2003

- Ta av er hjälmunderlaget. Tycker ni att det är kallt nu? Vad ska ni då ha på er när ni kommer upp till Kiruna. Ni måste lära er att frysa. Denna meningen upprepades i huvudet nu när vi stod där och skulle stiga ombord på Herkulesplanet.

Det skulle nu under det tre kommande veckorna bedrivas vinterutbildning under Major Hedmans ledning. Hur skulle detta gå? Vissa hade aldrig stått på ett par skidor tidigare medan andra hade stora skiderfarenheter. Nu skulle i alla fall alla, med samma utrustning, limmade björkskidor utan stälkant-er, bedriva tre veckors vinterutbildning.

- Detta är första gången som jag flyger, säger någon när vi alla satt oss på planet. Motorerna mullrar igång och hela planet skakar. Nu var vi på väg.

Det är ett kallt och blåsigt Kiruna som möter oss 2 timmar senare. Utgångsplatsen för utbildningen kom att bli i anslutning till I22:s gamla repövningsområde Kalixforslägret, beläget en mil söder om Kiruna. Ett modernt barackläger som gentemot

K3:s kalla marmorgolv framstod som något i stil med semesterstugby i fjällen.

Första momentet på vinterutbildningen var självklart det som utgör grunden för att operera i vintermiljö, grundläggande skidutbildning.

Eftersom alla hade olika erfarenheter började nu alla om från grunden och den första dagen tränades allt från passgång till lite mer avancerade lappkast. För många blev det en chockliknande upplevelse då man kunde konstatera att man faktiskt kunde med hjälp av dessa björkplankor flyga fram och utföra de mest häpnadsveckande konst-er. Allt eftersom första veckan fortskred ökade gradvis nivån på övningarna.

Efter en vecka kom det vi alla visste skulle komma: Fältvaneperioden! Med LK100 på ryggen och 2st Pulka Modell/38 Mansdrag per grupp, fullpackade med 12-manna tält, kamouflagenät, ved, spadar och en del annan utrustning gav sig KBS ut för att under en 4 dagars period träna skidmarsch och bastjänst i vintermiljö.

Under de 2 första nätterna byggde varje grupp varsin jägarbas med värn och sov i de medförda 12 tänten med tillhörande kamin, vilket gjorde det till en liten befrielse när man kom in från sin inpasseringspost och skulle sitta eldpost timmen efter.

Under nätterna blev grupperna utsatta för angripare som skidade runt bland baserna och öppnade eld. Detta resulterade i att de som tidigare lite slappat gått runt med sin AK5 på ryggen nu i stället gick runt i färdigställning dygnet runt för att kunna nerkämpa eventuella antag-er.

Sista natten sov vi, som test inför den kommande fjällmarschen, i Hilleberg-tält utan kamin. Det var inte med något leende på läpparna som man den natten i 23 minusgrader

Delar ur KBS i issängen, Jukkasjärvi ishotell.

kröp ur sovsäcken för att stå inpasseringspost. Men det som inte dödar det härdar lyder ju ordspråket. Sedan gjorde även det rådande norrskenet den kalla timmen som inpasseringspost lite drägligare.

Efter de två första veckorna i norrland upplevde

Herculestransport majoriteten i KBS att den nya miljön de vistats i och det större ansvaret som givits till den enskilde från befälen resulterar i en ökad lojalitetskänsla i gruppen. Sedan januari, vid inryckning har befälen påvisat att "frihet under ansvar" är den viktigaste delen i utbildningen. Även majoren var nöjd med resultatet och kunde till livhusarernas glädje kosta på sig att konstatera att den inledande delen av vinterutbildningen hade gått "över förväntan".

Efter en snabb ompackning och ilastning blev vi transporterade ut längs en lite väg till Fjällnäs vilket skulle bli vår utgångspunkt för vår fjällmarsch. Efter två marschpass befanns vi oss i skiftet mellan björksnår och kalvfjället. I vårt följte fanns denna gången även Övlt Paulsson och Mj Pettersson från regementsstaben som enligt dem själv "behövde luftas lite".

Efter en natts god sömn begav sig manskapet vidare uppför mot ravinen som skulle bli vårt nästa läger. Efter ett och ett halvt

Grävning av snöka

Efter åtta timmars digert arbete var allt klart och lt

Allt väl inne i snön

Hübinette som denna vecka agerade plutonchef gjorde en besiktning, där han kontrollerade att alla hade gjort ett lufthål och att ett ordentligt kalluftsdike grävts.

Efter ytterligare en god natts sömn vaknade Lifsskvadrons KBS:are upp för att gå ytterligare en solig dag tillmötes. På schemat stod det fjällorientering och utbildning i dåligt väder.

Major Hedman förde plutonen upp på toppen av ett fjäll, från vilken man hade en vy där man hade Kebnekaise massivet i mitten och sedan milsvid med fjäll i både nord och

ha tränat gruppvis på hur man i grupp använder lavinlinan var det dags att återmarschera till vårt "snöhotell".

03:00 ringde klockan. Den vackra röda morgonsolen som steg upp över det stora bergsmassiven fick vissa morgontrötta att glömma att de åkte utför men både skidor, packning och i vissa fall även pulka. Detta resulterade i många vurpor längs kalvfjällets sluttningar och till och med vissa befäl kunde konstatera att skidåkning kanske inte var deras bästa förmågor.

Runt sjutiden var vi åter i Fjällnäs och nu var det bara ett stop, på Kalixforslägret för att återlämna utrustning, kvar innan vi skulle kliva ombord på planet som skulle ta oss hem till K3.

Artikelförfattare vill på hela KBS vägnar passa på att tacka husmor på Kalixforslägret för den

Skidmarsch på fjället

marschpass i strålende sol kom plutonen fram till den av majoren utvalda platsen för skapandet av ett snöhotellsliknade system av "snökor". Varje grupp fick nu order om att

gräva en 4- och en 3mannasnöka.

KBS på toppen av fjället

Efter att över helgen mellan veckan 14 och 15 varit åter en tur ner till Karlsborg för att hjälpa föregående års KBS med deras Kadettbal for vi åter norrut för att fortsätta vår utbildning. Vid lunchtid på tisdagen var vi åter i Kiruna. Kalixforslägret hade då tagits över av värnpliktiga från I 19.

"Hotellet"

sydlig riktning. Många gladdes åt att få se Sveriges högsta berg samtidigt som Major Hedman berättade lite kuriosa om bergen.

goda maten vi fick under hela vinterutbildningen.

KBS 2003

Majoren hävdade att orsaken till denna delen av utbildningen, att få ta del av den svenska fjällvärlden, var för att stärka anledningarna till varför vi ska försvara Sverige. Efter att

Tolk/Undass plutonen 2003

Texten författad av Livhusar Peter Höglund.

”Det är bättre att göra fel med självförtroende än att inte våga göra något alls”.

Befäl Tolk/Undass, Livskv

”Plocka fram fem par stålgrå strumpor, ett par i varje hand, ett på varje axel och ett par i munnen!” Order som dessa är säkert inte ovanliga någonstans i försvaret, men när vi nyinryckta tolkar och underrättelseassistenter stod där i korridoren längst bort i slutvärnet, då kändes hela världen bisarr.

PEK-helgen som var fem dagar lång, var vårt första viktiga test på fältlivet. Vi hade haft en helg innan då vi fick prova på att sova i puppa och leta upp slänor (slynor enligt livhusar Sjöblom). Dagarna under PEK-helgen gick mestadels åt otaliga skjutövningar, men på kvällarna hade vi förläggningstjänst, ett par marschpass och ett fälttest. Fälttestet var i sig väldigt energi-

tömmande men det fältbad som följde därefter var gudasänt. Många av oss har nog aldrig känt sig så äckliga och svettiga och sedan så rena och fräscha inom samma halvtimme.

Kontraster och förändring är något som verkligen präglat vårt nyvunna soldatliv. Redan andra veckan började det som kom att kallas fysisk fostran. Att spendera en dag med stridsförflyttningsätt, med tyngdpunkt på ålning medelst hasning, och sen ett varv stridshinderbanan tar på krafterna. När vi några veckor senare får springa både stridshinderbanan och den internationella och de flesta ser det som en rolig utmaning, då förstår man att vi förändrats en del och har

fått ett hum om vilken inställning det är som gäller på K3.

Trots, eller tack vare de långa dagarna, gick veckorna förbi snabbt. Vi lärde känna befälen och befälen visste snart vad vi kunde få för oss också. Vi lyckades följa de flesta order väl, men när befälen utbrister att de kommer få magsår på grund av vissa i plutonen, då vet man att det är dags att skärpa sig. Veckorna rann som sagt förbi i ett rasande tempo och innan vi egentligen var beredda på det var det dags för slutövning. En chans för oss att visa vad vi borde kunna efter en grundläggande soldatutbildning på K3. På slutövningen märktes verkligen förändringen och kontrasterna. Första

veckan hade i stort sett hela plutonen problem att klara en marsch på ca 4 km med packning. Nu på slutövningen gick vi många gånger längre och med väldigt lite mat och sömn i kroppen. Kontrasterna var även de tydligt märkbara. Mellan marschpassen möttes vi av allehanda trevliga utbildningskontroller där den mest oväntade nog var eldställningar med tillhörande teoretiska prov mitt i natten.

K3-livet kan verkligen förändra ens syn på hur man lever sina dagar. Fysisk aktivitet och inte minst vila får helt nya perspektiv. De två månader vi tillbringat här kommer helt klart att hjälpa oss i vår resterande utbildning och även en lång tid efter det.

Örebro skvadron

Artikeln författad av kn Hubert Molin, Stf skvch

Hubert Molin

Första måndagen efter midsommar så stod 76 st förväntansfulla och en smula nervösa ynglingar i Östra tornet med Id-handlingar, Id-bricka och inryckningsorder i handen beredda att göra sin plikt för fosterlandet.

De mottogs av kn Carlsson som tillsammans med KB-eleverna utrustade dem efter konstens alla regler. När väl säcken var på plats i skåpet och uniformen hade kommit på plats så startade den grundläggande stridsutbildningen.

De första två veckorna präglades mycket av exercis, inre tjänst och fysisk träning. När väl den första inryckningschocken lagt sig så hämtades personligt vapen ut och vapentjänsten samt den personliga färdighets-träningen började.

De nästkommande 12 veckorna tränades rutiner för allt som en jägarsoldat behöver kunna för att verka vid Livregementet. Det som övades i första hand var den personliga färdigheten med allt från att packa sin 70 l ryggsäck på rätt sätt till att kunna göra rätt åtgärder vid trafik olycka.

För att nämna någon höjdpunkt var ledningsplutonens övergång av vatten drag i södra delen av Björklången med ett antal mycket myggbitna husar-aspiranter som resultat. Ingen hade gjort fel med förberedelserna utan alla kom över med äran i behåll och i synnerhet all sin personliga utrustning. Givetvis så föregick fk Alsparr med gott exempel och förevisade momentet innan truppen gick ut i vattnet för att i skyl av mörkret ta sig över vattendraget.

Den grundläggande stridsutbildningen med personlig färdighets-träning var en smula tuff och ansträngande, dock väl planerad så att belastningen både fysiskt och psykiskt kom gradvis.

Trots denna stegring av trycket på soldaterna så var det ett stort antal som inte klarade av tjänsten. De försvann från skvadron på grund av gamla skador som gick upp när ryggsäcken blev full och

marsch passen var utsträckta i sin rätta längd. Till huvud del så var det gamla idrottsskador som soldaten ådragit sig innan de ryckt in.

Den stora finalen och utbildningskontrollen på GSU'n var baskerprovet.

Vi startade en vacker fredag eftermiddag från terrängen Ö Fägre med ett antal långa och tunga mil framför oss. Detta genomfördes under ett antal timmar och slutade med att bägge plutonerna går i mål efter väl förrättat värv vid Karlsborgs fästning, på ömma fötter men ordentligt mycket stoltare innan de startade. Samma helg så fick de som nyutnämnda livhusarer ta emot sina nära och kära för att visa dem vilken omfattande och både fysiskt och psykiskt krävande utbildning som bedrivs vid regementet.

Nu vidtar en lång period av befattningsutbildning som egentligen tjuvstartade några veckor innan baskerprovet. I stort sett hela skvadron försvann ut i riket för att genomföra olika utbildningar med allt i från systemtekniker utbildning i Östersund till sjukvårdsutbildning i Karlstad. Några tappra själar fans kvar vid skvadron för att bedriva förarutbildning och vapen tjänst.

Denna utbildningsperiod avslutades med en batal-

jonsövning och utbildningskontroll dvs. jägarprovet.

Hela skvadronen övade allt de tidigare fått lära sig från upprättande av stabsplats/ tankningsplats till försvar av den samma, för att avslutas med nya långa och ännu tyngre mil än vid baskerprovet.

Problem som hela tiden försökte sätta käppar i hjulet för de tappra soldaterna vid Örebro skvadron var ytterligare grupputrustning som skulle med och handhas på rätt sätt, mycket halt vägunderlag och en del kyla och snö. Efter några dygns intensivt och tungt arbete så kunde huvuddelen Örebro skvadrons soldater se på den åtråvärda jägarbågen på sin uniform.

December månad med traditionsvecka och firande av regementets högtidsdag samt förberedelser inför beredskap och julleddighet bjöd inte på många överraskningar. Det gjordes med hög svansföring och fanan i topp och ett med ett väl genomfört traditionsspel i soldathemsteatern uppfört av KB-eleverna.

Väl tillbaka från julledighet så drog vinterutbildningen och arbetet med att samträna plutonerna igång på allvar. Bägge

plutonerna fick uppleva mycket snö och kyla uppe i Trängslet och vad det innebär att försöka leda och försörja underrättelseförband i denna miljö.

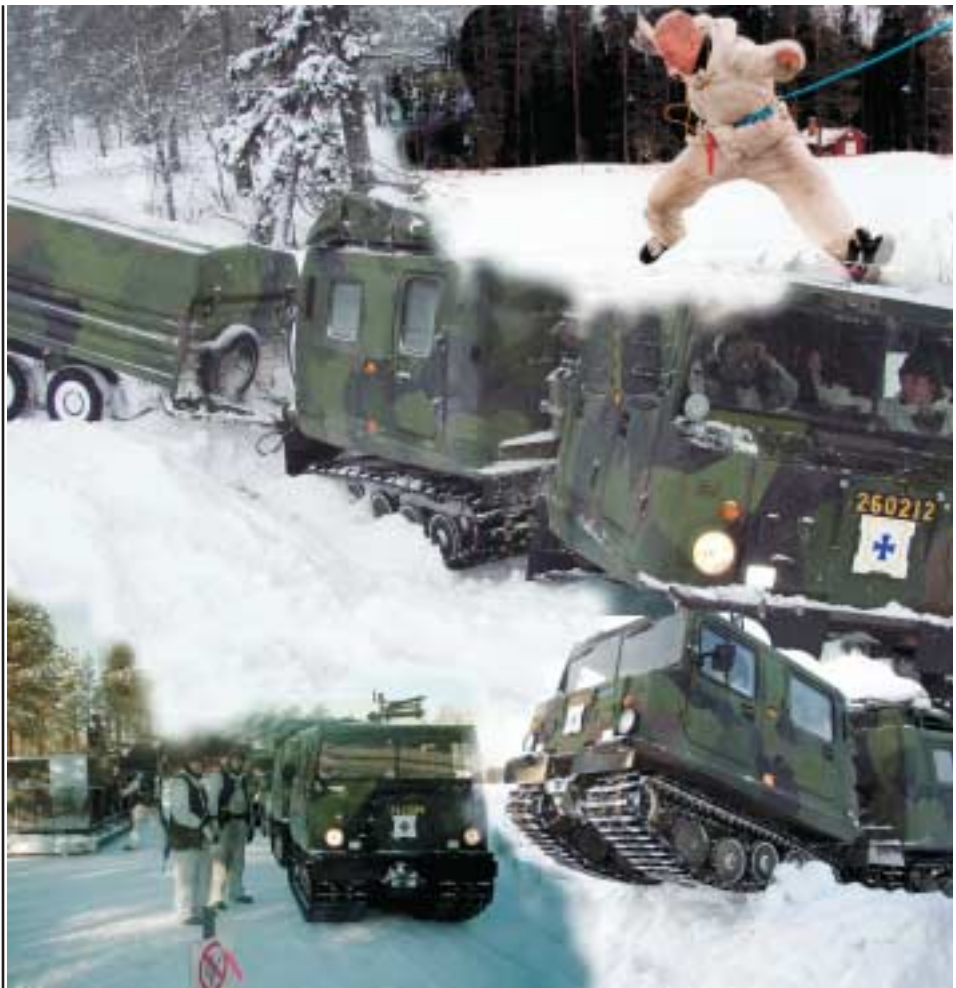
Ledningspluton tog sig till Enköping med kn Johansson i spetsen för att förbereda sig, genomföra och avsluta ASSÖ 03 så att de skulle få mycket övning i stabstjänst. Underhållsplutonen fortsatte att öva sin specialtjänst här hemma kryddat med strid i bebyggelsesträning och ADR utbildning + en del annan bra utbildning.

Hela den 10 månader långa utbildningen avslutades med de armégemensamma övningen Våreld där hela skvadronen prövades i sin helhet med ett gott resultat. För att nämna några saker så fick AP-gruppen på ledningspluton omdömet att vara arméns bästa, repgruppen som var Skövde och övade fick möjligheten att bedriva fast spaning och lyckade trots sin ringa utbildning i detta lösa uppgiften i chefens anda, dvs. på ett mycket bra sätt.

De sista 2 veckorna så skulle all materiel vårdas och lämnas in och de bästa soldaterna och grupperna utses. 2 man fick utmärkelsen bäste soldat på respektive pluton och det var Furir Sterner underhållspluton och Furir Eskilsson ledningspluton. Fu Eskilsson fick dessutom utmärkelsen bäste soldat på Husarbataljon.

En sammanfattning av utbildningsåret kan vara att det var mycken utbildning, olika befattningshavare som skulle lösas av få officerare och det löstes på ett mycket bra sätt.

Kn Hubert Molin

Berättelser från versamheten vid Örebro skv

22:a Underhållspluton.

Vår GU började med den underbara GSU:n. Som för alla andra plutoner stod vi här den 24:e juni med stora förväntningar. Vi togs under befälet av Lt Lindström och landade snabbt på jorden med ett rejält magplask. Många militära termer skulle präntas in i det de före detta civila öronen. Ord som; "Motsvarande, Bedömt, fippla", hade nu blivit en del av vår vardag. GSU:n fortskred med exercis, marschträning och fältvana.

Kort därefter var GSU:n över och saknaden av den härliga Perstorpsterräng var överväldigande. Då väntade det vi alla sett fram emot, baskerprovet. Med baskerprovet avklarat som den näst snabbaste plutonen väntade befattningsutbildningen, efter en välförtjänt veckas ledighet. Under befattningsutbildningen delades plutonen in i de nya grupperna. För gruppmedlemmarna stod utbildning på RA180, KSP58b, fordons- och sjukvårdsutbildning på schemat.

OS FRONTALE – Jägarsjukvård

Av krp Holmström och
sgt Persson.

Direkt efter baskerprovet då alla andra livhusarer åkte hem på en välförtjänt ledighet, stod 31 blivande sjukvårdare uppställda utanför sjukvårdsskolan. Väbeln Persson lämnade av till C Sjt, Lt Dahl. Förutom grupp och plutonssjukvårdare fanns det 8st förbandsplatssjukvårdare bland de 31. Att befattningen förbandsplatssjukvårdare på ett jägarförband skulle innebära något extra

Förbandsplatsgruppen 22:a Underhållspluton

förstod vi när Lt Larsson och Lt Gillsparr tog till orda. Vi förstod också att befattningen skulle bli mycket krävande, både teoretiskt och praktiskt.

De inledande veckorna bestod till största delen av teori och åter teori. Man såg inte något egentligt slut på det hela. Våra kunskaper testades också regelbundet. Utöver den krävande teoretiska utbildningen genomförde vi "sjukvårdarfys" kl 05.00 på fredagar. Där tränades bl. a. bärbärning, samt ålning medelst hasning med en skadad patient.

Direkt efter jul gick vi ut på en fyra veckor lång praktik på ett civilt sjukhus. Detta var mycket lärorikt för alla. De nyvunna sjukvårdskunskaperna praktiserades både på

operationsbordet och på akutrummen på sjukhusen.

Efter hand gick vi ut på längre övningar, och det var inte förrän nu man fullt insåg hur mycket man lärt sig under utbildningen. Under utbildningskontroller och bataljonsövningar fick vi se hur förbandsplatsen skulle fungera i helhet, och vi fick arbeta mycket självständigt.

Utbildningsåret avslutades med en övning på FSC i Karlstad och ASÖ 03 runt Vättern. Här fick vi arbeta tillsammans med läkare och sjuksköterskor, och lärde oss mycket. Vi fick också en chans att mäta oss med andra förband, vilket höjde stridsvärdet och förbandsandan ytterligare! Under dessa övningar genomförde vi också

krigskirurgi på gris, vilket samtliga i gruppen uppskattade.

De vi har lärt oss kommer att följa oss genom livet, vare sig vi väljer en militär eller en civil karriär. Tack till: Lt Dahl, Lt Gillsparr, Lt Larsson och fk Järhed.

Krp Holmström och sgt Persson.

Lätta repgruppen 22:a Underhållspluton

Efter 3 veckor lång förarutbildning på Bv 206 var det mekanikerskolan som stod på programmet. Den skulle vara i 8 veckor, vilket minst var nödvändigt. Under dessa veckor lärde vi

fordonsmekaniker att laga och utföra viss service på tglb 30/40, tgb 11, 13, 20, Bv 206 och MC 258- Utöver detta lärde vi oss att handha värmeaggregat, elverk, svets m.m

Vi är mycket nöjda med utbildningen och vår befattning. Utbildningen är ju både civilt och militärt meriterande. Medan övriga i repgruppen hade fordonsmekaniker utbildning hade jag (krp Nyström) signalmekaniker utbildning. Där fick jag utbildning på Ra 180, Ra 195, datorer, televäxlar och mycket mer.

Efter utbildningen i Skövde blev samtliga i repgruppen tillfrågade om vi var intresserade av BFA anställning eller utlandstjänst, så det är nog tack vare den jag kommer att

tjänstgöra i Kosovo efter muck.

Trosstropp bandvagn och lastbil

Fakta:

Att som framskjutet UH kunna understödja eller vara underställda Östra Nerike Skv med mat, drivmedel, bränsle mm. På grund av de krav som ställs så långt fram är vi bv-burna och grupperar likt span i kerontält och har höga krav på maskering, ljud och ljusdisciplin.

Vi består av en UH grp om nio man som framför tre

Repgruppen

bv 206 + släp och en repgrp om fyra som framför en bv 206 + släp. Lastbil består av 5 personer, varav en drivmedelsbil samt en pack och ammunitionsbil.

Efter befattningsutbildningen inledde vi utbildningen i gruppering och allt som det hör till detta som strid under marsch, strid från grupperingsplats osv. Över tiden fick vi utbildning i underhållstjänst. Efter väl genomfört jägarprov fick vi äran att bedriva beredskapstjänst över nyår. Efter beredskapen fick vi än en gång kyssa kaserngården adjö, för att påbörja utbildning i överlevnad – granen utbildningen.

Terrängen var snöbelagd, temperaturen kring noll, och ingen mat- eller sovutrustning. Övningen varade i ca 80h, och avslutade med 3 varv runt stridshinderbanan, och identitetsförhör med luva över huvudet. Efter några mål mat och några timmars sömn var vi redo för skogen igen.

Gemensam gruppering med hjultrossen. Det är inte det lättaste; andra krav ställs och andra regler gäller. Till exempel kan man inte ställa ett drivmedelsflak jämte tältet. Under veckan bedrevs underhållstjänst och fordonsmarscher. Veckan avslutades med ett

Isvaksträning - "sist i är en ..."

med vita blixten mm. Vecka två i Älvdalen hade andra förband hittat ut i kylan, bl. a. A9 som sköt skarpt med eldledning av Östra Nerike. Vår uppgift var som vanligt att hålla blegarna vid liv. Att gruppera i en meter snö gav ordet kärvt en annan innebörd. Men vi klarade ut våran tjänst, trots problem med bandvagnarna. De har förmågan att falla ihop när temperaturen är strax under -30. Men med kanske Sveriges hårdaste mekaniker – lätta rep – löste det sig utmärkt.

Efter ett par kalla veckor i norr fick vi ledigt en vecka. Det var välbehövt. Efter ledigheten följde ett par lugna kaserneveckor.

Sen var det dags för det alla väntat på sen inryckningen, SIB (Strid I Bebyggelse). Strax innan vi kommit fram till Bockaby SIB anläggning var alla förväntansfulla och glada. Väl nere i Borås flödade adrenalinet och allas förhoppningar infriades. Vi är alla överens om att SIB är det grymmaste man kan göra i gröna kläder.

Slutövning "Operation Våreld".

Nu skulle vi bevisa att vi kunde det vi hade blivit utbildade till. Flera tusen soldater från många olika förband skulle samöva och allt skulle fungera. Det blev inte riktigt som vi hade

tänkt oss. Bv- trossen skulle splittras. Rep och en bandvagn skulle underställas 33:e spaningspluton i Skövde, och resterade 31:a och 32:a spaningspluton i Kvarn. Den grupp som tillhörde 33:e fick tillsammans med personal från spaningsplutonen bilda en spaningsgrupp, alltså ingen underhållstjänst. Det var intressant och lärorikt att verka som en grupp som vi i vanliga fall skulle underställas och underhålla. Det fick oss att inse hur viktiga vi är för att allt ska fungera där framme.

Strax innan juledigheten och befattningsutbildningens slut hägrade utbildningskontrollen "Jägarprovet". Som övlt Öberg så målande beskrev det; "...det var lite kallt, lite halt och lite långt..."

Efter juledigheten fortsatte utbildningen med överlevnad, strid i bebyggelse och vinterutbildning i Älvdalen på schemat. Dessa övningar genomförde vi med glans. Nu står vi här med muckardagen som kommer allt närmare och vi känner stolthet att kunna kalla oss själva för Jägare på en underhållspluton.

Underrättelsebataljonsstaben

920m maskeringsnät är ganska mycket. Ganska tungt också, speciellt om det har regnat konstant under övningen. Tänk er 6 st soldater, 2 nitiska befäl a 46 regniga timmar var av 0 av dessa var sömn, vad får vi då? -GURKHA RIFLES - Befälens våta dröm de värnpliktigas mardröm.

Artikeln författad av Livhusarerna Johansson och Bylund

Vi vaknade ovetandes om dagens strapatser vid vanlig tid 06.00. På dagsprogrammet stod det Gurkha Rifles, men vad viste vi om det? Första grupperingen tog lång tid, det är svårt att förstå hur mycket materiel en ledningsgrupp har. Även om bara hälften av grejerna ska användas så ska allt med ändå. Efter första grupperingen fick vi höra ordet som alla senare skulle hata "Omgruppering". Färden gick till Hammarnäset där skulle andra omgrupperingen starta.

Nästan 9 timmar senare var staben grupperad. Ordet omgruppering ekade igen som tinnitus i våra grova öron. Ilska, tröttheten och inte minst kylan började göra sig påmind vid detta tillfälle!

Det regnade nu konstant och allt var nu "pissblött"! Maskeringsnätet skulle nu rullas ihop, tälten skulle packas och hela skiten skulle upp på flaket på våran kära FL7:a för att sedan flyttas ca 200m till nästa grupperingsplats, och så fortsatte det. Humöret, tröttheten och regnet var nu det största problemet. 20-tältet som tidigare inne på regementet kunde bäras av

en stark man var nu så genomblött att det krävdes fyra starka men trötta Jägare.

Lastbilsförarna som delvis höll på att säkra lasten orkade nu knappt på egen hand ta sig upp på flaket. Detta bara för att ni ska få en förståelse för hur mycket regnet påverkade tyngden samt hur hungern och tröttheten förtärde våra kärva Jägarmuskler.

Vi höll nu på att jobba med vad vi trodde var vår sista gruppering. Soldaterna gjorde rejäla markkappor runt tälten för att skydda mot vinden, tvåtråden var nu så exemplarisk dragen mellan trädkropparna som det bara gick i nattmörkret. Allt gjordes för att få en så god natts sömn som möjligt. Till och med kaminerna var tända.

Men då kom förstas det nu dödsdömda ordet "Omgruppering", igen! Soldaterna slet sitt korta hår, skrek ut sin vrede och kastade saker åt alla håll. Det var nog tur att befälen tog en tur med pickupen för en stund.

Nu var det inte lätt för gruppcheferna att få någon att arbeta. Soldater började till och med fundera på att

till fots och egen hand ta sig tillbaka till regementet och den sköna varma sängen, men de hejdades i sista stund.

Jag vet inte hur det gick till eller hur lång tid det tog men på något sätt kom allt upp flaket igen. Två unga flickpraktikanter som följt oss under dagen var nu inte lika sugna på lumpen längre då de blivit väckta ur sin skönhetsömn mitt i natten av våra befäl för att se våran missär.

Nu var allt uppe och lastsäkrat. Till och med det där förbannade elverket som inte ens fungerade men som förstas skulle med ändå! Befälen kom tillbaka i rätt tid då ingen längre hade ork att vara förbannade utan istället sov stående, trillandes omkull då och då. Det var nu dags att förflytta sig. Vi kom fram till slut, dock inte helt utan men.

Till allas glädje hade vi nu kommit fram till övningens slutände. Vi var vid Perstorps värmestuga där vi ironiskt nog kom i kontakt med ett maskeringsnät för första gången ett halv år tidigare. Nu var klockan sent på kvällen och regnandet hade tilltagit från ständigt

spöregn till hällregn som om någon högre kraft var sur på att övningen skulle ta slut. Nu återstod endast en inventering av materielen.

Efter detta fick vi konstigt nog för första och enda gången under vår utbildning sova i värmestugan på liggunderlag. Jag kan nog prata för hela gruppen att det var våran skönaste och mest väl-förtjänta sömn vi någonsin fått.

Det första man tänker på när man säger ordet Jägare är kanske inte lastbilar, datautrustning och en massa annan mtrl. Men som befälen så ofta predikar om är att även de bästa elitförbanden måste ha ett fungerande sambandsnät och lednings-system.

Att vara vid ett ledningsförband kanske inte alla gånger är så fränt, men det är nog så viktigt att de finns.

Östra Nerike skvadron

Att vara chef över duktiga soldater och officerare är inte lätt - men roligt!

Artkeln författad av skvadronchefen Mj Patrik Willander

Livhusarer! Ännu ett år av ansträngningar och vedermodor har mött sitt slut i form av uttryckning för åldersklassen 02-03.

Vi kan se tillbaka på ett händelserikt år fyllt av minnen, minnen som säkert kommer att förändras allteftersom åren går. En mans minnen av sin värnplikt är som goda viner, de förädlas med åren och blir allt mer behagliga att avnjuta.

Under det gångna året har skvadronen fortsatt att utveckla sin förmåga avseende truppspaning och påbörjat kompetensutveckling inom prickskytteområdet. Vidare har stödet och engagemanget i internationella insatser fortsatt och fördjupats. All denna verksamhet har kunnat genomföras enbart därför att soldater och befäl arbetat lojalt och målmedvetet mot de uppsatta målen.

Den sammanhållning som jag under året sett många bevis på både i stort och smått gör att jag med glädje ser tillbaka på ett år som varit fyllt av sena kvällar och tidiga mornar, och jag är övertygad om att övriga på skvadronen känner samma sak.

GSU-skedet präglades (som vanligt) av semesterproblematik. Pusslandet att skaka fram rätt antal instruktörer med någorlunda förberedelse tid är ett kapitel för sig. Men det blev inryckning även detta år och även detta år skulle soldaterna fostras i skvadronens hårda larm. Efter en behövlig treveckorsperiod så skickades soldaterna hem på sin första ledighet och befälet likaledes på sin.

Arbetet med att förbereda soldaterna för baskerprovet fortsatte fram till provets start. Detta genomfördes sedan på ett bra sätt och på basker ceremonin kunde man tydligt se stoltheten i ögonen på de soldater som klarat provet. Stolthet över att kunna känna att man inför sina äldre kamrater från tidigare år kan bära sin rättmätigt förtjänade basker.

Nästa skede som tog vid var befattningsskedet. Helt plötsligt var skvadronen som uppslukad av jorden, alla var alltid någon annanstans. Vissa fick lov att åka till Stockholm för att delta i högvakten, andra fick köra bandvagn på Blåsås. Under den här perioden utbildades även

spaningsgrupper och spaningspluton till KS07 vid skvadronen. Denna utbildning är av försvarsmakten prioriterad verksamhet och självklart också vid Östra Nerike Skvadron. Vi måste bidra med våra kunskaper för att möta de behov som redan finns, därför kraftsamlar vi till att utveckla vår kompetens inom detta område istället för att försöka skapa nya behov.

Det är glädjande att se att bataljonschefen uppmärksammat behovet av en fast bemanning för att utbilda och understödja rekrytering och utveckling av denna verksamhet genom att sätta upp en insatspluton till utbildningsåret 03-04.

Under vecka 46 genomförde skvadronen första övningen som und-

errättelsekompani. Under rättelsekompaniet avmarscherade till Villingsbergs skjutfält.

Nå, avmarscherade var väl kanske en överdrift, eftersom kompaniet från-tagits sin förmåga till rörlighet med hänsyn till valet av bandvagn som fordonsalternativ. Kompaniets fordon kördes av civila åkare till området och personalen kördes i bussar likt en skidresa till alperna, fast utan skidor och sprit, istället medförde vi automatkarbiner och kulsprutor.

Under veckan förlades kompaniet i kompanibivack och övningarna som genomfördes var patrullstrid och grunder målbe-kämpning med indirekt eld. Resultatet av denna övning var högre än förväntat, främst avseende enskilda soldaters prestationer. Ett särskilt omnäm-nande förtjänar här ksp 90-skyttarna vars utbildning Lt. Hedin (stf plutonchef Bataljons-spanings pluton KS08) ansvar-ade för. Avseende förmågan att agera som kompani drogs flera viktiga erfarenheter

Ledning från ett Kerontält

En viktig person -signalisten!

som kom väl till användning senare under året.

Sammanstöt

Väl återkomna till Villingsbergs läger från detta vårat första gemensamma äventyr vidtog vård och förberedelser för återtransport hem till K3. Dessa förberedelser var självklart olika för olika befattningar. Soldater och tekniker kontrollerade vapen och fordon och truppbefälet utvärderade medan händelserna fortfarande var färska.

Jag tror att alla lärde sig lite olika saker under utvärderingen som gjorde oss alla till bättre yrkesmän. Jag använde mig av min företrädare, Mj. G Larssons, speciella utvärderingsmall, som är väldigt bra.

Före julleddigheten återstod nu traditionsdagen, Lunda-dagen, som blev till ett trevligt och bestående minne för oss alla. Jag vill här särskilt passa på att tacka Mj. Torbjörn Granqvist för att han som

den ända före detta skvadronchef tog sig tid att i arla morgonstund ta sig till skvadronen. Torbjörns deltagande och hans insiktsfulla anekdoter från sin tid vid skvadronen var mycket uppskattade.

Våra gäster ur musikkåren var också mycket glada över att få delta i vårat firande på

skvadronen, detta så till den milda grad att damerna glömde bort att passa tiden till den stora kaffebjudningen på mässen.

Efter julmaten

Efter en väl tilltagen julleddighet återkom soldater och befäl för att i strålande vinterväder genomföra repetition av patrulltjänsten. Resultatet var att den mesta extra packning (all julmat) som

de flesta lagt sig till med under ledigheten blev kvar på Vaberget. Dessutom kom skvadronen snabbt igång med verksamhet igen.

Grunder i spaningstjänst genomfördes de nästkommande veckorna på närövningsfältet med ett mycket gott resultat. Samtidigt repeterades kunskaperna och färdigheterna i att leda indirekt eld.

Vinterutbildning i Älvdalen

Skvadronens Vinteräventyr gick av stapeln i Älvdalen. Där övades målbekämpning med indirekt eld och patrullering inom ramen för fredsfrämjande insats. Denna övning genomfördes tillämpat inom ramen för ett fredsbevarande uppdrag. Resultatet var efter genomförd övning mycket gott och övriga deltagare var mycket imponerade över resultatet som skvadronen presterade. Även det sätt som uppgifterna löstes på rent stridstekniskt väckte beundran, även hos dem

som kanske i grunden inte ville bli imponerade. Förevisningar och skådespel kan ju alltid förringas, men ett resultat som klarar även den mest kritiska granskning går aldrig att förneka.

Skvadronens prickskyttar avdelades för att hjälpa luftburen skvadron i Stockholm. Detta gjorde de på ett bra sätt.

Efter en kort tids ledighet vidtog förberedelser för skvadronsövning Norrköping. Under en vecka genomfördes förberedelser och planering mot objekt i eller runt Norrköping. Övningen genomfördes som en tillämpad konsekvensövning. Övningen genomfördes med förutsättning att Underrättelsekompaniet löser uppgifter inom en fredsframtvängande uppgift. Efter en trivsamt vecka med en värdig avslutning åkte skvadronen åter till K3 och påbörjade förberedelser inför årets slutövning, Våreld.

Övning Våreld

Under övning Våreld löste skvadronen uppgifter från Skövde i väst till Ljungsbro i öst. Ett litet problem i sammanhanget var att divisionsstaben inte ledde övningen, utan gick som blågula till sin största del. Detta kanske inte påverkar bataljonsförbanden, men för divisionsförbanden innebär det en hel del problem.

Under uppstarten gick det därför åt mycket energi från befälen för att tillse att soldaten skulle få en bra övning. Det skall påtalas att efter några dagar kom ledningen igång och då på Brigadnivå, och jag vill passa på att tacka Övlt. Engelbrektsson för ett föredömligt ledarskap när vi tillslut blev underställda honom.

En grupp underställdes Luftburen skvadron för att säkerställa högkvalitativa underrättelser inför deras företag mot Kvarnfältet.

Även på denna övning uppmärksammades våra resultat dagligen i positiv bemärkelse, och om någon individ någon gång visade dåligt omdöme så räddades vi av att det fanns de med ännu sämre omdöme som tog bort uppmärksamheten från våra dumheter. Tur är en viktig egenskap, och vi vill passa på att tacka P7 för att de drog uppmärksamheten till sig.

Efter en bra genomförd slutövning med ett tragiskt slutdygn, olyckan i Botten-sjön, så var det dags att dra sig ur. Vi utgångsgrupperade tre dygn före de första vanliga förbanden och drog oss ur efter att de sista striderna var slut. Först in sist ut. En grundlig materielvård på två veckor, under överseende av kn Rydh, borgade för att all materiel var i bättre skick vid inlämningen än man kan hoppas att få ut den i.

Efter utmarsch kommenterades för sista gången "höger vänster om marsch" på Östra Nerike Skvadron 2002-2003. Vi sällar oss till den aldrig sinande ström av välutbildade och välmotiverade soldater som under mer än 400 år utbildats vid skvadronen.

Några soldater kom direkt tillbaka för att delta i utbildningen till KS08 spaningspluton under befäl av Kn Sandberg, som i skrivande stund löser viktiga uppgifter i Kosovo. De som inte kom iväg då kommer förhoppningsvis iväg i höst till KS 09-utbildningen, bl.a. Lt. Cardell och Fk. Henriksson.

Jag vet att ni, med er utbildning i grunden, är mycket väl förberedda på

att lösa uppgifter i utlandsstyrkan. Skvadronens befäl och soldater löser uppgifter över större delen av världen, Kosovo, Afghanistan, och snart även Etiopien och Eritrea.

Vi behövs, vi har alltid behövts och kommer alltid att behövas, inte bara på K3. Skvadronen kommer alltid att finnas, därför kommer vi alltid att finnas, glöm aldrig det.

Jag vill tacka alla som gjorde det här utbildningsåret möjligt alla soldater och officerare vid skvadronen 2002-2003

Skv.C mj Wilander
Stf kn Lundgren
Adj. kn Rydh
CKB lt Nordlander

C 31. kn J Sandberg
Stf lt Eklund
Instr. fk Toftén

C 32. lt Ljungholm
Stf lt Ohlsson
Instr. fk Cardell

C 33. kn Granqvist
Stf lt Hederstedt
Instr. lt Franzén
Instr. fk Henriksson
Instr. fk Wärme

Patrik Wilander
Stolt Skvadronchef
Östra Nerike Skvadron
2001-2003

100% verklighet

Artikeln författad av Lt Johan Hederstedt.

Strax innan juluppehållet kom mj Wilander till mig och sa att jag skulle vara chef för undskvadronen under en konsekvens övning under tidiga delen på våren. Min stf skulle vara Lt Olsson. Ingångs värdena var i princip att skvadronen skulle innästla mot en större svensk stad, inga plutoner utan 13 fristående grupper som skulle skötas från en stab. Efter den fylliga ordergivningen gick skvadronen på julleddighet. Efter julen och nyår så drog utbildningen igång som vanligt med vinter och e-utbildning i Älvdalen.

Datumet var klart för när övningen skulle bli av. V309 skulle insatsen ske. Nu hade mj Wilander börjat släppa på mer information om operationen och jag och den nya stf:en fk Cardell kunde nu börja strukturera upp hur vi ville att det skulle gå till. Fortfarande så var informationen mycket knapphändig och det var svårt att få en helhets bild av hur det hela skulle genomföras.

Under måndagen v09 så fick gruppcheferna enskilt förberedande order för vad de skulle genomföra i stora drag. Med detta som grund så kunde gruppcheferna be om hjälp från de ordinarie befälen som fanns behjälpliga för gruppernas förövning.

Operationssäkerheten bedömdes av mig som mycket viktig, detta ledde till att alla ordergivningar skedde enskilt med grpch samt att grpch inte hade någon möjlighet att ställa frågor till andra grupper.

Måndagen och tisdagen blev två hektiska dagar för oss i kompaniledningen. Ingångsvärdena för vilka resurser som fanns att tillgå för transport till området ändrades inte bara en utan flera gånger under planeringsfasen.

Initialt var vår tanke att vi först skulle innästla med de grupperna som skulle var "den yttre ringen" runt staden i syfte att få ett grepp om läget samt att de skulle kunna ge en förvarning till de grupperna som innästlade i ett senare skede. Senare skulle de resterande grupperna innästla mot de centrala delarna. Detta var vår tanke i teorin, i praktiken skedde en helt annan sak.

Med tanke på det stora transportproblemen som blev p.g.a. minibussar med för få säten, Hkp som uteblev, Hkp utb som missades (flygplatsen är inte Flugby!). Det största problemet var nu att överhuvudtaget få personalen till området. Till slut var samtliga grupper i området och påbörjade innästlingen mot sina objekt. De första grupperna hade ögon mot målen redan på onsdagens morgon medan de som hade längre till sina objekt inte kom på plats förrän tidigt på torsdagen. Undkompani staben grupperade en bit utanför staden i en stuga av äldre modell.

Sambandet inom kompaniet skedde till största del med radio 180 men vissa grupper som fanns på lite längre avstånd nyttjade radio 195. Rapportering från grupperna skedde var

tolfte timma, men för att inte överbelasta oss i kompanistaben var gruppernas rapporteringar utspridda över dygnet. Detta innebar att vi fick in rapporter från tre grupper var fjärde timma, på detta viset fick vi chans att bearbeta all information som strömmade in.

Efter några mindre fadäser så var alla utom en grupp på plats och började rapportera. Den grupp som inte kom på plats hade annat att tänka från då och många dygn framåt. Men slår man upp ett "camping läger" i områdets enda grönområde på 100X100m så kan man nog räkna med att fi kommer.

Vår uppgift var att reka campområden samt att fastsätta fientliga förflyttningar samt eventuella styrketillväxter. I området fanns flera parter, allt från milis till polismyndigheter som inte gick att lita på. Under de första dyggen så började vi få in sporadiska rapporter om fi aktivitet.

Intressanta områden i staden var hamnen, flygplatsen, jvgstn samt de större in och utfartslederna i staden. Under de närmaste dagarna så fick vi in mycket underrättelser på att den fientliga koncentrationen var vid hamnen samt vid flygplatsen. Vi kunde konstatera att flygplatsen var den plats som var bäst lämpad för att gruppera en framtida camp.

Från att ha uppträtt helt dolt fick vi nu ordern att bekämpa nyckelpersonal, blev det uppenbart att vi skulle urnästla till uppsamlingsplatserna.

Nyckelpersonalen bekämpades av bla de prickskytteparen som ingick i skvadronen och samtliga grupperna drog sig ur, vissa blev upphämtade i

Framryckning med tung packning

närheten av sina o-platser och en del grupper fick ytterligare ett marschpass i benen.

Innan övningen så genomfördes utbildning samt säkerhetsbestämmelser för fångtjänst/fångförhör, ett ämne som mj Wilander brinner lite extra för. Så nu var spekulationerna många om vad som skulle hända i framtiden.

Undkompstaben bröt sin stabsplats och påbörjade

urnästling mot upphämtningsplats. Efter att en rekrutrull hade varit framme vid platsen för upphämtning och sett hur en grupp blev upphämtad av fordon med täckta rutor.

Fk Cardell, nu lt, som tidigare genomfört 3st mycket trevliga förhör och han hade ingen som helst lust med ett fjärde. "- Nu är det ett hundra procent verklighet!" var fk Cardells kommentar efter ha hört rek patrullens resultat.

- Detta är en fångövning! Flykt är förbjuden!.....

Jag, lt Hederstedt samt lt Cardell, vill med detta tacka samtliga soldater och befäl på Östra Nerike Skvadron för en mycket väl genomförd övning.

På vinterutbildning i Älvdalen

Artikeln författad av livhusarerna Malmborg och Magnusson

Äntligen skulle Östra Nerike Skvadron framrycka till den mytomspunna platsen långt norr om Villingsberg där generationer av tappra jägarsoldater bedrivit kärvt vintertjänst.

Några timmar efter ankomsten var vi redo att innästla till våra fordonsavlämningsplatser för att sedan bedriva fotmarsch till våra o-platser. Då färdigheterna i att framrycka i större mängder snö inte kunnat torrövas hemma i Perstorps-terrängen pga. det subtropiska klimatet så blev det en intressant uppgift att ta sig fram. Nästan hela det första dygnet gick därför åt att marschera med snöskor och pulka till o-platsen.

På plats i o-platsen fick vi genast tillfälle att börja leda indirekt eld med grkpluton. Dagarna som följde skulle nu förgyllas med riktiga mängder övningar i strid och indirekt eld. Tillsammans med A9:s haubitsbataljon ledde vi ner hundratals

skarpa 15,5 cm spränggranater i backen. Övningarna i strid var också att beteckna som mycket intressanta, då snödjupet nu hade stigit till dryga 70 cm. Således skulle vi använda våra snöskor och självklart övade vi skarpt.

Säkerheten kom som alltid i första hand men det var med en ovanligt stor försiktighet som övningarna genomfördes. Då snöskorna lossnade i korridorsförfarandet och man genast försvann ner i snön förvandlas vi tappra jägare till sälar på land. Främst övades patrullstrid i olika lägen men också eldöverfall något som för oss var helt nytt.

För att återknyta till den tidigare nämnda väderprognosen så stämde även den. Över tiden så var det drägligt kallt på dagarna men på nätterna så kröp temperaturen ner under -35°C. Vi sov som vanligt i våra Keron tält d.v.s. utan andra värmekällor än våra egna griskroppar.

När man ligger på det här viset under ett antal dygn får man räkna med en viss isbildning. Att de dubbla sovsäckarna skulle frysa samman kändes dock lite väl överdrivet. Andra problem var att strumporna frös ihop med iläggen som i sin tur frös fast i gummistöveln. Det gick heller inte att ha något vatten i flytande form då det snabbt förvandlades till groggis. Detta faktum medförde att en ständig process av snösmältning pågick.

Dagarna gick och i sedvanlig ordning visste man inte hur länge övningen skulle pågå. När så bredduppgiften omgruppering utlöstes steg ju naturligtvis förväntningarna på att få värma sig med en riktig värmekälla. När det framåt kvällen visade sig att vi t.o.m. skulle få sova på logement med tak över våra huvuden, värme och rinnande vatten i kranar visste glädjen inga gränser. Att det också serverades must i matsalen gjorde inte saken sämre. När vi kom in i värmen kändes det

ordentligt i kroppen att man hade varit ute i kylan i 5 dygn. Det värkte rejält i extremiteterna eftersom kontrast-en från -35°C till +20°C blev väldigt stor.

Övningen är ju som bekant inte slut förrän vården är avklarad så nu stundade 2 dagars vård och ett isvaksbad. Många hade oroat sig för detta dopp under hela övningen och på söndagseftermiddagen skulle de ske. En kort bussresa så var vi ute vid sjön och till allas glädje även en bastu. Syftet med isvaksbadet var att vänja kroppen vid den chock som uppstår då man hamnar i rejält kallt vatten. Då man genomfört ett isvaksbad har man 50% större chans att klara sig i ett skarpt läge.

Efter det uppfriskande badet och en stund i bastun var det dags att åka hem till Karlsborg igen. Den förhoppningsvis kallaste veckan i våra liv var nu till ända.

Livhusarerna
Malmborg och
Magnusson

Slutövning "Våreld" med Östra Nerikes skvadron

Artikeln författad av Gustav Stålhammar

O-plats m/ladugård

Lördagen den 15:e mars inledde vi 2003 års slutövning "ASÖ03", eller "våreld" som den också kallades. Övningen hade planerats i 1,5 år och omfattningen var ganska imponerande: 1500 officerare och 6500 värnpliktiga gjorde upp i trakterna runt Vättern! Veckan innan övningen började, ägnades åt planering och packning av utrustning. När all materiel var färdigpackad visade det sig att våra strids-packningar blev rätt stora, en soldat som vägde 68 kg bar en LK100 med en vikt på 72 kg!

Divisionsunderrättelsebataljonen (i fortsättningen "Divundbat") tillhörde under större delen av övningen "B-sidan", vilket innebar att vi då tillhörde den numerärt underlägsna parten. Divundbats uppgift var att understödja

bataljonschefen med underrättelser och förvarningar med kontinuerliga rapporter om fiendeläget. Skillnaden mot att hämta underrättelser till en divisionschef är att man då opererar på betydligt större avstånd och djup bakom fiendens linjer, vilket innebar att de spaningsrapporter vi skickade under ASÖ03 var mer brådskande än normalfallet.

En Undgrupp ställdes till förfogande för den luftburna bataljonen i syfte att bakom fiendens linjer förbereda luftlandsättningar, såtillvida att man rekognocerade säkra och lämpliga landsättningsplatser. Gruppens fjärrspaningsuppgifter underlättade i hög grad den luftburna bataljonens arbete.

Östra Nerikes Skvadrons tre plutoner befann sig under övningen på tre olika platser: Övningsområdet i kvarn, Skövde skjutfält och skjutfältet i Skillingaryd, dit 31:a och 32:a pluton under två separata tillfällen lyftes med hkp. För att skjuta indirekt eld, mer om det senare. Under övningen medföljde en tolk, tillika underrättelseassistent med varje pluton.

Officiellt startade förvisso inte övningen förrän den 17:e mars, men för all personal på Divundbat gäller ju som bekant "först in -sist ut". Således transporterades 31:a och 32:a pluton en lördags-eftermiddag under trygg försorg mot Kvarn, lugnt sövda av medvetenheten om att Buss-Ola aldrig tummar på parollen "bättre sent än aldrig"!

Samtidigt förberedde sig 21 man ur 33:e pluton för avtransport mot Skövde, icke närvarande bland dem var plutonens prickskyttegrupp som splittrades i stridspar och delades ut på Undgrupperna på övriga plutoner.

Väl framme i Kvarn startade innästlingen, vilken under natten förde gruppen "GA" till ett fält norr Motala ström, öster Borensberg. O-plats rekades och allt var frid och fröjd tills vi sömniga och hungriga skulle resa Kerontältet, då vi förvånat inser att vi ej fick med tältpinnar när vi bytte tält på förrådet! Den gången sände jag en tacksam tanke till okänd adressat: "tack för att vi än så länge är ensamma i skogen", -de haranger av förbannelser, svordomar och kvävda slaganfall som strömmade ur skogen över vår enfald att inte kontrollera utrustningen skulle ha fått i alla fall familjen i den röda stugan bredvid att undra vad det var frågan om.

På något sätt lyckades vi ändå spanna upp tältduken under camouflagenätet så att vi fick hyggligt skydd, i alla fall fram till att solen hade avverkat halva sin bana över östgötaslätten och plötsligt belyste en ladugård på andra sidan fältet. Likt sex små pojkar som plötsligt upptäcker sin barndoms bästa kojträd, pekade vi på ladugården och stönade: "där vill vi bo"! Så blev det också och i ladugården tillbringade vi fem sköna

K 3 jägare och spanings soldat - i harmoni med naturen

dygn bland halm och boskap, observationerna gick som smort, beröm gavs undkompaniet från flera håll.

I Kvarnområdet övades tagande av terräng med vattenövergång. Således byggdes flera broar av trupper från Ing2 över Göta kanal, allt i den omedelbara närheten runt gården. På vägen som gick alldeles utanför bondgården ruckade under några timmar en hel mekaniserad bataljon fram! Jag kommer nog länge minnas känslan av att ligga i springan på en lagårdsdörr och ta kort i dammet runt flera kompanier med leopardstridsvagnar som framryckte drygt tre meter ifrån mig! Vår uppgift var att underrätta bataljonschefen för den försvarande styrkan längre norrut i kvarnområdet om vilken väg den anfallande styrkan tog och dess storlek.

Då plötsligt bröts friden, och frossandet av den underbara, nyss inköpta, norska VA-maten, då fyra av sex patrullmedlemmar inom några timmar blev magsjuka. Jag minns hur jag i min feberfrossa frös och gick ned från hölogen

till korna, som hade det varmt och skönt i sina stallar. Just när jag gick vankade fram och tillbaka bland korna, kort efter insikten att kor gör ifrån sig i snitt en gång i minuten, hördes en duns i avföringsrännan bredvid mig. Mitt i en hög med kobajs låg en nyfödd kalv! Kon som just blivit mor verkade inte ha märkt saken utan tuggade ivrigt vidare på sitt hö och fortsatte med sitt regelbundna avträde. Vi fyra som var magsjuka blev hämtade av blågul till sjukkvarteren på Kvarn medan de två övriga blev satta i karantän då 31:a pluton flögs till Skillingaryd för ledning av indirekt eld i inledningen av ett anfall med mekaniserade förband, något som tydligen gick alldeles utmärkt.

Efter noggranna rekognoseringar av marschvägar, rastplatser, o-platser och en väl genomförd maskering av både fordon och personal hade 33:e pluton inlett sin spaning i Skövdetrakten. Även här var uppgiften att inhämta underrättelser med både fast och rörlig spaning för

att i tid informera och förvarna bataljonschefen om "den lede fi's" aktivitet.

Den öppna terrängen i området kring Skövdes skjutfält gör det svårt att arbeta och spana dolt. Undgruppen EC tog således saken i egna händer och grävde helt enkelt ner sig i marken, täckte över med slantor, maskeringsnät och löv i syfte att helt och hållet smälta in i omliggande mark.

Ett bevis på kvaliteten i deras arbete kom då en fientlig Pbv401 ur Lv6 grupperade 5 meter från den nedgrävda o-platsen. Soldaterna gjorde avsättning och monterade en luftvärnslavett med robot alldeles inpå gropen, där tre sammanbitna spanings soldater satt och tryckte.

Vid ett tillfälle ställde sig en Lv6-soldat på maskeringsnätet med ena foten utan att upptäcka o-platsen, förmodligen hade han heller aldrig gjort det om inte maskeringsnätet hade rört sig så att löven på det föll undan. Snopet konstaterade han att: "marken rör sig!"

Under ett par dygn hade 33:e pluton i uppgift att utföra rörlig spaning mot fiendesidan som befann sig i ständig rörelse. Detta medförde att uppgifterna duggade tätt, EC och FC löste uppgifter 50 timmar i sträck -utan sömn!

Besöket på Kvarns sjukkvarter var intressant i den meningen att vi då fick ett av få tillfällen att möta värnpliktiga från andra förband, ett möte som visade att många har föreställningar om vad vi gör men ingen vet säkert. Stora ögon gjordes när vi marscherade in i förläggningen med våra LK100, "vad är det där för specialpackning?" frågade de, en fråga vi inte riktigt förstod då vi dittills bara jämfört oss med oss själva på K3.

Efter två dagar var vi som varit magsjuka redo att åka ut i skogen igen och blev utkörda av blågul till resten av gruppen.

Fortsättningen av övningen gick alldeles utmärkt i strålande solsken och när orden om urnästling kom fylldes våra kroppar av en obeskrivlig glädjekänsla, nästan som om vi växte ett par decimeter. Det var ju trots allt "djungelmuck", men samtidigt en sorts känsla av vemod och en insikt av att trots alla svordomar under nattmarscher med grenar i ögonen, trots alla kalla och huttrande "kort rast", så kommer man att sakna alltihop.

P.S. Gustav Stålhammar och gruppen GA vill framföra sitt tack till Anders Westerberg, ägare av Kungs Norrby gård, för din stora vänlighet och hjälpsamhet. Hoppas du gillade Whiskeyn som stod på farstutrappan några helger efter övningen! D.S

Vadsbo skvadron

Artikeln författad av skvadronschefen mj Erik Drevius

Denna skvadron skulle, med den uppsättning av soldater och officerare som ingår, kunna lösa kvalificerade uppgifter och dessutom lösa dem även under kärva förhållanden med allt vad det innebär av lite sömn, lite mat och hård belastning.

Mj Erik Drevius

Ytterligare ett utbildningsår är till ända och det är med blandade känslor jag nu packar ihop mitt chefsrum på Vadsbo Skvadron för att flytta upp till Husarbataljonstaben. Å ena sidan blir tillvaron sannolikt lite lugnare nu, men å andra sidan lämnar jag den mer truppnära sidan av yrket.

Vad har vi då åstadkommit under året 02/03 vid Vadsbo Skvadron? Vi har utbildat två jägarplutoner och en granatkastarpluton på ett sådant sätt att jag utan en sekunds tvekan kan påstå att den Luftburna Skvadron (med delar från tidigare år) som nu är krigsplacerad är bäst i Sverige på avsutten strid.

Denna skvadron skulle, med den uppsättning av soldater och officerare som ingår, kunna lösa kvalificerade uppgifter och dessutom lösa dem även under kärva förhållanden med allt vad det innebär av lite sömn, lite mat och hård belastning.

Det vore intressant att gå vidare från "muck-läge" under ytterligare något år för att fortsätta öva och befästa. Vi får se vad framtiden bär med sig i form av eventuella kontraktssoldater eller beredskapsavtal – ett sådant förband skulle med sin inneboende flexibilitet vara mycket användbart såväl nationellt som internationellt.

Det vi lyckades med på tio respektive femton månader är ändå rätt anmärkningsvärt. Från en hoper civilister, som knappt kunde uppträda enskilt med vapen de första veckorna, till en skvadron som genomförde anfall efter helikoptertransport vid utryckningen.....

Jag har tidigare till er på Vadsbo Skvadron talat om vilka vinster ni gjort under er grundutbildning, i många fall utan att reflektera över det. När ni nu, något halvår efter utryckning, läser Livhus-

aren och kanske reflekterar över detta, så tror jag nog att ni börjar förstå vad jag menade i Fästningssalen på utryckningsdagen den 11 april.

Ni har utsatts för vedermödor, trötthet och utmattning. Ni har upplevt kyla och hunger på ett sådant sätt som ingen, som inte gjort värnplikten har gjort och kan förstå. Huvuddelen av övriga

värnpliktiga i Sverige har sannolikt stora problem att förstå detta också.... Att ur detta dra erfarenheter som är direkt applicerbara i den civila världen är väl kanske inte så lätt men ändå.... Ni kommer att uppleva många situationer då ni kan referera till er värnplikt och konstatera att situationen skulle kunna vara avsevärt sämre. Ni har fått en ökad självinsikt, en hög fysisk och psykisk styrka som kan

vara värdefull även i ett liv utan stridsvästar och vapensystem.

Ni har lärt er, att enskilt eller i samverkan med andra, alltid försöka lösa Uppgiften! När en grupp har en uppgift att lösa är den enskildes behov inte alltid högsta prioritet – att acceptera och förstå denna enkla sanning – självdisciplin är i dagens allt mer individcenterade samhälle en värdefull kunskap och kompetens.

Beträffande lagarbete har ni sannolikt mognat i er roll som medlem i arbetslag (från par till grupper) och därmed utvecklat en "osynlig kompetens" i detta rollspel. Kopplat till ovanstående –

att snabbt gå mot att lösa lagets uppgift på ett effektivt sätt.

Värnplikten har varit en sann intensivkurs i att umgås och arbeta individ – individ och individ i grupp. Livet är ju, som bekant, ingen "Farmengård" eller "Robinson-ö", där man kan rösta bort problemen.

Värnplikten var dock inte något ni gjorde för er egen skull. Ni har alla bidragit till förbandsutvecklingen av Luftburen Bataljon genom ert slit. Ni har krigsplacerats i Luftburen Bataljon och bidrar därmed till rikets säkerhet i fall av angrepp.

Ni har fått en gedigen utbildning och en motivation att fortsätta bidra till Sveriges utrikes- och säkerhetspolitik genom insatser i Utlandsstyrkan.

(Förra veckan (vecka 37) var Livhusar Muslija på leave (permission) från sin tjänstgöring Kosovo. Givetvis passade han på att göra ett besök på Regementet. Han trivdes i Kosovo och skulle kunna tänka sig ytterligare utlandstjänstgöring. Ett råd till alla er som kanske inte kom med till er sökta utlandstjänst denna gång är att söka igen innan ni blir för gamla. Om tio år har ni fru, barn – då är det svårare att komma loss).

Avslutningsvis vill jag tacka alla de som var med och gjorde resultatet av utbildningsåret 02/03 så pass bra.

Officerare – ni gjorde ett fantastiskt och hängivet jobb långt utöver vad arbetstidsbestämmelser med mera egentligen medger.

Soldater – det är tack vare Er vi har en officerskår. Ni gjorde mycket bra insatser och kommer troligen aldrig mer att arbeta så hårt i era liv som under era månader vid Vadsbo. Ta vara på minnet av tiden och håll kontakten.

Erik Drevius
C Vadsbo Skvadron
2001 – 2003.

Betraktelse över ett år vid Vadsbo skv

Artikeln författad av Livhusar De Neergaard, 5 jplut.

Det första som slog mig var inte fästningens storlagenhet eller befälens hotfulla miner. Det var bilderna. I en nisch i Vadsbo Skvadrons korridorer sitter bilderna på våra föregångare, första, andra och tredje LBB-pluton. På varje bild fanns ett trettiotal stenhårda unga män, för de slog mig

som män, och inte den pojke jag själv kände mig som i underliga, överdrivet stora kamouflagekläder.

Här och var ibland gestalterna skymtade man bekanta ansikten, löjtnant Lukic, löjtnant Adoson och vår käre ledsagare, löjtnant Gustavsson.

Hur som helst fick vi inte mycket tid att hänga och glo på bilder från förgångna tider. Allting förmligen hölls över oss, "En stålgrå strumpa håll upp." "Ja vafan, fippla på!".....

Ett tydligt minne från GSU (grundläggande soldatutbildningen) är också

baskerheten. Fältmössan, vilken man senare lärde sig älska var på den tiden förknippad med någon slags prestationsångest. Man ville desperat ha den kommandogröna huvudbonaden.

Tre månader av GSU virvlade förbi, vi stiftade bekantskap med en man som åtminstone jag hyste fruktan för under hela min GSU, vår senare plutonchef, löjtnant Klasson, vi fick skjuta AK och p-skott tills vi ville kasta dem åt helvete och byggde

långsamt upp någon slags fältstyrka.

Några som dessutom väntade oss i Vadsbos korridorer, förutom bilderna av våra föregångare, var KB-eleverna – våra blivande gruppchefer. Jag hade någon diffus bild av att de där killarna måste vara runt 23 –24, de hade en självsäkerhet i den utrustningen vi själva bar så slappt att man allvarligt började fundera över vad de där killarna hade som inte vi hade. När vi på allvar började drilla saker som AK ihop isär kom jag fram till att det var någon form av hjärnskada.

När GSUn tog sina sista skälvande andetag inleddes baskerprovet. Det gick alla former av rykten om detta prov, hur många som brutit förra året, hur långt det var och vilka moment som skulle finnas. Vi gick vårt baskerprov indelade i de plutoner som formades bara några dagar tidigare. Jag vet själv att jag inte direkt kände någon av mina nya gruppmedlemmar men man hade ändå fått en viss känsla av tillförlit för de som bar upp uniformen med de korslagda kavallerisablarna vid kragen. Jag skall inte avslöja något om detta prov, det är ju trots allt till för att vändas emot, men jag kan säga att det platsar in bland de tio jobbigaste saker jag har upplevt hittills.

I samma sväng som vi blev indelade i våra nya plutoner fick vi också veta vilka befattningar vi senare skulle uppfylla inom Vadsbos andra luftburna skvadron. Nu kan jag inte tänka mig någon i min grupp i en annan befattning än den de faktiskt har, men när man för första gången visste vad alla skulle bli var man en aning fundersam över hur befälen tänkt till.

I mina ögon var befattningsutbildningen bland det roligaste under tiden vid K3, vid ksp 58-skolan plöjde vi ut ett otal tusen bulor per skalle över Nytorpsterrängen och jag kan ju lugnt säga att det är en allt annat än oangenäm upplevelse. Under befattningsutbildningen fick jag dessutom stifta bekantskap med alla kulsprutors stora mentor (förutom den gode löjtnant Hedin då), nämligen löjtnant Holmgren. Denna man var jag, om möjligt, ännu mer skraj för än vad jag tidigare varit för min plutonchef. Han förgyllde vardagen med oförglömliga citat såsom "Det är inte kallt här, det är kallt på en stålbräda på antarktis, om man är naken" och "...ja då dör man ju i kriget". Vi kom ur befattningsutbildningen med en känsla av att nu börjar det, nu börjar det på allvar. Det var ju en ganska optimistisk inställning. Istället för att gå direkt på "super-elit-commando-krigföring" vilket jag hade trott skulle följa började vi öva grupps strid, det var inte förrän långt senare det gick upp för mig att det ju faktiskt var det som var själva kriget.

Efter närmare fem månaders utbildning började vi bli kaxiga, åtminstone jag levde med någon konstig idé om att jag var färdigutbildad och knappast skulle kunna lära mig mer (snacka om att jag blev blåst...) Slutligen mer eller mindre överföll jägarprovet oss, det kändes åtminstone så efter flera månaders väntan när man plötsligt stod inför det.

Vi värmdes upp för den lilla tillställningen, känd som Lord Calvert, med en veckas robotstrid. Självt var jag ganska övertygad om att robotstriden var själva jägarprovet och ordern om att, för att citera kapten Andersson, "Packa bärsystem hundra LK" var något

slags grymt skämt. Så var ju inte riktigt fallet. Verkligheten föll ned över oss i Stabshallen när vi fick se vilken väg vi skulle gå och en djup förtvivlad uppfattning om att "det här kommer inte att gå" föll över mig.

Om nu baskerprovet platsar in på topp tio listan över jobbiga saker så intog utan tvekan jägarprovet tronen. Det kommer att sitta där och flina mot mig resten av mitt liv, tillsammans med känslan av total lycka när överstelöjtnanten vrålar; "God kväll, J Å G A R E!!!!".

Precis som med baskerprovet tänker jag inte nämna några detaljer men de livhusarer som gått provet under Löjtnant Klassons "Skiten-skallmed" tes kommer alltid ha min respekt.

Det var inte förrän efter vår julleddighet som övningarna drog igång på allvar. Tidigare i texten skrev jag att jag led av vanföreställningen att jag var fullärd, något som verkligen var en vanföreställning.

Vi spenderade mellan fyra och fem veckor i "Villingsnam" (Villingsberg) övandes grupp, pluton och slutligen skvadrons strid med skarp ammunition. Vi varvade de här veckorna med skarp-skjutningar hemma på K3 (jag tror man hade någon slags lagerrensning på gammal ammunition i mobförråden, för vi sköt helt sinnessjukt mycket) och vi började slutligen, efter alla dessa månader av väntan flyga helikopter och öva mot andra förband.

Under hela min utbildning har jag lidit av inställningen att "äh vafan, vi är väl högst medelmåttiga." det kändes som om allting vi gjorde tog så förbannat lång tid och att våra

framryckningar var under all kritik. Pansarskyttesoldaterna på Kvarnfältet motbevisade ju detta med all önskvärd tydlighet. Många tror att jägare hatar pansar men jag kan ju lugnt säga att jag bara hyser tacksamhet mot pojarna i svart basker, de hjälpte oss att förstå något vi verkligen behövde få veta.

Efter alla dessa veckor av drill, alla ändlösa dagar i den pittoreska Perstorpsmiljön och dessa ständiga vrål av "Fippla på, klockan går som en elvisp!" stod vi slutligen inför slutövningen.

Slutövningen hade hela tiden varit ett mystiskt, avlägset mål under vilket man verkligen skulle få bevisa sin värdighet. Jag tänker inte fördjupa mig i slutövningen då alla har sin egen bild av denna övning men jag kan säga att det var en mycket realistisk övning under vilken den luftburna bataljonens andra skvadron, under löjtnanterna Eriksson och Heine, samt kapten Andersson verkligen löste sin uppgift.

Så nu sitter vi då här och skriver, jag och "robotapan" Stensson. Tio månader börjar gå mot sin ända och vår egentliga utbildningstid är slut. Jag är inte annorlunda på utsidan än jag var för tio månader sedan men inom mig kommer det alltid vara något som påminner mig om min tid vid fästningen. Ingen annan kan se det och få andra kan förstå det, men det kommer ändå alltid att finnas där. Imorgon skall vi ta vårt plutonsfoto, och vi kommer att se ut som hårda män, inte pojkar.

Livhusar De Neergaard

Strid i bebyggelse (SIB)

Artikeln författad av livhusar Cullborg, 4 jplut

Förmågan till strid i bebyggelse (allt från storstädernas gamla stenhus till förorter, industriområden och byar) har fått ett utökat utrymme i utbildningen av framför allt den Luftburna Skvadronen. Anledningen är givetvis att det bedöms mer sannolikt att framtidens avgörande strider utspelas i urbana områden och att detta är så svårt att det måste övas ordentligt.

Utbildningen i SIB för Luftburna Skvadronen (Vadsbo) är ungefärligen uppdelad enligt följande:
- Tre dagars grunder med skarp ammunition (inbrytning och rensning av rum mm)

- En veckas strid i omgångsgrupp i särskild SiB-anläggning (främst Borås, Bockaby)

- Tre dagars strid längs gata /strid med pansarvärnsvapen (grupp)

- En veckas strid / patrullering i "riktig" stad under MSS ledning (Norrköping)

- Tillämpningsövningar (exvis slutövningen eller, som nedan, i Fagersta).

Artikeln nedan är skriven av Livhusaren Cullborg, 2. jägargrupp, 4. Jplut (LB), Vadsbo Skvadron, och beskriver viss SiB-verksamhet året 02/03.

SIB-Övning i Fagersta

Äntligen var vi på väg. På väg mot vårt Stalingrad. Taggade som aldrig förr satt 4:e och 5:e pluton i bussarna på väg mot stälverken i Fagersta för att bekräfta om våra kunskaper i SIB var så stora som vi hade hoppats. Vi skulle för första gången möta ett annat förband i en större dubbelsidig övning. Fi bestod av de erkända kungarna i SIB; Livgardet från Kungsängen. Vi visste att vi var numerärt underlägsna och att vi skulle behöva använda

varje jägarlist som kan tänkas. Tanken var svindlande, två reducerade jägarplutoner mot 150 livgardister och 16 sisuvagnar beväpnade med 20mm akan. Lyckligtvis kunde man föreställa sig våra motståndares oro, de hade ju aldrig mött jägare. För att citera ett befäl: "De tror att ni alla är två och tio långa och väger 110 kilo "

Övningen var upp-lagd så att det var två stridsmoment, ett per dag. Första dagen skulle vi försvara sågverket och andra dagen skulle vi anfälla. Problemet med hela övningen var att

allting alltid var försenat, så våra förberedelser blev minst sagt knapphändiga.

4:e pluton skulle försvara den norra av de två stora fabriksbyggnaderna. Min grupp fick uppgiften att reka eldställningar i byggnaden åt hela plutonen. En uppgift som var i det grövsta laget då det efter BT-starten endast återstod 15 minuter tills dess att fienden förväntades anlända. Vi hittade en stor öppning i den södra gaveln som ledde in i en tunnel som löpte genom hela byggnaden.

För att smidigare kunna lösa den ofantliga uppgiften gömde vi våra stridssäckar med förnödenheter i en undanskymd plats i tunneln, ett beslut som senare skulle visa sig vara ödestigert. Vi attackerade upp i kontorskomplexet som låg i den östra delen av byggnaden och gruppchefen spred ut oss i rummen med uppgiften att kunna verka mot vägen som löpte på östra sidan av sågverket.

Den översta våningen visade sig vara den bästa då rummen var tillräckligt stora för att kunna skjuta p-skott ifrån. När den första, och mest väsentliga "rekningen" var avklarad fick jag uppgiften att tillsammans med en av plutonens skarpskyttar reka en dold eldställning för att kunna slå ut nyckelmål i nordlig riktning. Vi tyckte att allt var klockrent. Skarpskytten skulle eliminera mål från sin glugg 15 m upp i den norra gaveln och rapportera vilken fiende som kom vidare till oss. Därefter skulle vi slå på fienden i sida och fullständigt förinta honom.

Så här i efterhand skulle vi nog tänkt mer på ett gammalt arméordspråk. "Ingen stridsplan har någonsin överlevt

första kontakten med fienden." Vi antog att fienden, i ambitionen att snabbt kunna avancera söderut och inte fastna i en utdragen eldstrid vid den norra byggnaden, skulle välja vägen på östra sidan om sågverket. Men istället valde de att rensa fabriken som vi befann oss i. Vi fick rapporter om att fienden befann sig inuti stålverket och vi fick av plutonchefen order om att dra oss tillbaka.

Vad vi inte visste var att fienden endast hade gått in genom den norra ingången och tagit ca 50 m in i tunneln. Ordern var att hålla fabriken tills dess att förstärkningar anlände så vi tvingades att ta rum för rum, våning för våning genom det mörklägda kontorskomplexet ner mot tunneln för att slå tillbaka fienden och hejda deras fortsatta anfall söderut. När vi nådde öppningen in i tunneln såg vi fiendegrupperad i den norra öppningen och längs tunnelns sidor. Vår skarpskytt var då avskuren från gruppen och p.g.a fiendens numerära över-

lägsenhet kunde vi inte hämta honom eller, i värsta fall, hans lik. Vi upptäckte att fienden försökte avancera mot öppningen för att kunna ta kontoret bakvägen. Detta fick under inga omständigheter ske.

När jag smög ut mot öppningen såg jag en skugga från en fiende som framryckte mot mig längs väggen. Jag tog det säkra före det osäkra och sköt ett par automatskurar med AK:n runt hörnet, skaffade en uppskattning över motståndarnas antal och tillbakaryckte in i det kolsvarta rummet innanför dörren. Jag och vår stf grpch hade precis tagit eldställningar då en handgranat kom rullande in i rummet. "GRANAT!!" skrek jag och tog skydd. DUGBY, vår stf, såg granaten och fotade helt sonika den tillbaka ut till fienden. Samtidigt som detta hände var den andra delen av gruppen inne i ett angränsande rum. Ett rum som fienden trodde var säkrat. Vad de hade missat var en dörr inne i ett mörkt hörn. De fick lära sig att

vara noggranna den hårda vägen, för våra grabbar slog på dem stenhårt i ryggen.

Efter övningsdagens slut fick vi reda på att vår reducerade grupp på 6 man hade slagit ut nästan en hel skyttepluton och orsakat så mycket skada och förvirring att den stridande plutonen var tvungen att avlösas av en ny.

Striderna fortsatte söderut och femte pluton tog emot fiendens osäkrade bössor. När övningen blåstes av hade vi stridit, och hållit tillbaka fienden i 10 timmar. Då ordern för skvadronen hade varit att försvara tagen terräng i minst 60 min så kan man betrakta uppgiften som löst. Dessvärre var båda våra plutoner nedkämpade. Men som alla på K3 vet; "En jägare dör aldrig, han bara..."

SIB övning Norrköping

Skillnaden mellan striderna i Fagersta och Norrköping var framförallt att i Norrköping var vi tvungna att koncentrera oss på PV-vapen. Rb56, grg och minor var det vi kunde använda mot vår nya fiende; Stridsfordon 90.

Den första dagen fick vi en del smärtsamma erfarenheter om hur bra observation soldaterna i bollhavet (de soldater som står upp i stridsfordonets stridsluckor, reds anm) faktiskt har.

Beslutet togs att 4:e pluton skulle köra med två Rb56 system och en grupp med grg. Min grupp fick robot och uppgiften att nedkämpa alla fiendliga fordon som passerade längs en central gata i området.

Tyvärr så upptäckte vi att avstånden var för korta för att skjuta robot och under resterande dagar fick vi hela tiden överträffa oss själva då det gällde val av stridsställningar och kamouflage.

Vid ett tillfälle då vi skulle utföra ett eldöverfall mot en gata använde vi oss av en jägarlist som skulle göra självaste Patton avundsjuk. På ena sidan av gatan låg det ett antal höga hus där det fanns möjlighet att ta sig upp på taken och dessutom att få frontalt skydd. På andra sidan, bakom en stor parkering, låg det ett upplag med tonvis av lastpallar.

Vi hade vid det här laget hade vi lärt oss att man måste ha en avledningsmanöver för att skapa sig själv den tid man behöver för att montera ner systemet och dra därifrån. För att hålla det så enkelt som möjligt så placerade vi en ksp 90 och en ak5 uppe på ett av taken och byggde oss ett gömställe för roboten inne bland pallarna. I gömställen bland pallarna riggade vi upp så att pallarna skyddade oss mot upptäckt och samtidigt bara kunde sparkas ner innan avfyrning.

Skyttarna på taket fick ordern att skjuta så mycket det kunde utan att mista livhanken på köpet. Därefter placerade vi ut observatörer i alla riktningar, förberedde roboten

och väntade på att fällan skulle slå igen.

När stridsfordonet kom så avvaktade vi med att skjuta tills dess att vår ksp 90 öppnade eld. Och det gjorde den, med besked. Ksp:n började spy ut död och förintelse över de "uppluckade" soldaterna i "bollhavet" och när deras uppmärksamhet och eldgivning var riktad mot taket passade jag (Under-teknad är robot och grg-skytt) på att trycka in en robot i sidan på fordonet. Besättningen i fordonet fattade aldrig vad som

hände. Inte förrän en blågul som befann sig ombord petade en av besättningsmännen på axeln och pekade på vår position såg de stridsställningen, men då hade vi redan monterat ner systemet och gömt oss i vår skyddsställning.

Det är alltid kul när allting funkar och att Murphy håller sig borta och under resten av veckan fick vi möjlighet att uppleva detta fler gånger.

425 Cullborg

Soldater ur Vadsbo skv övar instinktivskytte i Artparken.

Ett år vid Vadsbo skvadrons granatkastarpluton

Artkeln är författad av livhusar Hansen, eldledningsgruppen, 2 jgrkplut

Till vänster om mig har jag en 1,5 liters Coca Cola som får symbolisera det civila livets annalkande lättja och frosseri. Ytterligare till vänster finns min obäddade säng som i det här fallet får symbolisera mitt stundande liv som student vid Karlstads universitet. Bakom mig ligger däremot en hög träningskläder som får beteckna att livet efter lumpen inte bara kommer att bestå av "löktjänst".

Den 24 juni i nådens år 2002 anlände jag tillsammans med ett hundratal förväntansfulla ungdomar till Karlsborg och K3. Några kände man igen sedan infohelgen som anordnats på våren. Det var under den helgen som bilden av hur lumpen skulle bli började ta sin form. Under infohelgen fick vi genomföra ett fystest och lyssna på ganska många befäl som försökte förbereda oss på vad som komma skall, vi fick också ut m/90 kängorna.

Den grundläggande soldatutbildningen (GSU) varade i tre månader och var mest bara jobbig. Det var där man fick lära sig att klä sig, knyta kängor och marscha men framför allt att överleva i skogen. Det jobbigaste under den tiden som jag minns var marscherna i värmen och att aldrig ha tid att göra allt helt klart –man fick lära sig att prioritera.

Fk Davidsson med grkgruppchefer på Heden

Mitt första möte med ak5:an kändes speciellt på något vis, med den där prylen kan man alltså släcka en annan människas liv. Det var någonstans under den första tiden vid Perstorp som vi blev introducerade för kn Jonsson som kom att (för) följa mig genom min utbildning som e-signalist/e-bitråde vid Vadsbos e-grp. Det var också han som kom att leda grkplutonen genom baskerprovet. Provet, som avslutade GSU:n gick bra och därefter påbörjades befattningsutbildningen.

Efter signalistutbildningen åkte e-gruppen till

Kvarn för att öva i deras Eldledningssimulator, vilken för övrigt var kass men funktionell - konceptet "eldledning" gick fram.

Under den här tiden var det dags för de som utsetts till gruppchefer att ta befälet på grkpluton. Dessa hade inte, som jägarplutonernas gruppchefer, förstegsutbildning och ledarskapsutbildning. Vissa gruppmedlemmar hade inledningsvis svårt att ta order av sin nya "chef" men det löste sig efter hand. Gruppcheferna genomförde efter avslutad pjäsutbildning utbildningsprovet "APA" som är

nästan lika beryktat som "kompanibefälsskolan".

"Pain is temporary, glory is forever". Jägarprovet inleddes för Vadsbos del en vecka tidigare med grupps strid med minor och robot. Att man under jägarprovet skulle få bära sin befattningsmateriel tyckte jag verkade vettigt, men granatkastarna? Vissa slags grupper tycktes ha betydligt mindre att bära..... Utanför stabs-hallen frågade jag kn Jonsson varför vi bar så olika packningar, svaret jag fick var att "det skulle visa sig".

Grk plutonen uppställda på Vaberget i samband med jägarprovet

36 timmar senare, efter att vi rensat Hammarnäset från fiender, återstod bara marschen in till fästningen.

Under den sträckan gick jag som skvadronssignalist och passade på att fråga kn Andersson, som gick som skvadronchef, hur det kommer sig att man utsätter sig för något sådant här frivilligt. Svaret jag fick var att man var tvungen att gå ett jägarprov innan varje jul för att verkligen uppskatta julmaten. Det värsta är att nu i efterhand förstår jag att han hade helt rätt, man glömmmer förtränger sådana upplevelser väldigt fort.

När vi kom fram till stabshallen fick vi mat och Jägarbågen delades ut. Dagen efter fick vi uppleva Templet och äta god mat i militärrestaurangen (för dom som klarade av att gå dit). Resten av tiden fram till jul ägnades åt vård och återhämtning.

Efter jul påbörjades en stor övningsperiod som skulle avslutas med slutövningen. Det började vecka två och tre i Villingsberg efter en veckas skarp skjutningar i Karlsborgsområdet. Under helgen mellan vecka två

och tre genomförde vi överlevnadsutbildning med avslutande isvaks bad och bastu badning. Veckan efter genomförde grk kompletterande kicking horse prov.

Provet började klockan 0500 måndag morgon när lt Andersson och kn Jonsson gav ordern att vi skulle packa stridspackning och ställa upp i korridoren klockan 0515 i stridsutrustning.

36 timmar senare lämnade vi ryggsäckarna vid sädesmagasinet för att hämta minor för strid på Kråk. Jag har sällan blivit så positivt överraskad. Veckan därefter var e-gruppen med jägarplutonerna i Stockholm för att visa upp luftburen bataljon för allmänheten medan granatkastarplutonen var i Älvdalen och sköt åt Östra Nerike. På fredagen anslöt e-gruppen till Älvdalen och under helgen åkte vi skidor.

Veckan efter fick e-gruppen uppleva Kn Jonssons "snutvärme" och mer skjutningar med granatkastare och Z-förband (haubitsbataljon, reds anm). Därefter var vi en vända till i Villingsberg

innan slutövningen drog igång. Denna gång var det understöd av skvadrons anfall som gällde.

Under slutövningen var luftburen bataljon aktiv på Kvarns skjutfält med F6 i Karlsborg som operationsbas. Fienden nedgjordes med sådan kraft och frenesi att det uppstod mer än bara skarpa psykiska skador på fiendesidan.

-Tyvärr fick övningen avbrytas en dag tidigare än planerat på grund av ett helikopter haveri. Nu

Granatspruteomgången understödjer

återstod slutvården innan muck.

I den här lilla berättelsen om ett år på Vadsbo skvadron har jag utelämnat många godbitar, nattorienteringen/fältbastun och hamburgergrillningen efter överlevnaden till exempel.

Saker som dessa ihop med Fk Ottossons försök till humor har gjort min värnplikt till ett smått nöje. Visst har det varit jävligt jobbigt och surt vissa tillfällen men om jag skulle säga att det har varit skit så skulle jag ljuga. Mycket beror såklart på människorna i min närhet.

Jag är tacksam över att jag fick göra min "lump" med er och jag hoppas och tror att ni kommer att lyckas i framtiden med vad ni nu tar er för.

Livhusar Hansen

Strid på Villingsberg

Vadsbo skvadrons soldater övar på Villingsberg

Fallskärmsjägaraskolan

Artikeln författad av chefen för FJS övlt Bo Sköld

Den genomförda verksamheten har hållit en mycket hög kvalitet och givit erkänsla både nationellt som internationellt.

C FJS Bo Sköld

Den 14 mars 2002 fattade regeringen beslut om FJS insats i Afghanistan, i slutet av augusti var de sista delarna åter i Karlsborg. Detta var första gången FJS fullt ut leddes som ett specialförband, i enlighet med ÖB fattade beslut 2000-08-30. Parallellt med insatsen i Afghanistan utbildades underrättelseplutonen för KS 06-07, grundutbildningskompaniet gick in i det hektiska slutskedet, där vi var en aktiv del i PFP-övningen Nordic Peace -02.

Den genomförda verksamheten i Afghanistan, vid underrättelseplutonen och vid grundutbildningskompaniet har hållit mycket hög kvalitet och givit erkänsla såväl internationellt som nationellt.

FJS hade aldrig kunnat lösa dessa uppgifter samtidigt, med ett så bra resultat, utan tidigare erfarenheter från internationella insatser och en professionell befälskader. Ett stort tack till alla er anställda vid FJS, som under denna intressanta men tuffa arbetsperiod, presterade sådan kvalitet i genomförandet.

Under nuvarande år utvecklas den internationella verksamheten ytterligare, FJS insatskompani (IK) tar form. Efter 6 månaders utbildning med testperiod, kommer FJS/IK att kunna genomföra insatser i pågående mission och ha en hög beredskap för nya internationella insatser, detta under 18 månader.

Fallskärmskompaniets verksamhet fortsätter att öka i omfång och komplexitet. Redan i maj 2003, hade FA genomfört fler hopp än under hela 2002. I början av året genomförde del av personalen utbildning i USA, utbildningen har gett FJS en ökad kompetens till egen utveckling av fallskärmssystem, och inte minst, höjt den personliga färdigheten inför framtida utveckling.

FJS GU 2003-2004 börjar ta form. Förtesterna och

testperioden inför den kommande fallskärmsjägarutbildningen har gott bra och lovar gott inför kommande övningar. Den grundläggande utbildningen kommer att fortsätta att befästa samt utveckla nya underrättelse- och insatsmetoder.

Framtid

FJS har av flera skäl varit det förband inom Försvarsmakten som haft mycket goda förutsättningar att med bibehållen värnpliktsutbildning skapa en skarp insatsverksamhet.

Dessa två delar, den ständigt pågående skarpa insatsverksamheten, och den grundläggande fallskärmsjägarutbildningen, utgör också grundstenarna för framtiden.

Grunden för nuet och framtiden ser ljus ut, tack vare framsynta chefer, kunnigt befäl, en bra grundläggande utbildning, och inte minst, insatsenheternas professionella jobb.

Som ny chef, ser jag det som mycket stimulerande, att få leda FJS professionella personal, mot framtida utmaningar och mål.

Bo Sköld
C FJS

Verksamhet vid 2. Fskjkompaniet juni-dec 2003

I juni ryckte de blivande fallskärmsjägarna in för att påbörja sin utbildning med en fyra veckor lång testperiod. Testperioden avslutades med testmarsch och av de som genomfört dessa fyra veckor med godkänt resultat kommer huvuddelen att krigsplaceras som fallskärmsjägare. Efter testperioden fortsatte den grundläggande soldatutbildningen med PEK, orientering, fallskärms-tjänst och skyddsvaktutbildning.

Efter dessa utbildningspaket så är soldaten mogen att genomföra Chefens Övning. Denna övning syftar till att ge soldaten en uppfattning om och upplevelse av hur en fallskärmsjägarpatrull löser en spaningsuppgift. Först efter denna övning (13 veckor efter inryck) väljs patrullchefer, specialbefattningar och patrullerna organiseras.

Under perioden oktober till december fortsätter utbildningen av specialisterna och patrullen; utbildningen omfattar fallskärms-, helikopter-, patrull-, underrättelsetjänst, strid, över-

Bild tagen i samband med FJS 50 års jubileum 2002.

levnad. Hösten avslutas med Fjärrjagarprov Höst, där patrullen prövas i att lösa huvuduppgiften under barmarksförhållanden.

Andreas Odung

Fallskärms-/uh kompaniet

Vid kompaniet har det sedan semestern bedrivits fallskärmsutbildning främst med truppfallskärm typ Fsk 78.

FJS GU har utbildats och genomfört tio hopp. Dessa tio hopp har genomförts utan skador vilket till stor del kan tillskrivas vår nya fallskärm.

Under Chefens övning genomfördes det första hoppet med värnpliktiga från 150 meter.

I övrigt på kompaniet så har det genomförts förberedelser för att klara

certifieringen till ISO 9000. och anpassning till nya krav som ställs med införandet av RML (Regler militär luftfart).

Avslutningsvis hälsar vi vår nya fallskärmstekniker Susanna Björnell välkommen.

Jörgen Thulin

Skolans organisation (efter omorganisation i maj 2003) ser ut som följer;

Skolledning

Chef
övt Bo Sköld
Stf/SC
övt Patrik Lind
C Utv
mj Gunnar Björklund
Skoladjutant
mj Lars J Sundh
Sekr
Anne-Marie Bergqvist

Bataljonstab

S1
mj Robert Weber
S2
mj Anders Westberg
S3
mj Lennart Engvall
S4
mj Carl Welander
S6
mj Jonas Wilhelmsson

1. Fallskärmsjägerkompaniet

Chef
mj Erik Lewin

Stf
kn Tobias Axenfjord

2. Fallskärmsjägerkompaniet

Chef
mj Andreas Odung
Stf
kn Anders Benerdal

Fallskärms-/underhållskompaniet

Chef
mj Jörgen Thulin
Stf
lt Björn Janderberg

Utbildning-/utvecklingsavdelning

Chef
mj Conny Gréus
Stf
kn Fredrik Jillbratt

Överlevnadsskolan

Artkeln författad av skolchefen mj Tor Cavalli-Björkman

Under NATO/PFF övningen Cooperative Key var FÖS ansvariga för CSAR momenten som involverade 80 flygfarkoster och 30 nödställda piloter.

Arbetet mot att bli ett kompetenscentrum både nationellt och internationellt avseende Survival, Evasion, Resistance, Escape (SERE) samt Combat Search And Rescue (CSAR) har fortsatt.

Några milstolpar på vägen har bland annat varit att vi i år för första gången genomförde SERE instruktörskursen på engelska. Detta var en utmaning både för de 14 kursdeltagarna varav 2 från NL och våra instruktörer, givetvis extra arbete men nog så viktigt för utvecklingen av skolan och dess instruktörer.

Skolan har både hösten 2002 och 2003 deltagit i Partnerskap för fred övningen Cooperative Key vilket är en stor flygövning med ett 20-tal deltagande länder och 1500 deltagare från såväl NATO som PFF. Övningen som är NATO-ledd syftar till att träna olika delar inom ramen för en Joint Peace Support Operation.

Vår roll har varit att ansvara för de CSAR-moment som genomförts och till vår hjälp både i fjol och i år har vi haft SERE-instruktörer från USA. Under övningen genomförde vi 12 CSAR och 8 SAR moment. Vi invol-

Skolans personal; Ove Jansson, Hans Siljelo, Peter Olsson och Tor Cavalli-Björkman. Saknas på bilden gör Magdalena Eriksson.

erade över 80 flygfarkoster och tränade 30 nödställda (varav 4 svenska gripenpiloter).

Skolan fick under våren ett nytt uppdrag att stödja flygets snabbinsatsförband (SWAFRAP) med SERE-specialist under såväl utbildning som insats.

Samverkan har lett till att det nu finns en SERE-specialist ingående i SWAFRAP. Uppdraget kommer givetvis att kosta

resurser så det var med stor tillfredsställelse vi hälsade våra två nya medarbetare kn Ove Jansson och kn Peter Olsson välkomna den 1/7. Nu väntar vi bara på att Flyget och Marinen skall lösa ut sina bemanningsuppdrag vid skolan.

Att få göra sin grundutbildning vid K 3 är en förmån om vi tittar ur överlevnadsperspektiv.

C K 3 har nämligen i sina utbildningsanvisningar

skrivit in att GRANEN-utbildningen skall genomföras av all personal som genomför grundutbildning (GU) vid K 3. Denna utbildning, som har ett bra civilt meritvärde, syftar till att minska risken för onödigt lidande under utbildning och insats i en brist-/nödsituation eller fång-/gisslansituation.

GRANEN utbildningen borde enligt mitt förmenade omfatta all personal som genomför GU i hela försvarsmakten.

Mer om genomförda kurser finns att läsa på annan plats.

Ha ett bra kommande år!

PRAEPARATUS
SUPERVIVET

Tor Cavalli-Björkman

Brittisk "nödständig" pilot under Cooperative Key

CSAR

MAY DAY, MAY DAY,
MAY DAY THIS IS
SPARROW 01 180
DEGREES 8 NAUTICAL
TO SARDOT, GOOD
CONDITION.

Detta är ett exempel på hur en nödställd pilot anropar på radio, för att meddela var han finns och att han lever så att en räddningsoperation för att plocka hem piloten kan starta.

CSAR combat search and rescue syftar till att rädda isolerad personal på fientligt territorium. Den isolerade personalen kan vara nedskjutna piloter eller förband som opererar bakom fiendens linjer.

Artileln är författad av
Peter Olsson, FÖS

Vecka 33 genomförde FÖS en CSAR utbildning i Karlsborg. Eleverna bestod av flygförare och under rättelsebefäl ur pågående SWAFRAP styrkan från F17 Ronneby samt helikopter besättning (HKP 11) från Malmen.

Syfte för flygarna var bli godkända på CSAR enligt NATO-standard. Annars får man inte deltaga i Natos operationer. Huvuddelen av alla deltagarna skulle också deltaga i PFP flygövningen i Bulgarien Cooperative Key 03.

Utbildningen följer Nato standard norm för CSAR-utbildning. Utbildning består av tre delar, en teoretisk del, en praktisk del och slutligen en tillämpningsdel.

Teoridelen består av att lära sig hur organisationen ser ut och grunddelarna för

taktiken i en CSAR operation. Man får även lära sig hur identifiering går till för att säkerställa att det är en egen pilot som gör nödanropet och att det inte är ett fientligt bakhåll.

Man lär sig också hur man använder flygradio PRC 112 och hur man signalerar på engelska samt hur man programmerar en GPS och hur man snabbt tömmer den på viktig information, om fienden skulle fånga in piloten.

Praktikdelen består av EVATION utbildning, på svenska: dold flykt. Utbildningen består av framryckning och vägval där man lär sig att undvika kontakt med människor och lämna så lite spår som möjligt för att försvåra för förföljare.

I EVATION paketet ingår också antihundtjänst där man försöker lura

hundföraren så att han tvivlar på sin egen hund.

När räddningshelikopterrarna anländer måste man kunna vecktorering för att på radio eller med olika signalmedel kunna leda in helikoptern till en landningsplats nära pilotens gömställe. Signalmedel är till för att göra sig mer visuellt synlig för räddningsstyrkan, det kan vara rök, signalspegel och nödraketer. För att kunna handha GPS:en genomförs en GPS orientering samt en taktisk GPS orientering där det finns observatörer som tittar och bedömer elevernas framryckning och vägval.

Scenariot för tillämpningsdelen var att en pilot som blivit nedskjuten måste flytta sig ur fientligt territorium med stor hotbild till en plats med lägre hotbild. Detta måste

ske för att en CSAR operation ska verkställas.

Under övningen bestod B-styrkan av hundpatruller och bevakningslinjer vars uppgift var att fånga in de flyende piloterna. B-styrkan och upphämningsstyrkan i helikoptern var värnpliktiga ur Västra Nerike skvadron som på ett utomordentligt bra sätt löste sina uppgifter.

Övningen genomförs i närheten av Karlsborg. Nödlandningen skede i höjd med Sannum fälten mot Udenäs och evation "flykt" skede i sydlig riktning mot upphämningsplats Flugebyn.

Samtliga elever blev godkända och kunde deltaga på PFP övningen i Bulgarien och del av SWAFRAP kan nu flyga uppdrag med Natoflyg om det skulle bli aktuellt.

Reseberättelse från Cooperative Key i Bulgarien 2003.

Artikeln författad av
Hans Siljelo, FÖS

FÖS har återigen deltagit i Cooperative key, nu för tredje gången. Mj Cavalli-Björkman var ansvarig för planering, genomförande och utvärdering av Combat search and rescue (CSAR) och Search and rescue (SAR) under övningen.

Med på övningen var också SWAFRAP F17 som vid årsskiftet övertar ansvaret från F21. Således drygt 150 svenskar, 8 Gripen och en hpk 11.

Totalt sett på övningen deltog 10 st. Natoländer och 12 st. Pff-länder med sammanlagd personalstyrka på 1500 man. Från FÖS deltog förutom chefen, SERE-instruktörerna kn Jansson, kn Siljelo och kn Olsson. Fk Mattias Davidsson från LBB deltog också under övningen och bistod FÖS samtidigt som han fick lära sig hur CSARteam kan agera.

Övningen som i huvudsak är en flygövning bedrevs från två olika flygbaser. Vi var knutna till "helicopter operations" som var grupperad på den modernaste och mest upprustade flygbasen. Bilden man har från forna öststater när det gäller skick och föräldrad mtrl besannades och mer därtill.

Under första veckan bedrevs olika utbildningar, träning på olika helikoptertyper och rekognoseringar. Vi jobbade i team om en svensk och en

amerikansk SERE-instruktör, och passade på att ensa synen samt tipsa och utbilda varandra. Varje team tilldelades två jeepar med förare och en tolk.

Första övningsdagen

Fredagen var första övningsdagen där det skulle genomföras CSAR och SAR-moment. Först gick CAS i form av MI24 Hind in och säkrade terrängen tätt följd av en MI 8 från Litauern som undsättningshelikopter. Ingen kommunikation mellan den nödstälde och helikoptrarna skedde och det fanns inget hämtnings-team på helikoptern (de hoppade fallskärm den dagen), utan ut hoppar en förvirrad tekniker och sliter in den nödstälde i helikoptern. Inte mycket stämde eller gick rätt, det blev en del att ta med sig på övningsledargenombgången.

Det visade sig att de inte utbildats för detta och inte visste vad de skulle säga på radion. Detta ledde till att C FÖS och hans kollega från US Airforce fick utbilda dem på procedurerna. Därefter fungerade kommunikationen och procedurerna bättre och bättre. SAR-moment genomfördes varje dag, dvs. där flygförare eller annan personal som blivit skadad måste evakueras ur ett vänligt sinnat område.

Under onsdagen vecka två genomförde vi våra sista moment och mitt team var

ansvarig för en brittisk Awacsoperatör. Efter två timmars bilresa till vår landningszon kunde jag och min amerikanske kollega påbörja utbildningen av den nödstälde.

Efter att ha etablerat kontakt med Awacs sattes räddningsuppdraget igång och efter en stund ropade

Synen på CSAR

En annan är synen på CSAR. Det satsas oerhört inom detta området inom NATO och vi hade mycket fler frivilliga piloter än vi kunde ta emot som ville delta och få repetition eller utbildning. Fk Davidsson fick tillfälle att jobba ihop med franska Special Forces under några

Fransk special forces patrull

Cobra 09 (MI 24 Hind) upp den nödstälde för identifiering. Därefter gick två MI 24 in och säkrade terrängen medan den svenska helikoptern satte ner Special Forces som genomförde en mycket professionell identifiering och upphämtning av piloten.

Erfarenheter man får som instruktör är främst den att arbeta med människor från olika länder och i vissa fall helt olika kulturer samt att man höjer sina personliga färdigheter avsevärt genom att arbeta internationellt.

upphämtningar och fick på det sättet en bra syn på vad CSAR kan innebära.

De CSAR-team vi mötte på plats var professionella, alltså kontraktsanställda soldater. Tankar som slog oss när vi såg dem är att vi har dem redan på plats i Karlsborg. Jägarsoldaterna vid LBB som med efter kompletteringsutbildning inom CSAR och sjukvård, mycket väl skulle platsa på den internationella arenan.

Hans Siljelo

Den här piloten hade lyckan att vara rätt utbildad och bli upplockad av egna förband. Han slapp alltså att bli fånge...

Fångförhör - en del av SERE- utbildningen

Artikeln är författad av Hans Siljelo, FÖS

Efter att ha varit på flykt genom fientligt territorium i 18 timmar och utnyttjat en "dead letter box" låda med information, så skulle vi träffa en motståndsmän för att få hjälp till egna linjer. Vi gjorde uppsittning i en bil och åkte i väg, efter cirka 30 minuter blev vi utsatta för ett eldöverfall. Det sista jag minns är hur föraren föll död över ratten.

Plötsligt åker huvan av och ett mycket skarpt ljussken blinkar i mitt ansikte, en röst skriker:
- Vad heter du?

Jag säger mitt namn grad och nummer.

-Titta inte på ljuset och svara bara på min fråga! Ta bort honom, skriker förhørsledaren.

Huvan åker på igen, fler timmar i stressposition.

Plötsligt åker huvan av, ansiktet möts av en kall vätska, det måste vara vatten.

En ny röst skriker: - Vad heter du?

- Jag svarar.....

Under överlevnadsinstruktörskursen genomförs fångtjänstutbildning för de blivande instruktörerna. De lär sig hur man skall uppträda i fångenskap och under fångförhör. Det viktiga är att släppa information efterhand som den blir inaktuell, så kallad "controlled release". Varje man har sin brytpunkt.

Eleverna genomför också pratiskt en flykt och ett 24 timmar långt fångförhör med tolkskolan, för att ha personlig erfarenhet av den situationen.

Efter förhöret genomförs utbildning där man lär sig hur man agerar som övningsledare, vilka säkerhets och övningsbestämmelser som gäller så att de själva ska kunna utbilda befäl och värnpliktiga, på sitt hemförband.

Hans Siljelo

Kurs 0293 A - överlevnadsinstruktör

Artikeln är författad av
Öwe Jansson, FÖS

Karlsborg, högsommar, vecka 30, onsdag och inryckning för den femtonde kursen i ordningen för överlevnadsinstruktörer, barmarksdelen eller kurs 0293A som kursen benämns i kurskatalogen.

Ett par elever erhåller direkt kurschefens svarta kolor då de försöker inställa sig ute i Granvik då inryckning sker på fästningen. Något försenat påbörjar dock kurschefen den första övningen inne på skolans lokaler inför en förväntansfull skara elever bestående av fem elever från armén, tre elever från vardera flygvapnet och marinen samt två elever från Holland. Detta år genomförs kursen på engelska vilket är en prövning i sig inte minst för eleverna.

Kursen är till huvuddel en praktisk kurs där eleverna själva skall utföra momenten som går igenom och genom egna upplevelser tillägna sig kunskaper och färdigheter.

Vandrarhemmet Översten i Granvik utgör förläggning för eleverna samt navet för övningarna under de två första av totalt tre mycket intensiva kursveckor. Ute i terrängen runt Granvik har skolan optimala utbildningsanordningar för överlevnad.

Då eleverna har genomfört barmarksdelen och en två veckors vinterdel skall de

såsom överlevnadsinstruktörer kunna planera och leda överlevnadsövningar på ett etiskt och korrekt sätt enligt säkerhetsinstruktionerna och enligt Överlevnadsskolans policy. Huvuddelen av de blivande instruktörerna kommer att nyttja sina kunskaper och färdigheter vid den grundläggande överlevnadsutbildningen med sitt hemförbands värnpliktiga, den så kallade "granenutbildningen", något som alla värnpliktiga självklart borde genomföra.

Den första delen av kursen omfattar ren överlevnadsutbildning och utgör bokstaven Si den engelska förkortningen SERE (Survival, Evasion, Resistance, Escape) härvid övas grunderna för eld, vatten, tillverkning av diverse utrustning med tillfällig materiel, kniv och yxslipning, växter som föda och läkemedel, slakt, fiske, nödbivack, orientering och förflyttning.

Nästa del av utbildningen är att kunna genomföra den tidigare nämnda överlevnaden dolt dvs Evasion här utbildas det bla på att inte lämna några spår, konsten att kunna elda med minimal rökutveckling samt förmågan att kunna försvinna från jordens yta!

Att lyckas fly, Escape, från exempelvis en fångtransport samt motstå fångförhör, Resistance, be-

Detta är vad som väntar i del 2, 0293B

skrivs på annan plats i tidningen. Flykt och fångövningen föregås av flykttknikutbildning, antihundtjänst och konsten att undvika minor.

Under den första delen av kursen hinns även äventyrsturen, strids hinderbanan, bastubad samt, som om det inte var nog med det, även en fri orientering i Granvik med.

Efter det att kurschefen har tilldelat samtliga elever vita kolor samt en välbehövlig ledig helg fortsätter den tredje och barmarksdelen sista vecka, tillämpningsveckan.

Denna del genomförs för året i mörkaste Småland med mycket gott stöd av överlevnadsinstruktörer från Eksjö och omfattar en enskild flykt, byggande av enskild nödbivack, flykt i patrull, dold överlevnad i patrull med exempelvis

fiske, slakt och patrullbivack samt en tuff avslutande flykt i patrull över skjutfältet i Skillingaryd där fiendestyrkan består av hemvärn med ett flertal hundar samt en insatspluton från Ing 2. Eleverna lyckas efter rådande omständigheterna prestera ett mycket gott resultat och har vunnit en stor mängd personliga upplevelser och erfarenheter att nyttja vid sin kommande tjänst som instruktörer.

Barmarksdelen avslutas efter fredagens frukost och kurschefens tal till massorna, inte ett öga var torrt. Väl mött på vinterdelen i Lappland med förhoppningar om bitande kyla och stort snödjup.

Owe Jansson

Utbildningsstödenheten

Artikeln författad av mj Jonas Månsson, C UtbSE

Jonas Månsson

Nu har det gått tre år sedan enheten återuppstod vid regementet, tiden går fort när man har roligt. UtbSE organisation är under ständig utveckling och vi kommer nog aldrig att kunna säga att vi är färdigorganiserade därför att nya förutsättningar leder ofta till nya sätt att leda verksamheten. UtbSE har sedan förra året vuxit ytterligare.

Nytt för utbildningsåret 02/03 är att Värnpliktsavdelningen med rättsofficer Roger Spaak, värnpliktshandläggare

Lars Johansson och personalkonsulent Sören Gustafsson har tillkommit till enheten. Vidare så har vår sjukgymnast Jens Wahlberg slutat sin anställning på egen begäran och sjukgym Annelee Karlström har börjat istället. Gemensamt för alla våra avdelningar är att de är sk regementsgemensamma resurser.

Vi var under utbildningsåret organiserade som följer;

Stab - mj Månsson, kn T Gustafsson, lt Ramsin, ass Karlsson

Idrottsavdelning - kn Ottersten, idrlärare Lönn, sjukgymnast Wahlberg, sjukgymnast Karlström.

Hälso- och sjukvårdsavdelning - Dr Koch, sekr Borg-Nilsson, sjuksköterskorna Skoog, Paulsson och Torstensson.

Simulatoravdelning - lt M Persson och simtekniker Ekberg

Skolhus med utbildningsanläggningar (SUSA) - lt Härnqvist, Roger Agartsson och

E-sim på K 3

serviceman Gustavsson
Trafikskolan - Lt Tapper
Värnpliktsavdelningen
- kn Spaak, lt L Johansson,
pvkons S Gustafsson

deltagande i RegM brutits. Andra nyheter är att vår eldledningssimulator färdigställd i skolhuset. Det innebär att vi inte

Bevakningsavdelningens nye vakthund - Bark

Bevakningsavdelningen
- kn G Andersson, kn S Persson, kn Hellberg, lt Kari, lt Berndtsson

Vestra Nerike skvadron - kn B Gustafsson, lt E Svensson, kn Hullman, lt Bengtsson, lt F Nilsson

behöver resa till Skövde för att bedriva eldledarutbildning i fortsättningen och att vi är med på "sändlistan" när det är dags för omsättning till nästa generation e-simulatorer.

Under året har mycket smått och gott genomförts på enheten. Bland annat har den negativa trenden vad avser

Jag vill härmed också passa på att tacka UtbSE serviceinriktade personal för ännu ett bra genomfört utbildningsår!

Jonas Månsson

Bevakningscheferna

Vestra Nerike skvadron

Vestra Nerike skvadron har de senaste åren tillhört UtbSE och utbildat bevakningssoldater. Från och med 2004 kommer skvadronen att läggas i "malpåse". Utbildningen av bevakningssoldater kommer att genomföras vid Husarbataljonen och Livskvadron. Bevakningssoldaterna är en viktig del i fredstjänstens krav på säkerhet och ordning. I krig är soldaterna placerade vid Underrättelsebataljonen./red

Alltid skarpt - bevakningssoldat

Artikeln författad av korpral Svensson och livhusar Sylvander

Bilden tagen i samband med bevakningsplutonens insats i ett kaos-moment under arméns slutövning 2003.

Grundläggande soldatutbildning, GSU

REVELJ!! Studsade det mellan stenväggarna i det nästan medeltida rummet. Jag sträckte på armen för att kunna nå klockan och

helt riktigt, klockan var 05.30, inga fler sov-morgnar. Ca 10 sekunder senare stod jag näst intill naken på ett kallt stengolv omringad av 40 stycken andra "grönisar" och det tog inte lång tid innan man låg på golvet i framåttropa ställ till tonerna av "NER

– UPP, NER – UPP". De första dagarna rann iväg förvånansvärt fort och jag lärde känna allt fler människor. Det var allt från skånska pågar till timmerhuggande norr-länningar.

Efter ca 5 veckor av exercis, vapenutbildning mm. Var det dags, FÄLTVANE-VCKA!

Jag räknade kallt med att fältvaneveckan skulle bli ett rent helvete, men ack så fel jag hade, veckan visade sig vara väldigt lärorik.

Skydd av viktiga transporter är en av uppgifterna.

Det var allt från att springa upp och ner i stora grusgröpar iförd en jättekondom (NBC-dräkt) till att ligga flytande i en isvak. Det bästa var helt klart att sova i tält, skön värme och god gemenskap. Det enda som saknades var en back kall öl. Den största prövningen under veckan var att bada isvak. Endast iförd motoroverall stod jag på kanten beredd att ta steget ner i vaken. När jag väl tog mig i kragen tog det meterlånga steget så befann jag mig plötsligt i ett chockartat tillstånd. Kylan tog överhanden och rösten förvandlades till ett låte av en halvt ihjälslagen bäver.

Fältvaneveckan började lida mot sitt slut och det var dags att bli en soldat, soldatprovet väntade. En liten snärtig sträcka på 3 mil, det var givetvis en bagatell för samtliga i första pluton. Att påpeka är att marschen avslutades med en kall Cola, en 100 grams chokladkaka samt rostbiff och potatissallad.

Dagarna på fästningen rullade snabbt iväg och det var äntligen dags för slutövning för GSU. Den kom att bli en av de roligaste veckorna på hela GSU:n. Den var uppdelad i tre olika faser, skyddsvakt, strid samt den berömda överlevnaden. Veckan inleddes på Vaberget med uppgiften att skydda lundaförråden.

Plutonen delades in i tre grupper, insats, patrullering och vila. Vi blev testade på flera olika sätt, allt ifrån aktivister som spred politisk propaganda till skjutgalna huliganer vars uppgift var att skapa kaos.

Efter fyra dagar på Vaberget var det dags för förflyttning, närmare bestämt till Villingsberg. När bussen äntligen var framme möttes vi av en leende Fk Aaby-Eriksson och ur hans mun kom orden: -Välkomna till Villingsnam, det är 10 grader varmt och regn, underbart väder. Jag tror inte någon av oss såg något underbart i det.

Efter många om och men fick vi upp lägret, det började mörkna och det var skönt att somna till knastret av elden. Nu följde tre dagars strid i grupp, med diverse vapen. Dagarna var roliga och lärorika. Sista dagen var dessvärre en dag jag sent kommer att glömma, regnstormen övergick i snöstorm trots att det var maj. Samerna påstår att om man inte kan få ihop tummen och lillfingret så är man förfrusen, att påpeka då är att samtliga soldater ansåg denna manöver nästan omöjlig.

Att vara såpass frusen, helt genomvåt och sedan gå direkt på en tre dagars överlevnadsutbildning där

man inte fick behålla varken trosspackning eller andra förnödenheter fick en att gråta inombords. Överlevnaden innehöll byggande av bivack, lära sig att använda skogens resurser samt orientering med den svenska kompassen. Överlevnaden var fysiskt och psykiskt krävande med flera marscher, men också mycket lärorik och uppskattad av alla soldater.

GSU:n började nå sitt slut och det var dags för inskolning i vakten. Men vad vore väl en avslutning på grundutbildningen utan en plutonsfest? Denna kommer det dessvärre inte att berättas mer om med hänsyn till de närvarande befälens bästa!

Som gräddde på moset vill jag tacka främst Lt Bengtsson, Fk Björdén och Fk Berggren men även alla andra inblandade befäl för en mycket givande och rolig grundutbildning.

Tjänstgöring i vakten

Klockan är 03.00. Somliga ligger och sover, medan andra är ute och ronderar. Inne i portvakten blinkar lampor och dioder som de skall göra när allt står rätt till. Larmdatoren visar ingenting.

Samtidigt som ronderingspatrullen rapporterar att de är vid objekt 30 börjar larmdatoren att

väsnas. Ett inbrottslarm har gått. Insatsstyrkan tar sig nu till platsen och grupperar. Med objektet utvändigt säkrat går en hundpatrull igenom invändigt för att söka orsaker till att larmet utlöst. Det visar sig vara falskt alarm.

På morgonen gör sig ett antal man redo att vara skyddsstyrka vid ett förråd. Framåt eftermiddagen tar bevakningschefen med sig halva vaktlaget för att öva snabbskytte eller mörkerskytte, eftersom vi ständigt har skarp tjänst är detta ett viktigt skjutpass.

När kvällen börjar närma sig gör man sig redo för att börja rondera.

Bevakningsavdelningen sköter en mängd saker som hör till fästningens säkerhet och funktion. Vi bevaknings soldater får våra order och uppgifter av tjänstgörande bevakningschef. Han har även hand om de större säkerhetsfrågorna. Bevakningscheferna på K3 är mycket rutinerade och kunniga officerare och bland de bästa i Sverige på sitt område. Att säga om samarbetet mellan bevakningschef och bevaknings soldat är att vi jobbar inte åt våra chefer, vi jobbar med dem. Utan att för den delen glömma den militära disciplinen.

Idrottsåret 02/03

Artikeln författad av idrottslärare Anna Lönn

O-ringen

I slutet på juli 2002 var det dags för O-ringen. Detta år gick tävlingarna i Skaraborg och den andra etappen i Brevik. Livskvadron med KBS nappade på idén om att detta skulle bli slutklämman på OL-utbildningen. För många av dem blev det tävlingsdebut i orientering. Resultaten var varierande, men de var nöjda och glada att få ha deltagit på denna folkfest.

FMM segling

Den 21-23 augusti genomfördes FMM segling på Örlogsskolorna. För första gången på mycket länge hade K 3 med ett lag, fk Martin Alsparr, kn Jonas Johansson och fk Andreas Tilgmann kämpade väl i samma båt i denna av marinen och flygvapnet dominerade tävling.

FMM OL-skytte

FMM OL-skytte och OL genomfördes på F 17 den 28-29 augusti. Det blev en spännande kamp i båda klasserna mellan Mats Toftén och Oskar Svärd. På första dagens tävlingar var det Mats Toftén som lyckades bäst med att hålla nerverna i styr i samband med skyttet och gick därmed segrande ur striden och erövrade guld. På andra dagens orienteringstävling var Oskar Svärd den snabbare av de två och därmed fick Mats Toftén silver.

RegM dagorientering

RegM dagorientering arrangerade vi i Skallhult den 12 september. Ingen av de 262 deltagarna kunde

klaga på vädret. Däremot var vissa av deltagarna mer eller mindre nöjda med sina egna prestationer. Upploppet gick rakt nerför grusslätten och lockade till en del spurtuppgörelser fram till målet. Vid målet stod simavdelningens kraftverk och brummade för att försörja oss med el till datorer och skrivare för en snabb resultatrapportering. Fk Mats Toftén fortsatte sin segersvit och fick drygt 5 minuters segermarginal till tvåan fk Marcus Andersson. I GU-klassen tog Holmqvist på

laddat med en veckas träningsläger och vässat formen in i det sista. På pappret såg vi ut att ha ett mycket starkt lag med kn Owe Jansson, Lt Christer Holmgren, Lt James Hedin och fk Mats Toftén. Under tävlingen fungerade laget mycket bra ihop och kompletterade varandra på de olika momenten. Insatsen laget gjorde var så pass bra att segern blev vår.

MidSyd

Nattbudkavle

På MidSyd Nattbudkavle den 8 oktober på Lv 6 i Halmstad deltog K 3 med

guld med nio minuters marginal till Ing 2 lag 1.

RegM i nattorientering

Till RegM i nattorientering den 24 oktober hade vi bokat SOK-träffs klubbstuga i Norra skogen. Det kändes skönt med lite stugvärme när mörkret och duggregnet föll. I vanlig ordning hade inte alla deltagare kontrollerat att uthämtad pannlampa fungerade, men det löste sig med hjälp av lite extralampor. Till slut var alla iväg på de olika banorna och det kändes ännu skönare när alla 108 löpare hade gått i mål. Efter målgång väntade varm dusch och korb med bröd i klubbstugan. Lt Christer Holmgren lyckades knipa guld med 46 sekunders marginal före fk Marcus Andersson som ännu en gång fick nöja sig med silver. I GU-klassen tog Holmqvist på Östra Nerike skv ännu en gång hem segern.

Fästningen runt

Den 28 oktober var det en kylig morgon, men stämningen på kyrkplan var på topp. Runt fästningen fladdrade ATA-

FM-Patrull-laget

Östra Nerike skv hem segern.

FM-patrull

Vid årets prestigefyllda tävling FM-patrull stod T2 som arrangör den 24-25 september. Av de tävlande krävs både god uthållighet, styrka, teknik och orienteringsförmåga. K 3 hade

ett lag bestående av fk Mats Toftén, Lt Christer Holmgren och kn Tornie Ottersten. De gjorde en mycket bra tävling och tog

banden i vinden. På startlinjen till Fästningen runt stod sju stycken lag. Det var både värnpliktslag, befälslag och ett lag från FM LOG. Kampen om segern var bitvis mycket jämn. Ett lag hade lite mer vilja och spring i benen. Segrare och mottagare den traditionella halmkransen blev befälslaget från Östra Nerike skvadron.

Fästningsmörkret

Fästningsmörkret gick med start och mål i Stabshallen den 26 november med K 3 IF som arrangör. För första gången kördes tävlingen med SportIdent stafettprogram. Spänningen ökade i Stabshallen eftersom deltagarna direkt kunde se och följa händelseförloppet ute på banan. En stor fördel var att vi slapp rätta startkort hela natten och man såg direkt vilka lag som har stämplat fel. Segrarlaget, 31 plut Ö Nerike skv Elit, var en knapp halvtimme före andra laget, Uh plut Örebro skv Lag 2. I klassen Övriga ställde enbart ett lag upp, de låg länge på en andra plats. Lt Brandberg passerade mållinjen som andralag. Han hade dock tappat sin sportidentbricka och var tvungen att springa ut en omgång till för att hitta den. Brickan återfanns och trots missödet fick laget den tredje bästa tiden.

RegM Ak skolskjutning

På RegM Ak skolskjutning den 7 november fick vi ytterligare en regementsmästare, kn Anders Persson UavE.

RegM simning

På RegM simning den 10 december ställde tre lag upp. Ö Nerike skv tog en knapp seger (1,33 s) före andra lag, Örebro skv. På tredje plats kom Vadsbo skv.

Skidsäsongen

Skidsäsongen i Karlsborg började under mellandagarna ute vid Vedgårdsplan. Vår Ockelbo gick varm och drog upp skidspår, vilket glädde alla flitiga åkare som nyttjade spåren tills sista snöflingan var borta.

MidS skidor

I slutet på januari anordnade vi ett träningsläger inför FM-vasan uppe i Säfsen, södra Dalarna. Det fanns gott om välpreparerade spår i varierande svårighetsgrad. Vi tränade både morgon och eftermiddag och fick till många mil härlig skidåkning. Det gav resultat på Mid Syd skidor den 6 februari där Anna Lönn tog hem segern i damklassen.

Eberstein

Skidframgångarna fortsatte med en andra plats på Eberstein den 10-14 februari uppe i Östersund. K 3:s lag bestod av Owe Jansson, Mats Toftén och Andreas Tilgmann. De tre slet hårt i skidspåren och blev bästa patrull på skidororienteringsmomentet.

FM-Vasan

Den 24 februari var det dags för FM-vasan. I år ställde K 3 upp med 14

Claes Dahl tänker på vätskebalansen

stycken deltagare, vilket var mycket fler än tidigare år. Vädret var klart och mycket kallt, termometern visade på -24 klockan sju på morgonen när starten gick. Temperaturen sjönk ytterligare något i Tennäng, för att stiga senare under dagen. Owe Jansson blev bästa K3:are och gick i mål på tiden 05:19:25 och slutade därmed på en 7:e plats. Anna Lönn körde in på en tredje plats i damklassen på 06:24:11. Claes Dahl och Leif Larsson höll ihop hela loppet och passerade över mållinjen på tiden 08:51:41. När alla trötta och lyckliga skidlöpare från K 3 och P 4 åter var på plats styrde B-O Gustafsson oss hem till Skaraborg.

Mid Syd OL

Under Mid Syd OL den 24 april på Skaraborgs flygflottilj slog K 3 till igen. Mats Toftén kom på 2:a plats i H 21 och Tornie Ottersten segrade i H 35.

Bror Munck

På Bror Munck den 22 maj hade det vässats rejält på formen. K 3 hade många starka deltagare i laget. Att någon från K 3 skulle ta individuell seger stod klart ganska tidigt, det vara bara en fråga om vem det skulle bli.

Mats Toftén gick ut starkast på orienterings-momentet upp och ner på Billingen, Henrik Klasson var inte så långt efter och även Owe Jansson hängde med bra. Det som skulle bli avgörande blev teknik-momenten. Det slutade med en trippelseger för K3 med Henrik Klasson i topp, Mats Toftén på andra plats och Owe Jansson på tredje plats. Lagguldet blev därmed K 3:s.

Regementsmästerskap i fältskjutning

Dagen efter, den 23 maj, var det dags att åka in till Skövde för att kora en regementsmästare i fältskjutning. Vädret var inte på skyttarnas sida eftersom det öste ner mest hela tiden. Kenneth Felldén höll sig i alla fall på det torra och tog hem segern före regementschefen Berndt

Eberstein - bästa patrull

Många kom till start i Bror Munch...

Grundevik genom särskiljning "kill time".

Landslagsläger

Den 24/5-1/6 blev vi huvudarrangörer till ett militärt landslagsläger i orientering. Förra året arrangerade Turkiet, i år kom de hit till oss med drygt tio deltagare. Det fanns viss svårigheter med språket, men det spelar ingen roll när man har karta och kompass i handen. Med på lägret var även ca tio löpare från Sverige. Hela arrangementet var uppskattat och lyckat.

RegM fälttävlan

Den 6 juni anordnade vi RegM fälttävlan. Det pågick reparationsarbeten

av Perstorps skjutbanor, så vi fick lägga skjutningen ute på Hammarnäset. Lars Westerberg sköt felfritt denna dag och ledde efter skjutmomentet. Därefter bussades de tävlande upp till Norra spetsen av Flugebyn. Sportidentbrickor delades ut och löparna skickades iväg på den inledande punktorienteringen. Lars Westerberg fortsatte med en bra insats på punktorienteringen med endast 2 millimeter fel. Efter punktorienteringen växlade löparna ut på den fria orienteringen i en otrolig hetta. Erik von Essen var den som ångade på bäst i värmen och blev regementsmästare. Efter tävlingen bjöds det på lunch och de tävlande

...de här tre segrade

sökte sig mer eller mindre utmattade till skuggan.

Friluftsdag för civilanställda

Årets sista arrangemang genomfördes för de civilanställda. Vi hade en friluftsdag den 12:e juni. Vi inledde med luftpistolsskytte. Därefter trampade vi iväg på cyklar norrut mot Björklängens södra spets. På vägen dit hade vi bla cykelorientering och promenad upp på Bölskullen. När vi kom fram till vindskyddet var det dags för deltagarna att fixa eld, grillpinnar, pinnbröd, chokladfyllda bananer, göra vindskydd mm. Efter lunchen var alla mätta och nöjda. Nästa stopp gjorde vi i Forsvik och gick en

guidad tur på Forsviks Industriminnen.

Sammanfattningsvis kan man säga att K 3 har gjort många mycket goda prestationer på både de mindre och större tävlingarna i Försvarsmakten under det gångna året. Jag som medarbetare på Idrotts- och friskvårdsavdelningen känner mig stolt över alla fina insatser som har gjorts.

Jag hoppas att det inspirerar andra att träna vidare och sätt upp sina egna träningsmål. Vi hoppas på ett nytt och minst lika bra idrottsår 2003-2004.

Anna Lönn

Segrare i Fästningen runt 2002 - ÖN skv befäl

Orientering förr och nu

Orienteringssporten har genomgått en stor förändring. Från generalstabens kartor i skala 1:100 000 till 1:15000. Från startkort till "sport-ident". Från bemannade kontroller med kaffe till bildskärmar och datorer. Bengt Österblom gör en tillbakablick på 50 års orienteringsutveckling.

Vid tio års ålder fick jag en folkskollärare som fick mig intresserad av två saker, som sedan följt mig genom livet: Att läsa historia och springa orientering. Visserligen var också min far framgångsrik orienterare, men det var ändå min lärare som lyckades jaga ut mig i skogen och 1949 sprang jag min första tävling.

När min far lade av fick jag ta över kompass m m, så småningom, när jag växt i hans tävlingskläder, även dessa. Min mor sade bara: "Du får sköta dem själv!" Där gick alltså en generationsgräns.

Kartorna var Generalstabens kartor i skala 1:100000 och i bästa fall yngre än 50-60 år. Bland de viktigaste kunskaperna för en ny orienterare var att räkna ut vilka överraskningar som kunde vänta i terrängen och var man kunde hitta stigar som ej var utsatta.

Kontrollerna kunde vara bergstoppar, sjöspetsar, stigskäl, torpruiner och andra tydliga terrängföremål. De var som regel bemannade av en kontrollant som satte en signatur i startkortet och ofta hade en kaffebrasa tänd. Nattkontroller markerades med

fotogenlyktor, vilket innebar att man som löpare fick ta hänsyn till vindriktningar för att kunna vägledas till kontrollen av fotogen-doften.

Så småningom övergick man till obemannade kontroller, där en bokstav skulle skrivas in i startkortet. Tyvärr medgav ju systemet fusk mellan samverkande löpare, varför man övergick till färgstämplar. Efter en stor fuskskandal med dessa övergick man till stiftklämmor som fortfarande är i bruk allt som oftast, men först sportident-systemet kunde tvinga löparna att (i likhet med de bemannade kontrollerna) ta kontrollerna i rätt ordning.

Klasserna för äldre löpare var Yngre oldboys (35-42 år) och Äldre oldboys (43-år), varför tävlandet upphörde av naturliga skäl senast i 50-års åldern. Tack och lov har saker och ting förändrats...

Mina första militära år tillbringade jag på I 5 och i Jämtland var kartelänet ännu större än söderut. Ofta fick vi tävla på uppförstorade 200 000-delskartor, kanske ritade i

mitten av 1800-talet. Hösten 1958 fick A 4:s fältmätare mäta in tveksamma kontroller efter tre större tävlingar, innan resultatlistorna kunde fastställas.

1959 kom jag till Infanteriets kadettskola i Ulriksdal och fick för första gången springa på topografiska kartan 1:50000. Tala om sjunde himlen! Kartan och terrängen stämde överens!

Som regel sprang man barbent och vi brukade skoja om att man kunde känna igen en orienterare på badstranden p g a de sönderrivna benen. Duschhygien i samband med tävlingarna var obefintlig och det var därför inte så konstigt att jag tillsammans med ett antal regementskamrater insjuknade i hepatit.

Först efter ett halvår på sjukhus och som konvalescent kunde jag med stränga restriktioner återgå i tjänst. Så småningom återvann jag hälsa och krafter, men några av mina kamrater hade inte samma tur. Med kroniska hjärtfel kunde de aldrig leva som förr. Epidemin medförde skärpta hygienregler för orienterare.

När jag gick GIS 63-64 fick jag för första gången höra talas om att man skulle rita särskilda orienteringskartor i skala 1:25000. Flera olika lokala karttyper utarbetades och det tog åtskilliga år innan en gemensam standard kunde fastställas, till stor glädje för orienteringssporten.

Tänk om min far en gång hade kunnat föreställa sig, att man idag kan hitta norra sidan av en sten och få kontroll och resultat av en dator.

Ja, det här var några tankar om de förändringar som skett inom orienteringssporten under ett drygt halvsekel. Men entusiasmen bland löparna är fortfarande densamma.

Bengt Österblom

Utvecklingsenheten

Framtiden i verkligheten

Artikeln författad av chefen för UtvE Magnus Magnusson

Att arbeta med framtiden i nutid är en spännande utmaning som vi på Utvecklingsenheten har att tampas med. Om det inte finns en idé eller plan för vad som komma skall är det nog också svårt att hantera nuet. Vikten av detta synsätt tydliggjordes för cirka ett år sedan när Utvecklingsavdelningen bröts ut ur Husarbataljonen och bildade en egen enhet.

Det gångna året har varit händelserikt och berört ett flertal olika områden, allt från införskaffande av enklare försöksmateriel, organisations- och metodförsök (OMF) med underrättelsekompani, studieförsök (SF) med luftburna bataljon (LBB) till axlandet av funktionsansvaret för underrättelsetjänsten inom armén.

Sex tappra själar har svarat för verksamheten och då mycket av det som gjorts varit nytt och av så varierande art har det kanske varit lite svårt att komma in i framtiden. Förhoppningarna inför det kommande året är att vi skall bygga vidare på det som är gjort och börja se lite mer framåt – det vi gör idag skall ge resultat i verksamheten i morgon. Tyvärr så har enheten drabbats kraftigt av Försvarsmaktens problem med personalrörlighet, fyra officerare har gått till andra uppgifter och ersatts av två nya.

Utvecklingsenheten: Magnus Magnusson, Johan Hellborg, Tomas Hokkinen och Stefan Peterzon.

Vad skall vi göra och vilka är vi?

Undertecknad tillträdde som chef för enheten den 1/7 efter fem års frånvaro från regementet, där tjänstgöring vid Markstridsskolan och skolgång vid FHS stått på programmet. Förutom ledningen av enheten kommer mitt ansvarsområde främst vara kopplat till regementets funktionsansvar inom underrättelsetjänsten i armén.

Tillkommit har även mj Tomas Hokkinen som kommer ha huvudansvar för verksamheten kopplad till den luftburna bataljonen. Kvar sedan tidigare är mj Johan Hellborg samt lt Stefan Petterzon. Dessa två kommer främst arbeta med underrättelsebataljonen och samband/ledningsfrågor. En viktig del som åvilar dem är K3

deltagande i DEMO 05/06, ett Försvarsmaktsprojekt inom det nätverksbaserade försvaret (NBF).

Lämnat oss har mj Gunnar Larsson (Högkvarteret), mj Johan Rudhe (FN-tjänst), mj Patrik Pettersson (skall bli personalchef vid K3) samt kn Peter Olsson (Överlevnadsskolan). Jag vill här tacka dem för ett gott arbete under det gångna året, ni har skapat en bra grund att bygga vidare på.

Som det ser ut i nuläget så har Utvecklingsenheten följande huvuduppgifter:

- följa och leda utvecklingen av underrättelsetjänsten inom armén
- utveckla luftburna bataljon
- vidmakthålla underrättelsebataljon

- sammanhålla K3 deltagande i DEMO 05/06

Under det kommande året så är det framför allt utvecklingen av den luftburna bataljonen och K3 deltagande i DEMO 05/06 som är prioriterade. Vi skall dels skapa bra förutsättningar för Husarbataljonen att genomföra den praktiska försöksverksamheten med LBB, dels se till att vårt deltagande med UAV och andra sensorer i DEMO 05/06 lever upp till de krav som ställs på denna mycket prioriterade verksamheten inom Försvarsmakten.

Vårt arbete är ingen isolerad företeelse utan måste ske i nära samverkan med övriga enheter på regementet. Genom att bryta ut utveckling till en

särskild enhet har vi skapat förutsättningar för en renodling av verksamheterna utveckling och utbildning men det är fortfarande så att det är tillsammans som vi skapar våra insatsförband. Som verksamheten är nu är samarbetet med Husar-bataljonen viktigast. Därför finns det vid varje skvadron en försöks-officer/kontaktperson som en länk mellan utveckling och utbildning. Vi kommer att utöka konceptet med en eller flera kontaktpersoner även vid UAVE.

Utveckling av luftburen bataljon

Utvecklingen av den luftburna bataljonen har pågått en tid nu men än finns mycket kvar att göra. Ett studieförsök genomförs just nu som avhandlar delområden stridsteknik, rörlighet på marken, indirekt eld, och skydd på marken.

Under utbildningsåret 03-04 kommer kraftsamling ske mot rörlighet och indirekt eld. Tidigare försök med lätta terrängvagnar (fyrhjulingar) för rörlighet efter luftlandsättning kommer att slutföras. Förutom detta så kommer vi under året starta upp försök med ett större fordon för verksamhet där helikopter ej kan användas.

Under förutsättning att dessa försök går i mål så kommer vi ha möjlighet att anskaffa full skvadrons uppsättning av lätta terrängvagnar nästa utbildningsår och de större fordonen till året därpå. Det är av stor vikt att både försöken och anskaffningen går i den takt vi nu planerar med hänsyn till de OMF som skall starta med skvadronsstridsgrupp under utbildningsåret 04-05.

Inom området indirekt eld skall lastnings- och

transportalternativ för 8 cm grk genomföras i år. Nästa år genomförs försök med utbildning av samma grk-pluton på både 12 cm och 8 cm grk. Utöver detta kommer vi fortsätta utvecklingen av vår förmåga att leda insatser med andra bekämpningssystem såsom artilleri och flyg.

Nya (häst)krafter vid Luftburen bataljon

Sedan tidigare är ett nytt gruppradiosystem under anskaffning. Detta kommer levereras under innevarande utbildningsår. Det som anskaffas är en skvadrons uppsättning vilket medger att alla soldater har en radio för internkommunikation. Det är i nuläget inte klart vilken station det blir men den kommer motsvara en ruggad Motorolastation inklusive headset.

Vår strävan i alla materielfrågor är att försöken skall ta fram ett system som är tillräckligt bra och möjligt att anskaffa till hel skvadron. Detta för att vi skall få ny materiel, lära oss använda den och därefter utveckla en fungerande stridsteknik med det vi har.

Vidmakthållande av Underrättelsebataljonen

Utbildningsvolymerna till underrättelsebataljonen kommer under de närmsta åren vara begränsad. Därför kommer

det inte ske någon direkt utveckling av typförbandet även om vi fortsatt kommer bedriva utbildning av underrättelsepluton och mindre ledningsdelar. Inom försöksområdet kommer vi framförallt arbeta vidare med olika

Sensorbandvagn från försöken 2002

sensorer och eventuellt sensorbandvagnen.

DEMO 06

Inom DEMO 05/06 finns ett antal delområden. K3 engageras i två av dem, Ledsyst T som omfattar de tekniska systemen och sensorerna som skall ingå i försöken samt Ledsyst M som avhandlar de metoder som skall tillämpas. Det vi rent praktiskt kommer delta på är UAV-system och då både nuvarande UGGLAN samt en ny mini-UAV där arbetet precis har påbörjats. Förutom UAV så kommer även sensorsoldat BOSS, Marksens Ny och eventuellt ett sensorfordon utgöra K3 bidrag vid demonstratorförsöken.

Inom Ledsyst M så är det framförallt inom framtagande av scenarion och ledningsmetoder som Utvecklingsenheten deltar.

Under 2005-2006 är tanken att det skall genomföras storskaliga demonstratorförsök där hela integreringen av systemen i det nätverksbaserade försvaret skall testas. På vägen fram kommer delförsök genomföras där K3 kommer att vara med. Eventuellt kommer vi vid förbandet också genomföra en egen demonstratorförevisning under 2004 där vi vill lyfta fram våra typförbands roll inom NBF.

Som synes präglas utvecklingen vid K3 av ett brett spektrum, där tekniken får ett allt större inslag. Det är dock mycket viktigt att alltid ha i åtanke att det längst ut är en soldat som har en uppgift att lösa, och det är hans behov som skall tillgodoses!

Bilder från verksamhetsåret

Arméns slutövning 2003

En styrka ur LBB stormar fram f

Arméns slutövning 2003 genomfördes som ett stationssystem "runt Vättern" där förbanden övade och prövades på Kvarn, i Skillingaryd och i Skövde. Karlsborg var centralort med övningsledning och brigadledning. I övningens inledning besökte HMK Carl XVI Gustaf Skövde och fick bland annat se en förevisningspluton ur Luftburen bataljon och UAV. Här några bilder från detta tillfälle.

Lt Lukic samtalar med Kungen i samband med förevisningen.

för att gruppera framför Kungen.

Kungen fick se UAV och agera uppdragschef tillsammans med kn Per Brodd och kn Carl Clemborn.

Mj Lars Pettersson lyckas fånga allas uppmärksamhet - HMK, AI, Regch, och Hkpbatch

Minnen från förr

Gör som Henning Lind nedan - dela med dig av dina minnen
vare sig de utspelar sig på 50 talet eller 90 talet.

K 3 på 50 och början på 60-talet

Artikeln författad av Henning Lind, Fältpolis av Guds nåde.

Henning på den tiden det hela begav sig

Gammal gaggig gubbe eller kalkig om man så vill med minnen från den tid det begav sig att tillhöra Kungliga 3-an.

Vem är jag?

Ja den gubben som de riktigt gamla kallade "vårän Lindh". Nu har jag gått in i den tid då man inte får semester mer eller fridagar men inte heller har kvar tjänstgöringsplikten. Nu gäller det bara att komma ihåg vad man hade tänkt hinna med i dag och det är inte alltid så lätt.

Hösten -59 anlände ett antal norrlänningar till Livregementets husarer. Jag var en av dem. Stenvalvet var enda ingången och där satt "svarte Petter" och kollade vilka som gick in och om man skulle dit.

Fjärde skvadron och tredje pluton skulle för en tid bli mitt hem. Rm Streiferdt, Lt Sjövall, fanj Holmberg, överfurirerna Almtjärn (ekorn) och Acke Johans-

son (Kivi) agerade som dåliga fäder till oss. (Nu finns väl förresten inga ryttmästare längre? Nu heter det väl kapten?)

Kända personer?

Streiferdt, (veteran från Finska kriget kallad "dödskallefänriken", påstods ha kommit hem med en rysk skalle efter egna skador. Gummiskinkan - den egna skalle ha varit bortskjuten.

Sjövall, måste ha varit bekant. Tror att han var CK3 en tid. Holmberg en

gammal knarrig fanjunkare av den gamla stammen. Där satte ingen sig på näsan. Där fanns det humör. Almtjärn en vilde som under en patrullrunda i sin ungdom i Dunkehäll skall ha jagat ekorre med k-pist. Okänd framgång men namnet var givet. Acke "Kivi" Johansson en gamla sortens kavallerist som tydligen vurmat för blanka stövlar och kängor. Brinnande varm Kiviskokräm väl fördelat över skon och efterpulerat med nylonstrumpor. Det gick att spegla sig i glansen!

Rustmästare Almtjärn och Lt Sjövall

4 skv, 3 plut 1960. Känner ni igen Allan Mann bland soldaterna. Närstridsutbildning pågår.

Kommer ni ihåg?!

Ingen lätt uppgift att försöka fostra tystlåtna men hårdföra norrlänningar till Fältpolisier som det hette på den tiden. Exercis på kaserngården, fältmässighet i Dunkehalsskogen och på P-4 heden.

"Ensamma granen" fanns bara i befälens minne men den var fortfarande riktmärke vid uppställningar: "Mot Ensamma Granen, Gruppkolonner på stället". Någon mer som hört de uttrycken förr??

Lt Sjövalls morgonritt med plutonen skedde på cyklar och lektion ute i det fria. (det fanns c:a 60 hästar kvar vid den tiden men det var bara för befäl och privat ridning. Vi fick lära oss rida om vi ville, annars var ridhuset till för rugbyspel enligt K3-normer: Absolut tystnad, inga andra regler än förbud mot direkt dödande slag enligt Kivi.

Skytteövningar på kort-hållsbana i Dunkehall och långbana vid Hene. Sprängningsövningar på heden på "Tirpitzplåt". Vintern var riktigt kall det

året sa de som bodde här nere. Vad jag minns var det ingen av "samojederna" som reagerade särskilt på temperaturen.

Minns en fältövning söder Falköping då vi tältade i 24 grader minus. Det gick bra det med. Lite risigt med mat och röka så man fixade en körning till närmaste lanthandel. Provianterade 20-cm. bitar av falukorv och så många små paket cigaretter som handlaren hade hemma och jag hade råd att köpa. Allt gick åt. (Till och med den ryttmästare. som då

tjänstgjorde på 4 skv. handlade när han märkte att "fanjunkaren" hade förråd.) Inte riktigt populärt bland andra befäl. Den affären gick ihop sig. För mig alltså. Hade inget kvar när vi gick i "bivack" på K3 igen.

Fältpolisier!

Fältpolisier. Ja visst. Vi satt på skolbänken den första 6 månaderna varvat med praktiska övningar. Stadsfiskal C-Fr Mac Kay utbildade i ordningspolistjänst och polis-kommissarie Danielsson likaså. Praktiska övningar,

öfta i Stockholm när kustflottan tog QTP (Jag ankrar upp) i hamn efter sina övningar.

Det kunde gå ganska hett till med ordningshållning i Kungsträdgården och andra ställen. VaktC Kastellholmen höll arrest-er tillgängliga. Vi blev faktiskt riktigt bra kompisar trots att vi från början bara var befäls-elever.

Under utbildningen hemma på kaserngården skulle vi lära oss närstrid och grepp och batong-teknik. Kn Mann, ökad för sina hårda nypor sedan Rjukan i Norge, var instruktör. En liten fyrkantig gubbe!. Plutonen uppställd på 2 led linje och gubben begärde fram en frivillig. Alla var mer eller mindre rädda för honom eftersom det kändes ordentligt när han tog i. Med förenade krafter lyckade några ur andra ledet knuffa fram kollegan Gerlofsson (Stuveri-arbetarbas från Stock-holms frihamn). En nätt liten killen på 215cm och drygt 140 kg på 49:orna. Det fanns inte ett gram fett på den killen! Mann försökte böja/vrida armen på Gerlof men det var lika lätt som att böja räls för hand. Kommentar: " En sådan här tar man aldrig i, en sån här skjuter man direkt"! Det var inte alls fel att ha "Gerlof" i gruppen vid ordningshållning. Det räckte ofta att han visade sig så var bråken slut.

Vilken utrustning hade vi då den tiden?

Lastbilar av typ SLT med bensinmotorer. Ford Taurus Transit med bensinare och någon enstaka VW-buss. Mc av typ Java-250 och några Monark Albin men de gick sällan att få igång.

Ett försök med Vespor slutade med allmän skrotning av dem. (På

beställning) Ingen ville ha dem. Allt garagerat i de gamla stallarna med spiltorna kvar!! Trångt och bökit.

Vid Stockholmsresorna var det populärt att vid passage av stad eller tätort, släppa gasen, vrida av tändningsnyckeln en kortare stund och sedan slå på tändningen igen. Tyvärr hände det att hela ljuddämparen försvann men vad gjorde det när

m 38 6,5 o 8 mm vattenkyld och så småningom Ksp m 42 med lavett och höjdräkthuset eller har jag blandat ihop grejerna? Karl-Gustav 8,4 cm granat-gevär var också med i utrustningen. Det hände till och med att vi sköt skarpa pluggar med det. Kul men lätt att bränna byxorna av sig om man inte såg upp.

Tack allesamman!

Jag slutade som furir och gick över till den civila

ingen samling skett vad jag känner till.

Som en del av er äldre på K3 kanske kommer ihåg så var jag inblandad i er utbildning när ni satte upp insatsstyrkor. Där fanns namn som Jens, Karl-Axel och Tor. Även andra där namnen fallit bort. Som polis hände det sig då och då att jag tog mitt fikauppehåll i befälsrummet på vakten i fästningen. Många trevliga stunder och minnen finns

Fältpolisen på uppdrag vid Strömsholm 1960

stolliga beväringar var i farten?

Nå personlig utrustning då?

Fältuniform -39? Med lösa damasker. Vinterpäls och dito skinnmössa. På fritid gällde permissions-uniform. Marschkångor i blankputsat läder hörde till. Beväpning: K-pist m45B med 39-B am. KSP

polisen i början på 60-talet. Av "min" plutons ca 30 man så slutade många som poliser på olika platser i landet. Några gjorde FN-tjänst och minst en, "Fingal" Olsson från Jämtland, dödades i en KP-bil i Kongo. Eftersom vi är spridda över största delen av landet och ingen har känt sig manad att samla ihop "rövärgänget" så har

förknippade med detta. Inte blev det bättre av att jag hade min båt vid Stenbryggan och nära till på somrarna.

Tack alla gamla kollegor och kamrater för de roliga minnena som vi delat.

"Eran Lindh" Henning Före detta polisinspektör vid trafikpolisen i Skövde.

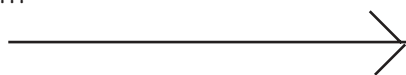

Landstigningsövning Örlen 1960

Logementsliv 1960

Vad är det som alla
tittar på???

Jo, den här föreställ-
ningen

Med kamratföreningen i Livhusarernas fotspår

Husarövning 1, 2003

Artikeln författad av Jens Ramhøj

Med kamratföreningen på Livhusarövning 1, 2003

En av kamratföreningens aktiviteter varje år är en resa i Livhusarernas fotspår. Vi har upplevt mycket som husarer vid norska gränsen under andra världskriget, slutet på 1800-talet i Sanna Hed, slagfälten vid Lund och övningsplatser i Skövde. Livhusarövning 1, 2003, kallade medlemmarna till en resa i "Livhusarernas, Västgöta-Bengtssons och Arns fotspår".

Förutsättning för övningen:

"För 155 år sedan blev sekundchefen för Livregementets Husar-Corps friherre Fredrik von Essen generalmajor och inspektör för Kavalleriet. Idag den 26 april 2003 skulle husarerna få en mycket kvalificerad guidning på generalens bostad Kavlås av ingen mindre än Fredrik von Essen!!!

Ja, inte generalen själv naturligtvis utan hans arvtagare i rakt nedstigande led anno 2003. Många av de äldre husarerna kommer ihåg Västgöta-Bengtssons be-väringsresor med skvadronerna. Nu var det dags att åter igen besöka några av dessa platser. Och den fiktive "Arn", kan man inte

Fredrik Ulrik von Essen, regch (sekundchef) K 3 under 28 år.

undvika att prata om i dessa tider och trakter?"

Uppstart

Så var det dags, fredagen den 25 april samlades ett 20-tal kamratföreningsmedlemmar på fd K 3 kasern i Skövde för att inleda Livhusarövning 1, 2003. En rundvandring på kaserngård och i byggnader som var platsen för så många minnen. För deltagarna var middagen i den gamla officersmässen uppskattat och gav tillfälle till många och roliga historier.

Klagstorp

Altona skola och Klagstorp var första anhalten. Altona skola var lantbruksskola mellan 1863 och 1964 då Försvaret övertog mark och lokaler. De som drev skolan var från Tyskland och den tyska staden "Altona", därav namnet. Många av husarerna kommer ihåg huset med eldledningssimulatorn som var stationerad här.

Uno berättade som vanligt bloddrypande och målände historier om Klagstorp som har anor från 1300-talet. Historier om familjer som levt där, om dueller, giftermål och begravningar. På något konstigt vis så finns alltid någon husar med i en avgörande situation. Som avslutning på Klagstorpsbesöket berättade "Ecke" Nilsson om dagens verksamhet i MSS (Markstridsskolans) regi.

Varola

Nästa mål var spanings-skvadronernas övningsområde vid Varola. Vid gamla skvadrons och plutonsbaser berättades bland annat historien om när Ryttmästare Cederberg, som för tillfället var blå/gul, vaknade upp på morgonen bland brinnande halm. Förbandet hade utan att han vaknat rivit

förläggningen och packat allt under natten. Att vara blå-gul innebär ju som ni vet få tillfällen för sömn (när förbandet verkar är man med dem, när förbandet vilar är man på genomgångar). Rm Cederberg behövde nog den här sömnen!

Några som kan sova tungt

En annan sömnbrist-historia, eller skall vi säga "förmåga att sova tungt" uppvisades på en repövning hösten 1969 då två av förbandsinstruktörerna Per Blomqvist och Anders Gernandt tagit in på Kanalhotellet i Karlsborg. Under natten blåste det upp och en stor björk föll ner över huset där de bodde. På morgonen vaknade en något förvånad Anders Gernandt upp omsluten av björkens grenar.

Vidare gick färden, förbi luftlandsättningsfälten vid Fridene kyrka, förbi tranor till Hömbs kyrka där generalen von Essen är begravd. (Inte mindre än ett 20 tal von Essen ligger för övrigt begravda här). Målet var slottet Kavlås.

Kavlås

I mitten av 1800-talet flyttades Regementsledningen från Örebro/Sanna Hed till Kavlås. Ridutbildning för officerare startades ungefär samtidigt vid Kavlås (senare blev det Strömsholm) av Fredrik Ulrik von Essen som under 28 år var sekundchef för K3.

Den nutida arvtagaren Fredrik von Essen tog emot och visade runt i huset. Målände berättade han historier från allt det som detta hus upplevt. Kavlås köptes 1723 av släkten von Essen av familjen Hård för 40 000 riksdaler. (Gustav Hård var hovstallmästare och bland annat ridlärare för Karl XII). År 1750 uppfördes nuvarande

byggnad. Av allt intressant vi såg fanns bland annat det fina snäckkandaret, som ni kommer ihåg från överste von Essens porträtt i generalssalen på K3 mäss. (Se bilden till vänster). Här fanns det på riktigt! I ett annat rum, biljardrummet berättades historien om när Kung Gustav den VI Adolf bodde här under höstmanövern 1952. Biljardbordet byggdes på med en skiva och fick tjäna som kartbord för kungen. Den ligger kvar än i dag. Kamratföreningen tackade för detta fantastiska besök och historiektion.

Kungslena

Färden gick vidare via Kungslena, där Uno berättade historien om Slaget vid Lena år 1208 och historien om "Hink-Anders" (blev du nyfiken – du skulle vart med...), till Wrågården norr Falköping där kamratföreningens vårövning avslutades med en bit mat.

Ett tack till övningsledarna Uno Bohman och Bengt Sandahl för ett trevligt möte!

Övrigt under året

I maj inbjöd kamratföreningen till ett besök i Almnäs, Södertälje, för att närmare stifta bekantskap med KS 08 (den åttonde Kosovobataljonen) som under ledning av Livhusaren Magnus Julihn slutförde sin utbildning före avfärden till Kosovo. I september hade föreningen möte i Karlsborg i samband med Husarbat-aljonens besöksdag och till regementets dag den 4-5 december är alla husarer välkomna!

Jens Ramhøj

Fältpoliser på 40 årsträff i Karlsborg

Till skillnad från Henning Linds pluton så tog fältpoliser av år 1962/63 initiativ till en 40 års träff.

Här följer en berättelse från dem.

Författare är Håkan Åvall

Alla samlade framför soldathemmet med dåvarande öfu Brockmar i förgrunden.

Fältpoliser från K3 i Skövde, 2:a pluton 4:e skvadron, träffades på nytt efter fyrtio år. Jubileet hade förlagts till Karlsborgs fästning och Kanalhotellet under en helg i september 2003. Sammanlagt var det 27 fältpoliser med ett av befälen, öfu Brockmar, närvarande som intog soldathemmet i Karlsborg, som var startstation för jubileumsträffen.

De flesta av de närvarande kamraterna från K3-tiden hade inte setts sedan muck 1963. Här möttes nu gentlemän i 60 årsåldern som hade blivit lite rundare, lite gråare och tunnare över hjässan för att prata militärminnen och framför allt ha trevligt tillsammans.

Efter smörgås och kaffe var det dags att ta sin an själva programmet som började med att kn Jens Ramhøj berättade om verksamheten vid K3 och gav även en historisk tillbakablick. Förlägger man en träff i Karlsborg bör man få vara med om lite kruttrök och gevärsknallar i form av

"Fästningsäventyret" som uppskattades mycket.

Under middagen, som gavs på anrika Kanalhotellet i Karlsborg, berättade f.d. majoren från F6, Tor Axelsson, lite om Karlsborg och Göta Kanal. Han berättade även om familjen bakom Kanalhotellet, en historia värd att lyssna till. Jubileumsträffen avslutades med en rundvandring i husarmuseet, där en modell av K3 i Skövde tilldrog sig ett stort intresse och många glada minnen.

Avslutningsvis kan sägas att det var en mycket lyckad tillställning med ett väl avvägt program. Samtliga närvarande, som kom från olika delar av Sverige, såg redan fram emot nästa träff. Men det får inte dröja ytterligare fyrtio år till dess.

Håkan Åvall
Fältpolis 1962-63

Tavlorna på mässen - Vem göms under lacken?

Regementspastor Paul Nilsson 1866 - 1951

Officersmässen på K 3 har ur flera synvinklar en unik tavelssamling. Det finns redan en utmärkt beskrivning om vem som målat de olika tavlorna och vad/vem de föreställer. Mannen eller hästen som du ser på tavlorna, vilka var de ur ett lite djupare perspektiv?

I kommande nummer av tidningen Livhusaren kommer jag att försöka göra en kortare presentation av några av de som

du ser på tavlorna. Denna gång börjar jag med en liten udda tavla som föreställer en präst.

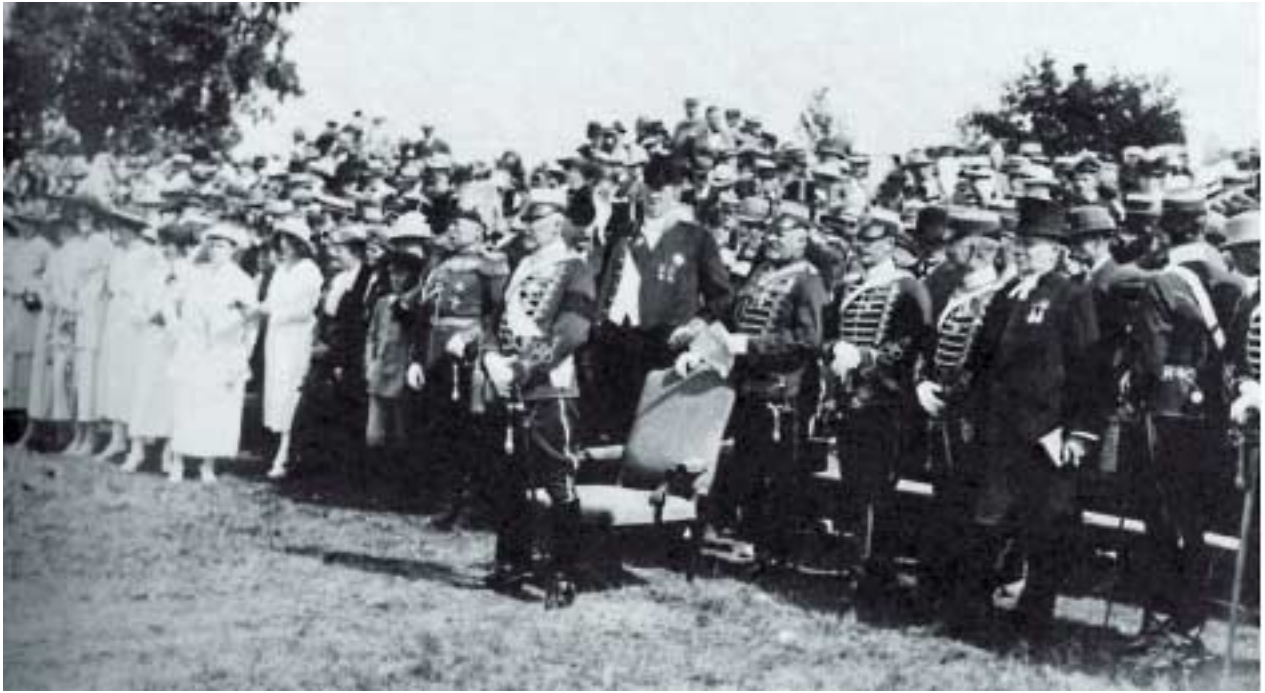
Paul Nilsson

Regementspastorerna har varit många under regementets långa levnad. Pastorn på tavlan var en av de mer namnkunniga. Han namn var Paul Nilsson, född i Längjum den 22 juni år 1866. År 1890 prästvigdes den unge Skaradjäknens i läroverkets aula av den åldriga, vördade

biskopen Beckman. Domkyrkan i Skara var under renovering och kunde inte användas. Vid Kungliga Älvsborgs regemente var regementspastor N Ström bom blind och dödsmärkt. Paul Nilsson fick från år 1897 vara hans vikarie. Efter sex års tjänst vid Kungl Älvsborgs regemente sökte Paul Nilsson motsvarande befattning vid Kungliga Livregementets husarer och blev

år 1903 därtill konstituerad.

Inryckning på Sanna hed Nilssons inryckning till Sanna hed skedde en stekande het julidag samma år. Goda vänner fick han snabbt i löjtnanterna, friherrarna Gustaf och Fredrik von Essen, bataljonsläkaren K K Pettersson och inte minst i auditören Erland von Hofsten, sedermera borgmästare i Lidköping.

Prins Eugen bjuder täckelset falla vid invigningsceremonien av minnesstenen på Sanna hed. Till vänster om prinsens (som står framför karmstolen) ser man generalmajoren G A Nyblaeus. Till höger ser man regementspastorn Paul Nilsson.

Sekundchef då var den högtidlige och tystlåtna översten friherre Wilhem Leuhusen, mannen som sällan log eller skrattade. Överste Leuhusen efterträddes av överste Nyblaeus. "Han var den värste knekten i hela svenska armén!", enligt vederhäftige "Per-Orsa", kusken i Hallsberg. Öv Nyblaeus var den förste ofrälse sekundchefen för detta regemente.

Unionen bryts

År 1905 garnisonerades regementet i Skövde. Samma år bröt norrmännen unionen. Spänningen nådde sin höjdpunkt en september-söndag och husarerna fick order om att med slipade sablar och skarpa skott rycka ut i beredskap.

Fältgudstjänster i Dunkehall

Paul Nilsson anordnade då och senare fältgudstjänster i Dunkehallsskogen. Även flera gudstjänster till häst förekom. Vid de senare tillfällena genomfördes i regel förbimarsch i trav

eller galopp och stundtals kapplöpningar efter gudstjänsterna. Då var det folkvandringar till regementsområdet.

- "Det var en glad och lycklig tid!", skrev överstelöjtnant John Montgomery-Cederhielm. Regementspastorn bodde i prästgården i Häggum. Dit red ofta den ungdomligt hurtige överste Nyblaeus jämte sin adjutant. Många andra officerare gjorde det samma. Bröderna Kling-spor hjälpte Nilsson att bygga upp Skövde Soldathem.

Nytt förordnande

År 1905 förordnades Paul Nilsson att mot halv lön även upprätthålla regementspastorstjänsten vid Kungl. Göta Trängkår.

Året 1907 blev ett sorgens år, särskilt för Trängkåren. En svår nervfeberepidemi bröt ut. Garnisons-sjukhuset i Skövde fylldes av dödssjuka ynglingar. Snart fylldes även exercishusen. Sju beväringar rycktes tidigt bort

och tung sorgsmusik kunde höras från täta militärbegravningar. Regementspastorn fick många svåra uppgifter att lösa.

Paulinus

Husarerna kallade sin pastor rätt och slätt PAULINUS. För övrigt tjänstgjorde Nilsson i Häggum, stiftets minsta pastorat på den tiden.

Många upplevelser

Nilsson hann uppleva många sekundchefer och händelser. Exempelvis tjänstgjorde han då minnesstenen vid Sanna hed avtäcktes en söndag 1920. Regementspastor Paulinus döpte också många husarbarn. Dopskålen var vid dessa tillfällen placerad på en av regementets pukor.

I närmare femtio år tjänstgjorde Paulinus i armén och var den äldste regementspastorn i tjänst. H. K. H. prins Eugen träffade han vid flera tillfällen.

En syn Nilsson aldrig glömde, enligt en biografi från 1938, var att se alla f d husarer komma från när och fjärran, många åldriga och som gladdes att återse varandra inför Livregementets vita standar, firande regementets högtidsdag.

Denne kände västgötskald, psalmdiktare, Skaradjäkne, oförliknelige sångare och regementspastor dog år 1951

Uno Bohman
Husar och Skaradjäkne

Livhusarernas kamratförening

Du är väl medlem i kamratföreningen????!!

För dig som är officer är kamratföreningen den naturliga länken till kamrater som ej är i aktiv tjänst eller som reservare spridda över landet. En del medlemmar har du arbetat tillsammans med, andra har du bara hört berättas om. Kamratföreningen erbjuder dig en chans att hålla kontakten. Som aktiv eller reservofficer bör man naturligtvis vara medlem i kamratföreningen.

För dig som är värnpliktig är kamratföreningen en möjlighet att hålla kontakten med ditt regemente, ditt befäl och alla de kamrater som du fått under grundutbildningen. Kamrater som du upplevt mer tillsammans med än de flesta i livet. I tidningen "Livhusaren" som du håller i handen idag kommer du att fortsättningsvis kunna ta del av regementets vardag och utveckling.

Medlemsavgiften är 50 kronor per år och inbetalas på postgiro: 9 72 59-6 "Livhusarernas kamratförening" senast den 31/12 för kommande år. Ange på talongen dina födelsedata, adress och vilket år inbetalningen avser.

Bäste soldat och bäste kamrat utbildningsåret 02/03

Bäste soldat/kamrat vid Örebro skvadron:

Livhusar Fredrik Eskilsson
23.ledningspluton

Motivering:

Livhusar Eskilsson är bra kompis med alla i plutonen. Mycket lätt att samarbeta med, tar åt sig uppgifter och löser det på ett bra och rättvist sätt. Delar ut beröm när något är bra och tillrättavisar vilsna själar på ett lugnt men bestämt sätt. Alla på skvadronen har förtroende för Eskilsson och för att sammanfatta honom med några ord blir det: Rättvis, Engagerad, Ödmjuk, Uthållig och Snäll.

Bäste soldat/kamrat vid ÖN skvadron:

Livhusar Jonas Modin
31.Underrättelsepluton

Motivering:

Livhusar Modin är en uppskattad kamrat som på

ett bra sätt företräder de egenskaper som befäl och soldater vid Underrättelse-skvadronen uppskattar. Modin har axlat rollen som stf gruppchef under utbildningsåret när

ordinarie på grund av skada varit tvungen att avbryta. Han har alltså utan fem månaders förstegsut-bildning på ett bra sätt axlat rollen som stf gruppchef och eldledare

vid und-patrullen. Han arbetar hårt och målmedvetet utan att framhäva sina egna prestationer. En ödmjuk högrepresterande och hjälpsam patrullkamrat.

Soldaterna säger själva så här om Modin "En sann kamrat som alltid finns där när det är som tyngst, och som aldrig tappar förmågan att le när det behövs som mest."

Bäste soldat/kamrat vid Vadsbo skvadron:

Livhusar David Åström
4.jägarpluton

Motivering:

Livhusar Åström har av kamraterna valts till Skvadronens bäste soldat/kamrat för att han är hård mot sig själv och alltid ställer upp för sina kamrater. Åström kombinerar sina goda soldategenskaper med ett gott chefskap.

Lt Hederstedt med Bernard Englunds vandringspris "bäste truppare", serg Veraeus med Kamratföreningens Skåneavdelnings vandringspris för "bäste befälselev" och livhusar Eskilsson med Peter Öbergs vandringspris för "bäste soldat".

Bäste truppofficer, bäste befälselev och bäste soldat vid Husarbataljonen 02/03

Löjtnant Johan Hederstedt utnämns till bäste trupp-officer (truppare) 2002/2003.

Löjtnant Johan Hederstedt har under året med glimten i ögat lockat och tvingat fram det bästa ur soldaterna under svåra yttre omständigheter. Som trupputbildare blandar han hårdhet med omtanke på ett föredömligt sätt.

Hederstedt är mycket uppskattad av soldaterna inte bara på sin egen pluton utan vid hela skvadronen. Hederstedt har under året även truppfört som kompanichef under svåra yttre omständigheter och därvidlag uppvisat prov på sin förmåga att med ett

bristfälligt beslutsunderlag skapa en djärv stridsplan samt under samma övning tillsammans med sina soldater genomfört fångförhørsövning under 22 timmar. Hederstedt har även följt sina soldater på baskerprovet samt truppfört under Jägarprovet. Hederstedt är i alla avseenden ett föredöme för soldater och kollegor.

Sergeant Joakim Veraeus utnämns till bäste befälselev (gruppchef) 2002/2003.

Sergeant Joakim Veraeus utnämns till bäste befälselev på Livskvadron vid Livregementets husarer. Han har valts av sin kamrater efter att ha uppfyllt kriterierna:

- " God kamrat
- " Gott ledarskap
- " God fältfysik
- " Framstående skjutresultat
- " Goda idrottsresultat
- " Hög närvaro
- " Utmärkta provresultat

Livhusar Fredrik Eskilsson utnämns till bäste Livhusar (soldat) 2002/2003.

Livhusar Eskilsson är ett föredöme för andra soldater, fältstark, lojal och ödmjuk. Han är skicklig i sin tjänst och ger sig aldrig förrän resultatet blir bra. Han är också en mycket bra kamrat och mycket lätt att samarbeta med, tar åt sig uppgifter och löser dessa på ett bra och rättvist sätt. Eskilsson delar ut beröm när något är bra och tillrättavisar vilna själar på ett lugnt men bestämt sätt när så erfordras. Eskilsson åtnjuter ett stort förtroende på sin skvadron. Han karaktiseras av att han är Rättvis, Engagerad, Ödmjuk, Uthållig och Snäll.

Personalsektionen har ordet

Artikeln författad av personalchefen mj Ola Ottosson

Efter förra årets omorganisation, då Pers renodlades för att enbart syssla med anställda, så har vi börjat hitta formerna för personalförsörjningsprocessen. Med bra stöd från alla nivåer i organisationen och då inte minst det tydliga personalansvaret som tas ut i organisationen så är vi på helt rätt väg.

Vad gäller den alltid höga personalrörligheten bland officerarna (internationell tjänst, nivåhöjande utbildning, tjänstledighet mm.) så kan vi nog påstå att även där har vi lärt oss att möta snabba kast.

I vårt arbete med den 5-åriga individualinriktning för all personal så arbetas det på bred front för att på sätt kunna bemöta organisationen behov, men även den enskildes önskemål.

Vår goda rekrytering av civila har fortsatt helt mot dom krav som ställs i organisationen vad avser specialkompetens. Vi har kommande år även fått utökad rekryteringsram av yrkesofficerare på 13 platser, vilket kommer att gynna förbandets utveckling.

Observera att sista dagen för ansökan till yrkesofficers- och reservofficersprogrammet med kursstart hösten 2004 är 2004-01-12. Ansökningsblankett och vad ansökan skall innehålla finns på www.rekryc.mil.se.

Reservofficerare vid Livregementets husarer!

Det är omvälvande och nydanande tider vi lever i. Detta innebär inte bara fördelar. K 3 har i höst tvingats till besparingar i linje med hela Försvarsmaktens sparkrav. Resultatet av besparingen blev bl

Personalsektionen m/2003

a att all reservofficersverksamhet utom nivåhöjande utbildning har ställts. Tyvärr kommer nästa års budget, 2004, inte att ökas, utan kvarhålls på 2003 nivå.

Det kommer att tvinga oss till en mer selektiv process för att rätt man verkligen skall gå rätt kurs. Detta gäller främst icke nivåhöjande utbildning. Vid nivåhöjande utbildning sker nomineringsnämnd, som tidigare.

Vi har genomfört ett krigsförbandschefsmöte, hösten 2003, där RO och YO har placerats i K 3 insatsorganisation.

För de av er som har för gamla ej uppdaterade avtal och som ej kommer att placeras innebär detta att ni med stor sannolikhet ej

Vi vill slutligen påminna er om att ansöka till kurser trots ovan inledande resonemang. Använd riktiga ansökningshandlingar för att underlätta arbetet på alla fronter.

Ansökan oss tillhanda senast 2004-06-01 för nivåhöjande kurser år 2005.

Ola Ottosson

Personalsektionen m/2003

Perschef
Ola Ottosson intill 12-31
Mj Kenny Sörquist
2004-01-01--06-30
Mj Patrik Petersson från
2004-07-01

Stf Perschef
Vakant intill 2004-06-30
Mj Björn Gustafsson från
2004-07-01

Rekryteringsofficer
Kn Magnus Brodén

Tff Pers
Kn Johan Thorp minst
intill 2004-07-01

Pers assistent
Inga-Lisa Jansson

RO-handläggare
Mariette Johansson

Arbetsmiljösamordnare
Cristoffer Jonsson

IT-tekniker
Peter Fröjd

kommer att få förnyade avtal. Högkvarterats direktiv avseende reservofficerare lyder som följande: "Reservofficer kan erbjudas att teckna nytt avtal, förutsatt att han/hon anses besitta en kompetens som oungämligen erfordras i krigsorganisationen. Om inte, står han/hon kvar och anställningen upphöratt gälla då avtalstiden löper ut. De (1990 års förordning) vars avtal löpt ut, avslutas och tackas snarast."

Var är alla husararer???

(som inte finns vid regementet i Karlsborg)

Mj Abrahamsson Claes-MSS	Lt Sjöstedt Kjell-P 4
Övlt Andersson Anders-RAB	Mj Törnqvist Johan-HKV
Mj Andersson Kent-MDS	Övlt Waldén Anders-HKV
Lt Axelsson Johan-HKV	Mj Weber Joachim-HKV
Övlt Bengtsson Per-HKV	Kn Wigh Lars-FMLOG
Mj Blomberg Björn-HKV	Mj Wigholm Erik-MDS
Övlt Edvinsson Lars-HKV	Mj Wilander Patrik-UndSäkC
Öv Ericsson Lars-HKV	Övlt Wolgast Claes-SWEDEC
Mj Ewerlöf Anders-FMLOG	Lt Tornesjö Niklas-MSS Kvarn
Kn Fransson Tomas-MSS	Lt Bäckström Fredrik-P 4 Kvarn
Lt Friberg Leif-P 4	Mj Sandberg Peter-UndSäkC
Lt Fritzon Thomas-P 4	Mj Jeppsson Christian-FHS ChP 02/04
Mj Grepp Tony-HKV	Kn Gustafsson Björn-FHS SP 03/04
Öv Gunnehed Ulf-HKV	Kn Einarsson Christian-FHS SP 03/04
Lt Gustafsson Kjell-FMLOG	Kn Forsberg Peter-FHS SP 03/04
Övlt Gustafsson Roger-HKV	Kn Åström Peter-FHS SP 03/04
Kn Gustafsson Mats-MSS Skövde	Kn Atterland Matthias-FHS SP 03/04
Övlt* Hage Jan-FSC	Kn Andersson Björn-FHS SP 03/04
Mj Holmström Conny-HKV	Lt Brandt Niklas-MHS TaP 03/04
Övlt Ivhammar Jörgen-MSS	Lt Hederstedt Johan-MHS TaP 03/04
Mj Jansson Lars-MSS	Lt Eklund Rickard-MHS TaP 03/04
Lt Johansson Fredrik-MSS	Lt Bengtsson Anders-MHS TaP 03/04
Mj Johansson Lars-RAB	Lt Rang Niklas-MHS TaP 03/04
Kn Johansson Peter-MSS	Lt Peters Henrik-MHS TaP 03/04
Kn Johansson Rick-MSS Kvarn	Lt Tornesjö Niklas-MHS TaP 03/04
Kn Johansson Tomas-MSS	Serg Thuresson Jesper-MHS YOP 02/04
Lt Karlsson Tommy-FMLOG	Serg Hansson Dan-MHS YOP 02/04
Lt Knutsson Thomas-MDS	Serg Haraldsson Vidar-MHS YOP 02/04
Kn Kron Lars-MSS	Serg Tapper Stefan-MHS YOP 02/04
Lt Lampinen Johan-ATS	Serg Melin Per-MHS YOP 02/04
Mj-Lindén Lars-MHS H	Serg Andersson Dennis-MHS YOP 02/04
Mj Lundevall Conny-HKV	Serg Idberg Claes-MHS YOP 02/04
Övlt Löfberg Anders-HKV	Serg Viktor Filip-MHS YOP 02/04
Kn Mattsson Per-UndSäkC	Serg Henningsson Kay-MHS YOP 03/05
Mj Modigs Ronny-HKV	Serg Kvarnlöf David-MHS YOP 03/05
Öv Molin Urban-HKV	Serg Larsson Holger-MHS YOP 03/05
Övlt Månsson Stefan-RAB	Serg Segerdahl Rickard-MHS YOP 03/05
Övlt Nilsson Nils Erik-MSS	Serg Vaahtera Marcus-MHS YOP 03/05
Kn Nyberg Joakim-SWEDINT	Serg Åström David-MHS YOP 03/05
Övlt* Olsson Björn-HKV	Serg Forsman Michael-MHS YOP 03/05
Mj Olsson Stefan-UndSäkC	Serg Halldén Martin-MHS YOP 03/05
Övlt Paulsson Larsåke-SWEDEC	Serg Levén Simon-MHS YOP 03/05
Kn Plantin Fredrik-MSS Kvarn	Serg Södergren Pierre-MHS YOP 03/05
Öv René Johan-FHS	Serg Lundholm Per-MHS YOP 03/05
Övlt Sandgren Per-HKV	Serg Delborg Johan-MHS YOP 03/05
Övlt Segell Philip-SWEDINT	Serg Andersson Henrik-MHS YOP 03/05

FÖRSVARSMAKTEN
LIVREGEMENTETS HUSARER
546 81 KARLSBORG

B

KARLSBORG

PORTO BETALT

